S Unt.a ℭ Augeř. Nõ ei opoꝛtꝫ laudãdo augere maliciã ſerui: vt.ff.de ſer.coꝛ.l.j.§.pſuadere.i fi. b ℭ Sed ſanct⁹.ſ.iob cu⁹ ꝟba Greg⁹.hic exponit. c ℭ Eſtimar. Quia dubia in meliorem ptem interpretanř: vt.ex̃ de reg.iur.eſtote.

C Lericus q̃ adulatiõi. Triplex ẽ adulatio: vt dixi.xxv. di.§.alſ. ℭ Proditiõi⁹. Proditoꝛ dič q̃ pꝑter timoꝛeꝫ nõ defendit veritatẽ q̃ tacet eã: vt.xj.q.iij.nolire Item qui crimẽ alterius ſibi ſoli notũ manifeſtat vt.ij.q.j.ſi peccauerit. Itẽ q̃ maliciose circũuenit aliũ ⁊ cal lide ſeducit: vt in picu lum ſalutis trahat.xvj.q.j.ſi quis. Itẽ q̃ rẽ ſibi cõmiſſam expo nit hoſtib⁹.xxij. q.v.§ foꝛma Itẽ q̃ iuſſa veritatis cõtẽnit.xj.q.iij abijt.item q̃ ſibi cõmiſſum reue lat.xiij.di.nerui.

Ezech.13.c

Ibi. b

A Cuſato⁊ res: Id eſt detractores. g ℭ Nõ ad de⁊ rum. Optimũ ẽ h ar. p .H.q̃ dič q̃ ſemel fuit ex cõicatus amodo nõ admittař ad actus legitimos vt dicaꝫ.iiij.q.j. in princi.

Semel ex⁊ comunica.

Job.27.a

C Lericus. h ℭ Cogať. Cogať p excõi catoꝛeꝫ: vt.vj.q.j illi q̃.et.xxij.q.j. pꝛedicandum. i ℭ Reuocetur. Ar. q̃ eps poſſit depoſitũ reſtitue re: de hoc dixi.ſ. ij.q.vj.ido. Vel dič degradeř: id eſt ſuſpendař.

C Lericum ſcurrilem.

C Lericus inuidens.

S Editiõarios.m ℭ Ordinãdos.⁊ oꝛdiatos deij⁊ ciẽdos. n ℭ Uſurarios. Quia tales ꝑꝑẽ aua⁊

Uñ greg.ſcribit ĩ moꝛalib⁹ libro.xviij.pte.iij.c.iij. De his q̃ pctõꝛib⁹ adulãť.

S Unt nõnulli q̃ dũ ma⁊ lefacta hoĩuꝫ laudib⁹ efferũt: a augẽt que ĩcrepare debuerãt. Hic enĩ p pphetã dĩ: Ue his q̃ cõſuunt puluillos ſub oĩ cubito et faciunt ceruicalia ſub capite vniuerſe etatis.ad h̃ capiendas animas. Puluillũ ſub cubito ponit qui animas ſub capite iacẽtis ponit: vt mollit quieſcať. Quiſquis ĝ male agẽti bus adulať: puluillũ ſub cubito vel ceruical ſub capite iacẽtis ponit: vt q̃ coꝛripi ex culpa debuerat: in ea fultus laudib⁹ molliter qeſcat. Hic rurſus ſcriptũ ẽ: Ipe edificabat parietẽ illi aũt liniebant eũ.parietis qppe noĩe pecca ti duricia dſignať. Edificare ĝ parietẽ ẽ ɔtra ſe quẽpiã ob ſtacula peccati ɔſtruere. ſꝫ pa rietem liniunt q̃ ptã ppetrãtibus adulanť: vt q̃ illi per uerſe agentes edificant: ipſi adulãtes qi nitidũ reddant. b ſꝫ ſanct⁹ vir ſicut mala de bo c nis non eſtimat: ita iudicare bona de malis recuſat dicẽs: Abſit h̃ a me vt iuſtos vos iudicẽ: donec deficiã: nõ recedam ab ĩnocẽtia mea. Nunc etiã in ɔcil.cartha.iiij.legit. Adulatoꝛ vel pditoꝛ cleric⁹ ab officio degradetur.

C Leric⁹ q̃ adulatiõib⁹ ⁊ pditiõib⁹ vacare de pꝛehendit: degradeř ab officio. I tẽ. Excõicent ab epõ q̃ frib⁹ ñ ap pbãda obijciũt.

A Cuſatores fratꝝ eps excõicet: q̃ nõ pbanda

riciam pꝛo minimo litigant. o ℭ Uel iniuriaꝝ. De h̃ dixi.š.di. pri.⁊ q̃ emendat. p ℭ Seſcupla. Hic poĩt ſeſcuplũ p ſeſq altera.q̃ ꝑtinet totũ ⁊ ei⁹ medietaꝛ. Seſcuplũ ẽ q̃ per ſ ſcribit: dicit a ſeſqui quod eſt totum ⁊ pli

N On lꝫ. p

Seſcuplũ

fratrib⁹ obijciũt. ⁊ ſi emẽdauerint viciũ: recipiat eos ad ſ cõionẽ nõ ad clex̃. I tẽ Re moueať ab officio cleric⁹ maledic⁹: ſcurra fratꝝ ꝑfectib⁹ inuidens non pꝛomoueatur.

C Leric⁹ maledic⁹ maxĩe ĩ ſacerdotib⁹ cogať ad poſtulãdũ veniã. ſi noluerit degradeř: nec vnq̃ abſq̃ ſatiſfactiõe ad officiũ reuoceř. I tẽ. De eodẽ.

C Leri⁊ cũ ſcurrile ⁊ v̄bis tur pib⁹ ioculatoꝛẽ ab officio ẽẽ retrahẽdũ. I tẽ De eodem.

C Leric⁹ ĩuidẽs fratꝝ pfectib⁹ donec ĩ vitio ẽ nõ pmoueať. I dẽ. Nõ ſut oꝛdinãdi q̃ ſeditiõib⁹ vacãt.

S Editiõarios ſtatuim⁹ nũq̃ oꝛdinãdos cleri⁊ cos: ſicut nec vſurarios vel iniuriaꝝ ſuaꝝ vltores. I tẽ ex cõcilio laodicẽſi. Uſuras exigẽ re clericũ mĩme lꝫ

N On licet fenerari miſtri⁊ altaris vel in ſacerdotali oꝛdie ɔſtitutis: vel vſuras vel lucra q̃ ſeſcupla dicũť accipe. I tẽ leo papa. Nec ſuo noĩe nec alieno cleric⁹ feneratoꝛ exiſtat

S Icut nõ ſuo ita nõ alie no noĩe aliqs clericoꝝ exercere fen⁹ attẽtet.indecẽs r eſt enĩ crimẽ ſuum cõmodis alienis impẽdere ⁊ exercere. fen⁹ aũt h̃ ſolũ aſpicere ⁊ exercere debem⁹: vt q̃ h̃ miſeri coꝛdiť tribuim⁹: a dño q̃ mul tiplicitẽr ⁊ in ppetuũ manſura tribuit recipere valeam⁹.

ca.vnde ſeſcupla vſura dicič.cum daď ſumma aliq ⁊ recipiť ſumma illa cũ ſua plicatione medietatis: id eſt mediera ⁊ te. Sexcuplum ſcriptũ p.x.dicič q̃libet res ſexies multiplicata.

S Icut non ſuo. Ar. q̃ q̃s nõ põt facere ſuo noĩe nec etiã alieno: vt.xxiij.q viij.his a quib⁹. ⁊.ff.de admi.re. ad ci.p.l.ij.i ꝑn. ar.ſ.lxxxvij.di. eps.⁊.ij.q.vj.ſi eps.v.q.iij.c.vl. ff.que res pi.ob. poſ.ariſto. Et ẽ h̃ ar. q̃ ſi aliqs qui pcu.vel tuto: qñq̃ recipit vſuras q̃ nõ poſſit peterevt ſibi red dať vſure Job. vñ ſi aliqs turoꝛ a me recepit vſuras noĩe pupilli. finito officio poſſum petere vſuras a turoꝛe: q̃ a alio peccare ñ debuit: vt dicit h̃ ſecus in alijs cõ⁊ tractib⁹: q̃ fini⁊ to officio nõ con uenit turoꝛ vel curatoꝛ: vt.C.de admi.tu.ſi ñ ſub ſcripſiſti.⁊.C.qñ turoꝛ vel curato res deſinãt.l.j.l.5 ſec⁹ ſit in pcura toꝛe: vt.ff.d.pcu. pcuratoꝛ.q̃.p cui ẽtiõe: q̃ turoꝛ fit neſſitate.⁊ pcu⁊ ratoꝛ voluntare. ff.d.pcu.l.j.H. r ℭ Cõmodis. Quia piculoſa ẽ talis cõpenſatio xiiij.diſt.q̃ alr.

Q Dod no poꝛ facere nõ licꝫ nõ

Diſtin. XLVII

Q Uod aũt ĩ fine h⁹ capitli vſurarij oꝛ dinari pꝛohibenť

Q Uod aũt. Hic pſequitur.xj.c.apoſtolice regula non cupidum: ⁊ continuať illi.c.ſedit: ⁊ ido pꝛohibẽtur cupidus: quia facile a ꝟo deuiat. t ℭ Pꝛohibentur. In epiſtola ad Coꝛinthios.

E Piſcop⁹. a ℭ Exigens: ſꝫ nõ ſuſci piens: tũc ei de⁊ poneret: vt.ſ.e. ſiqs. Cõtra vbi de accipiẽte dĩ vel exigẽs cũ ef fectu: vel illud p tpe datuꝫ eſt.⁊ nõ hꝫ locum hodie: ſꝫ habuit locũ tpe apl'oꝝ ꝑpter nouitatem eccle.⁊ habeſ h̃ q̃ nõ quodlibet moꝛale pecca⁊ tũ deijcit ſã pꝛo motũ: vt.xxxv. di.c.j.⁊.v.q.iij in loco.

Ro.3.a

Ps.14.c

C Uoniam multi. b ℭ Cẽ teſimas. Cẽteſi⁊ ma dĩ vſura q̃ ſoꝛti equiparať in anno. c ℭ Trãſigẽs: Id ẽ quodcũq̃ nouuꝫ pactum: vel contractum inuẽiẽs ĩ fraudẽ vſuraꝝ: vt ſi ſu mat rei pigno⁊ re ⁊ nõ coputat fruct⁹ in ſoꝛtẽꝫ. c.j.⁊.ij.extra de vſuris. d ℭ Excogi⁊ tãs. Ar. q̃ ſola cogitatio puniť vt.vj.q.j.§. ve⁊ rũ.q̃ vex eſt q̃ ad deũ: ⁊ ſi non pcedit ad acti⁊ onẽ: vt.xxvij.q.j.nec aliqua.

Cẽteſima vſura.

Cogitatio punitur

O Mnes. e ℭ Pal⁊ ma.ẽm illud: Iuſtus vt pal⁊ ma floꝛebit. f ℭ Amplt⁹.tñ factatẽ bonĩ: qñ tũ fecitẽ mali. Nõ itelligas q̃ tãdiu debeat pe nitere q̃diu fu⁊ it mal⁹: q̃ tãta poſſet eẽ contri tio q̃ momẽta nea pnia ſuffi ceret.de pẽe.di. iiij.bapriſmi. g ℭ Tales. Ui deť hic q̃ aliqs poſſet tantũ cre

Ps.91.

In tantũ crerere do poſſit ĩ ma

inde ẽ: q̃ vſurã exercẽtes cu piditati deſuire, pbať. Cupi di aũt ab apl'o oꝛdinari pꝛohi bentur: q̃ tales facile a iuſto deuiarẽt. U ñ in canonib⁹ apl'oꝝ legiť Diacon⁹ pſb'r ⁊ epiſ exigens vſuras: niſi deſierit deponatur.

E Piſcop⁹ aut pſb'r aut diacon⁹ vſuras a debitoꝛib⁹ a exigẽs aut deſinat aut certe deponať. I tẽ ex ɔcil.nicẽo c.xviij. Uſuras exigẽs ſuẽ cleric⁹ ſue ſubiectus regule

Q Uoniã mul⁊ deijciať. ti h̃ regl'a ɔſtituti auaricia et turpia lucra ſectanť: obliti q̃ dine ſcpture dicẽtis: Qui pe.ſu.nõ de.ad vſu.mu b tuũ dãtes cẽteſimas vſuras exigũt. Iuſte cẽſuit magna⁊ ſcta ſynod⁹: vt ſiqs inuẽtus fuerit p⁹ hãc diffinitionẽ vſuras accipiẽs aut aliquã adĩ⁊ uẽtionẽ faciẽte vel q̃libet mõ c negocia trãſigẽs aut emio⁊ laeꝫ.i.ſeſcupla exigẽs vel ali d q̃ tale ꝑſus excogitãs tur pis lucri grã: deijciať a cle⁊ ro: et alien⁹ exiſtat a regula. N inc etiã gre.in.xix.li. mo rať. ſcribit dicẽs. Epalibus lucris deſeruẽtes deo neq̃ q̃ militare pbatur.

O Mnes hui⁹ ſecli dile⁊ ctoꝛes ĩ terrenis reb⁹ foꝛtes ſũt: in celeſtib⁹ debiles. Nã ꝑ tpali glĩa vſq̃ ad moꝛtem deſudare appetũt: ⁊ p ſpe p⁊ petua nec parũ ĩ laboꝛe q̃dẽ ſubſiſtũt. ꝑ ꝟrenis lucr⁹ q̃ſli bet ĩiurias tolerãt: et p cele ſti mercede vel tenuiſſimi ver bi ferre ɔtũelias recuſãt: ter reno iudici toto etiã die aſſi⁊ ſtere foꝛtes ſũt: in oꝛõne ꝟo coꝛã dño vel vnius hoꝛe mõ mẽto laſſanť. Sepe nudita⁊ tẽ: deiectionẽ: famẽ p acq̃rẽ dis diuitijs atq̃ hoꝛib⁹ tole rãt: et eaꝝ reꝝ ſpe ſe p abſti⁊ nẽtiã cruciãt: ad q̃s adipiſcẽ das feſtinãt. ſupna aũt labo rioſe q̃rere tãto magis diſſi⁊ mulãt: q̃nto mag⁹ ea ꝟtribui tardius putant. Hi itaq̃ q̃ſi

malarũ arboꝝ moꝛe deoꝛſũ vaſti ſunt: ſurſum anguſti: q̃ foꝛtes in inferioꝛa ſubſi⁊ ſtunt: ſed ad ſuperioꝛa defi⁊ e ciũt: atq̃ ɔ ex q̃litate palma rũ deſignať ꝑficiẽs vita iu⁊ ſtoꝝ: q̃ neq̃q̃ ſũt ĩ ꝟrenis de ſiderijs foꝛtes et in celeſtib⁹ debiles: ſꝫ lõgĩ⁹ atq̃ diſtãti⁹ ſtudioſos magl' deo ſe exhi⁊ bent: q̃ ſeculo fuiſſe memi⁊ nerint. Nã cũ q̃buſdã p pdi⁊ catoꝛẽ nr̃m dĩ: Hũanũ dico ꝑpt ĩfirmitatẽ carnis vr̃e. ſi⁊ cut enĩ exhibuiſtl' mẽbꝛa vr̃a ſeruire ĩmũdicie et ĩniqtati ad ĩniq̃tatẽ: ita nũc exhibe⁊ te mẽbꝛa vr̃a ſeruire iuſticie ĩ ſcĩſicatiõe eoꝝ: pculdubio ĩfirmitati ɔdeſcẽdit: ac ſi eis f apti⁹ diceret: ſ neq̃q̃ apli⁹ g poteſtis: ſaltẽ tales eſtote in fructu bonoꝝ opeꝝ: q̃les fui⁊ ſtis dudũ in actiõe vitioꝝ. nec debilioꝛes vos habeat h ſctã libertas aerl' q̃s ĩ carne validos habuit vſus terre⁊ ne voluptať. I tẽ gre.ciui⁊ b⁹ neapolitanis. Ad ſacros oꝛdies vſurarij ꝑmouere nõ debet.

i D E petro iſup p k uenifſe ad nos cogno l ſcite: q̃ ſolidos dedit ad vſu ram: q̃ vos opoꝛtet cũ oĩ ſub⁊ tilitate ꝑq̃rere: et ſi ita ɔſtite rit: alium eligite: ⁊ ab hmõi vos pſona ſine moꝛa ſuſpen dite. Nã nos amatoꝛib⁹ vſu rarũ nulla rõne man⁹ impo⁊ nim⁹. Si ꝟo ſb'tili habita in⁊ m q̃ſitiõe h̃ falſu ẽẽ putaueri⁊ tis: q̃ pſona ei⁹ nob ignota eſt: ⁊ vtꝝ ita ſit de ſimplicita te q̃ ad nos platũ ẽ ignoꝛa⁊ n mus: cũ decreto a vob facto ad nos eũ veĩre neceſſe ẽ: vt vitã moꝛeſq̃ illi⁹ ſollicit⁹ in quirẽtes: ſenſũ q̃ pi⁹ coĝſca mus: vt ſi iudicio huic apt⁹ extiterit: vr̃a in eo adiuuãte dño deſideria cõpleamus. I tẽ ex ɔcil.elibertano. De gdeť clericus: q̃ vſuras acci

S I q̃s cle pere deteğiť. ricoꝝ detectus fuerit o vſuraſ accipe: placuit q̃gda⁊

ſcere in malicia licia q̃ntũ q̃ntũ in bonita bonitate te.q̃ nõ eſt ve⁊ rũ: q̃ charitas põt in infinituꝫ extẽdi.iuxta il⁊ lud: Bonũ mi⁊ hi lex oꝛis rui ſu per milia ⁊c. ſꝫ malicia non: q̃ aliq̃s põt ⁊ ẽẽ ſũ me malus: vt de pe.di.ij.§.con⁊ trario. e ℭ Aeris: Id ſt celeſtis con⁊ uerſationis.

Ps.118.

Ro.6.c

D E petro. De eodem petro habes.xx xj.di.petrus. et lxj.di.ſtadij. de hac materia no taui.ſ.xxviij. di.pluſq̃. k ℭ Peruenifſe. Iſte repulſus erat ꝑpt duo: ſcꝫ ꝑpter vitiuꝫ vſuraꝝ: ⁊ ꝑpter ſimplicitatẽ: et tñ neutrũ fuit el foꝛte oppoſitũ. Et ita ẽ arg. q̃ iudex ex officio ſuo poteſt aliqd obijcere. l ℭ Subtilita⁊ te.non q̃ alicul cõmittit inq̃ſi⁊ tio ĝ pꝛo fcõ: ſꝫ hec inq̃ſitio erit ſũmaria nõ ple na: als nõ cõ⁊ mitteret. m ℭ Ignota. Per h̃ pꝫ q̃ q̃ eſt noť nõ exa⁊ minať.vt.xciij. di. valde.⁊.xxx v.q.ix.venia.vũ ⁊ noť ſine pba tiõe recipiť: vt ex̃ de regu.ad aplicã. ſꝫ dñ ɔſe crať h̃ exaiať. lxxiij.di.q̃ eps. n ℭ Cũ decre⁊ to oim ſubſcri⁊ ptoꝛib⁹ rooꝛa⁊ to: vt.lxj.di.eps l.xxiij.di.Pꝛo.

I Q̃s cle⁊ ricoꝛum. o ℭ Degradari ʒ.xxiij.q.iiij.q̃⁊ niam.

Notus nõ exaiatur

ri ⁊ abstinere. I tē leo' eps anatholio epo. Nec implica ri errore nec cupiditate viola ri sacerdotē oportet.

Uri catholicum ⁊ pci/pue dn̄i sacerdotē sic nllo er/rore iplicari: ita nllā oportet cupiditate violari: dicēte scā scriptura: Post cupiscētias tuas ne eas. mens etiā potētie auida nec abstinere nouit a vetitis: nec ꝯgaudere ꝯcessis: nec pietati adhibere consensum. I tē gre. Qui cupiditatē a se nō abscidit: bonoꝝ auctoꝝ ri inherere nō valet.

Bonoꝝ auctori inherere alit nō valem': nisi cupiditatē a nobis ꝗ oīm maloꝝ radix est abscindam'. Item Amb. de eo qđ scptū ē i euāgelio hois cuiusdā diuitis fruct' vberes ager attulit. Auari est hoīm bona inuadere qrū necessitatibus subuenire valet.

Sicut hi qui p insaniā mēte translati sūt: ita res ipas sʒ fantasias passiōis sue vidēt: ita etiā mens auari semel vinculis cupiditatꝭ astricta: sp aurū sp argentū videt: sp reddi tus cōputat: at grati' intuetur aurū ꝗ solē. ipa ei' oro ⁊ supplicatio ad deū aurū qrit. et post pauca: Interdū etiā vul re arte neqssima ex ipo aurū nascit. sed nec satietas vnqꝫ nec finis aderit cupiditati. et īfra: Sed ait aliqs: qđ iniustū e si cū aliena nō inuadā: ꝓpria diligenti seruo? Ō ipudens dic tu: qđ ꝓpria dicis ꝗ ex qb' recōditis in hūc mundū detulisti: qn īgressus es ī hāc lucē: qn de mris ventre existi: qb' facultatib' ꝗ sociā bus subsidiis stipat' ingressus es? Et p' pauca: Proprium nemo dicat qđ ē cōe. plus sufficeret sumptui etiā violent' obtētū ē īfra: Nunqd iniqu' ē de' vt nob nō eqlit distribuat vite subsidia: vt tu quidē esses affluens et abundans: aliis xō deesset et egeret: an idcirco mag' qr tibi voluit benignitat' sue exptimēta cōferre: et aliū p xtutē patiētie corōnare: Tu xo suscept' dei mūerib' ⁊ in sinū tuū redactis nihil te reputas agere iniquū: si tā mltoꝝ vite subsidia sol' obtieas. ḋs eī tā iust' tā auar' ꝗ ꝗ tā mltoꝝ alimēta nō suū vsuꝫ sʒ abūdātiā ⁊ delitias facit: neqꝫ eni min' est crimis hnti tollere ꝗ cū possis et abūdās sis indigētibus denegas. Esuriētiū panis ē quē tu detines: nudoꝝ indumentū est qđ tu recludis: et miseroꝝ redēptio est ⁊ absolutio pecūia quā tu ir fra defodis. tātoꝝ te ꝗ inuadere scias bona: qntis possis pstare qđ vel. Necesse ē etiā: vt ille ꝗ ordinād' est: sue domui sit bn̄ ꝓposit'. i. si i laicali habitu vxorē habuit vel filios: a vitijs ad virtutū studia ⁊ verbo et exēplo ꝓuocet: vt qđ postea ꝑceptur' est pplis: pus exigat a domesticis. Un̄ apls ephesijs scribit: vt vxores suas sicut sua corpa diligāt: et filios suos nō ad iracūdiā ꝓuocēt: sʒ enutriāt illos i oī disciplina ⁊ correctiōe dn̄i. Unde cū paulus ad timotheū scribēs dixisset: sue domui bn̄ ꝓpositū. statim subiunxit: Natez filios sibi subditos i oī castitate. ⁊ nō i accusatiōe luxurie. Nō eī taliū cohabitatoꝝ frontē hʒ alios redarguēdi. Un̄ ꝺ btō Job legit: q ꝓ filijs suis q̄tidiana offerabat ꝺo sacrificia offerens holocausta ꝓ singlos. ꝗs tāta charitatis pfectio i vnū ꝯstrinxit: vt ꝗsqs eorū i suo die cōuiuiū frib' ꝑpararet: ⁊ ad epulādū secū tres sorores suas pit' inuitarent. Qđ qꝛ heli facere dissimulauit: ac falsa pietate supat' delinqntes filios ferire noluit: sic in libro regū legit: apud districtū iudicē semetipm cū filijs crudeli dānatiōe pcussit. vn̄ ei dn̄a voce dr: Honorasti filios tuos mag' ꝗ me. Hic etiā dauid erga filios bonitatē nō disciplīe seueritatē exercens: eoꝝ īuētutē exprimento didicit esse pniciosam: quoꝝ puericiam vaga licētia pmisit esse voluptu-

Margin: Eccl.15.d — Auarus — Versus — Luc.12.b — Horatius — Comunia tpe necessi tatis — Nota — Preposit' bn̄ domui sue — Eph.5.c — 1.Tio.3.a — Job.1.a — 1.Re.2.f

osaꝫ. vn' ꝗtpe eoꝝ sororē suaꝫ studeo corrūpens a fratre ei' absolone videlicet inf epulas ꝗs fribus suis fraudulēter parauerat: obtrūcat' est. Absolon xo postꝗ veniā a pre obtinuit: ꝺ regno illū expulit: ⁊ ad cōcubinas ei' ingressus ē. demū p inuia deserti prem ꝓsequēs quercui inhesit: atqꝫ ita suspēsus iterijt. Hinc etiā paul' ad timotheum scribit dicēs: Qui suoꝝ ⁊ maxime domesticoꝝ curaꝫ nō hʒ: fidē negauit: ⁊ est infideli deterior. Iure ꝗ qui domui sue nescit pesse: i epm ordinari phibet: qꝛ qꝫ i re minima ꝺ q̄ sibi familiarior: dʒ cura inesse fidel' nō ē: quō in ecclesia dei vbi tot sūt ⁊ alieni sollicitā diligētiā exhibebit? Un̄ Hiero. Nō eī iust' polluītur ex vitijs filioꝝ: sʒ libertas ab aplo eccłie pncipi reseruatur: vt tal' fiat qꝫ nō timeat ꝓpter vitia liberoꝝ extraneos rephēdere: qđ tūc fiet si non erit: qđ sibi imputet: Cū eni gressus hois a dn̄o dirigāt: nec sint i hoīe ei' vie. corripe ꝗdē pt: corrigere si valet. pulsare pt: nō apire. man' cōprimere: nō animū mutare. Un̄ Aug. ad vincētiū donatistā. Bonoꝝ hois disciplina mores inuitare nō valet.

Quātūlibet vigilet disciplina dom' mee: hō sum ⁊ inter hoīes viuo: nec mihi arrogare audeo vt dom' mea melior sit ꝗ arca Noe: vbi inter octo hoies vnus reprobus inuēt' ē: aut melior sit ꝗ dom' abrae: cui dictū ē: Eijce ancillam ⁊ filium eius: aut melior sit ꝗ dom' isaac. cui ꝺ duob' gemis dictū ē i malachia: Jacob dilexi: esau autē odio habui. Simplicit āt fateor charitati vr̄e coram dn̄o deo nr̄o: qui ē test' mihi sup aīam meā: ex q deo seruire cepi: quoniā sicut difficile sum expert' meliores ꝗ qui i monasterio ꝓfecerūt: ita nō sum deteriores exptus ꝗ qui i monasterio defecerūt. Hinc arbitror dictū i apocalypsi: Justus iustificet adhuc: ⁊ qui i sordib' est: sordescat adhuc. I tē cyprianus cornelius papa. Conitia pditoꝝ a via rectitudinis nos mouere non debent.

Quod ad nos attinet ꝯsciētie nr̄e cōuenit semp dare operā: ne qs culpa nostra ꝺ eccłia pereat. Si quis aūt vltro et crimine suo perierit: et pniam agere atqꝫ ad ecclesiā redire noluerit: nos in die iudicij inculpatos futuros credim': qui eoꝝ cōsulim' sanitati: illos solos in penis remansuros qui noluerint concilij nostri salubritati sanari: nec mouere nos debēt ꝯuitia pditoꝝ: q min' a via recta ⁊ a certa regula nō recedam': quam et apls instituit dicens: Si hominib' placerem christi fuꝰ nō essem.

Dist. XLVIII

Prohibentur autem neophiti i episcopos ordinari: vt q heri erat cathecumin': hodie nō fiat eps: q hodie ī sede ri erat i theatro: hodie ī sede at i ecclesia. qui ve pere sed erat in circo: hodie non ministret altario. qui dudū fuerat fautor histrionum: hodie nō cōsecrator xginū. Cā aūt huius phibitiōis ē ꝑ apls: Ne elat' in supbiā tāꝗ religiōꝓpiana plūriū eo egeret: incidat i ruinā diaboli. momētane' nāqꝫ sacerdos nescit būilitatē obsuare: ⁊ modos ꝓsonarū vel sese ꝯtenere. nō ieiunauit: n fleuit: n se correxit: n paupib' erogauit: i arrogantiā ꝗ ē ruina diaboli icidūt:

Margin: 1.Re.13.a — 1.Re.16.a — 1.Tio.5.a — Monachi meliores et deteriores — Ps.36. — Gen.9.d — Gen.21.a — Mala.1.a — Apo.22.b — Due negationes — Neophit' — Gal.1.b — 1.Tio.3.a

Q. a ¶ Miſerum eſt.ſ.i.xj.di.miſerum.
Uonia multa. b ¶ Neceſſitatē.ſi ꝓpter neceſ/ſitate aliqd fit:videt ꝙ illud liceat fit:q: qđ nō eſt lici

Neceſſitas tum in lege:ne/ceſſitas facit lici tū.ex de reg.iu. qđ nō eſt licitū. Jtez neceſſitas lege nō h̄z.ſ.de ɔ̄ſe.diſt.j.ſicut. Non ergo fit contra regulā. Rñ. Neceſſitas q re perit in aucto/ritate:vt neceſ/ſitas vite execu/ſat:vt ex de fur. ſi ꝗs ꝓ neceſſita te.de ɔ̄ſe.di.v. diſcipulos:ſ; in adulterio neceſ ſitas nō excu/ſat:vt.ff.de ritu nup.palā. Maz potius debem⁹ q̄libet mala tole rare ⁊c.xxxij.q. v.ita ne. c ¶ Veniſſent. ſ.de ɔ̄ſe.diſt.v. neophiti.
1.Tio.3.b d ¶ Et tpe.l. diſt.ponderet ꝓ interſticia tēpo rū:vt.lxxvij.di. in ſingulis. e ¶ Tpe: Jd eſt ante ordinatio/nē ⁊ poſt baptiſ mū.ſicut intell gitur.ſ.j. q.vij. ſi ꝗs omnes. Hoc ideo dico:q: pro crimine cōmiſ/ſo ante baptiſ/mū non deponi tur:vt.xxvj.di. vna. f ¶ Ceſſabit: Jd eſt nō ordi/nabitur:vel ſm alios etiā ordi/nat⁹ degradabi tur.et ſic videt ꝙ crimē ciuile ꝓbatū inducit depoſitionē. ſic xxiij.diſ.c.vlti. g ¶ Fecerit.ꝓ mouendo tales ⁊c. h ¶ Re pente.ſ. noui i monachali ha/bitu.talis nō ē eligēdus in pre

qui in puncto hore neduz di/ſcipuli fiunt mgri.Et ſic Jn/a no.ait:Miſerū ē eū fieri ma/giſtrū:qui necdū didicit eſſe diſcipulus. Uñ de eiſdē i niceno cōci.legit. **Neophitus in epm non eſt ordinandus.**

Q Uonia multa ſūt ſiue b ꝑ neceſſitatē ſiue ex q̄/cunq; cā ɔ̄tra regulā geſta: ita vt hoīes ex vita gentiliuz nup adhuc cathecizati vl' in/ſtructi ſtatim ad ſpūle baptiſ c ma veniſſent.⁊ cōtinuo cū baptiçati ſunt etiā ad epatū vel pſbyteriuz ꝓuecti ſunt:recte igitur viſum eſt de cetero ni/d hil tale fieri. nam ⁊ tempore opus eſt vt ſit cathecumin⁹: ⁊ poſt baptiſma multa ꝓba/tione indiget.euidens nanq; eſt aplicū ꝓceptū dicēs: Nō neophitū ne forte elat⁹ in ſupbiam in iudiciū incidat et in laqueū diaboli.Si vero ꝓce e dente tpe aliqđ mortale pec/catū admiſerit:⁊ cōuict⁹ duobus vel trib⁹ teſtibus fuerit: f ceſſabit a clero qui hmōi eſt. g ſi quis vero ꝓter h̄ fecerit tā/q̄ ɔ̄tra ſtatuta ſcti concilij gerens:etiā ipē ꝑcipitabitur de ſtatu ſui cleri.Neophiti vero hodie appellant̄ ꝓpoſitu ſa/cre religionis nouit̄ aſſumentes. Uñ beatus greg.ſcribit ſiagrio epo. **Qui dicatur neophitus et vnde ſit.**

S Jcut neophitus dice/bat qui in initio ſcte fidei erat eruditione plantat⁹: ſic mō neophitus habendus h eſt q̄ repente in religionis habitu plātatus ad ambiēdos ſacros ordies irrepſerit.Or/dinate ergo ad ordines aſcē/dendū eſt.nā caſum appetit: i q ad ſumi loci faſtigia poſt/k poſitis gradibus ꝑ abrupta querit aſcenſum. Scim⁹ autē ꝙ edificati parietes non pus

lati:vt ex de ele.eū cām.⁊ ex de elec.officij.ꝗ autez de beāt eſſe interſticia:habes.lxxvij.di.in ſingulis. i ¶ Qui ad ſumi.ſ.j.q.j.pueri:⁊ ſi do pecuniam.et lxj.di.ſtatuim⁹.

tignorum pondus accipiūt: niſi a nouitatis ſue humore ſiccent̄:ne ſi ante pondera q̄ ſolident̄ accipiāt cunctam ſi/mul ad terram deponunt fabricam. **Diſtinctio.XLIX.**

E Cce a quibus vitijs debeāt eſſe immu/nes:q̄ in epm ſūt ordinandi:a papa/ret.qui eni interceſſores pro ipſo ad deū parāt̄:neceſſe eſt vt ei⁹ grām bñviuēdo mere/antur.vñ Greg.ait in paſto/rali:Sollicite formidandum eſt:ne q̄ placare poſſe irā dei creditur: hanc ipſe ex ꝓprio reatu mereat̄.cuncti enim li/m quido nouimus:q: cū is qui n diſplicet ad intercedēdū mit/titur:irati anim⁹ ad deterio/ra ꝓuocat̄.Qui ḡ deſiderijs terrenis aſtringit̄: caueat ne diſtricti iram iudicis graui⁹ accendens dū loco delectatur glorie: fiat ſubdit' auctor ruine.Solerter ergo ſe q̄ſq; metiatur:nec locum regiminis o aſſumere audeat:ſi adhuc ſe ir vitiū dānabiliter regnat: ne his quē crimen deprauat ꝓprium:interceſſor fieri ap/petat ꝓ culpis alioꝝ. Jdē in eodem paſtorali. **Sacrificium deo non offerat qui vitijs eſt maculatus.**

p H Inc etenim ſupna vo/ce ad moyſen dicitur in leui/tico: Loquere ad aarō: Ho/mo de ſemine tuo ꝑ familias qui habuerit maculam non offerat panes deo ſuo:nec ac/cedat ad miniſterium eius: vbi repēte ſubiūgitur: Si cecus fuerit: ſi claudus:ſi vel paruo vel grandi vl' torto naſo:ſi fracto pede:ſi mancus: ſi lippus: ſi gibboſus: ſi al/buginem habens in oculo: ſi iugem ſcabiem:ſi impetigi q nem in corpore vel pondero/

k ¶ Gradib⁹ .i. interſticijs. nec obſtat.lij.diſtin.ſollicitudo. ¶ Cce a. Ar.xx/v.diſt. Nūc ſcḃtractatum eſt ḋ.xij.c. aplice regle: hic mgr i his duob⁹.c.ſſ cōpēdio tractat ḋ eiſdē. m ¶ Quia cuz is.vr h̄ ꝙ orōes fcte a ſacerdotib⁹ mal' noceant ſubdit̄.qđ irellige cū ipi ex certa ſciētia eligūt malū ⁊ ɔ̄forme ſuis morib⁹.alſ .ſ.ꝗ opat̄ remiſſionē ꝓ malū ve ꝓ bonū ſacerdotē.vt.j.q.j.ſi fuerit.Ad h̄ ar.vj. q.j. ex merito. Ar.viij.q.j.au/dacter. n ¶ Diſplicz.ij q.vij.in ſuib⁹. o ¶ Si adhuc. Ar.q: ds nō pe accuſari ḋ crimine de q̄ ꝑeitur. ⁊ q ñ ipediat̄ a ꝓmotiōe .xxvj. q.v.ꝗcūq;.xl/vj.di.clic⁹.⁊.v/iij.q.j.ſcptur̄. Argu.ſ.xxxij. q.ij. admonere. So.accuſari ꝑ ſi cōmiſſu ē poſt baptiſma:vt.c.x/xv.di.primū. p H Inc.Probat Gre. in h̄.c.ꝙ ſi vitio ſi ñ pñt offerre panes dño nec alioꝝ pctā diluere:q: in vete.te. corpe viciati repellebat̄.et h̄ ꝑ bar.xij.exēplis: q̄ vitia figuraliter intellecta in nouo teſtamēto repelluntur. q ¶ Pōde/roſus.i.crioſus.

Oratio mali ſacerdot

Leui.21.

a ¶ Seruabit. Ne labant in peccatum. b ¶ Jn tenebris. Peccatorum. c ¶ Ex nimia. Nimia ſubtilitas i iure reprobatur.ex de iudi. dilecti ⁊ ſic fit aliquid in iure contra rationē diſputandi.ff. ad l. acqui.ita vulnerat⁹ i ſi. ⁊ magis valet ſimplicitas q̄ difficultas.inſti.de fide cō.hered.ſ. ſed quia ſtipulationes. d ¶ Facie: Jd eſt rationem que e facies cordis. e ¶ Et co: Jd eſt ideo. f ¶ Quo ſe: Jd ē q.

Re.2.b

ſus. Cecus quippe ē qui ſuper/ne lucē ɔ̄teplatiōis ignorat:q ꝑ/ſentis vite tenebris preſſus dum lucē venturā nequaq̄ diligēdo cōſpicit q̄ greſſus opis porrigat neſcit.Hic eteni ꝑ ꝓphetante an/nam dicit̄ in libro regū: Pedes a ſctoꝝ ſuoꝝ ſeruabit: ⁊ impij in b tenebris coticeſcēt. Claud⁹ do ē q̄ q̄dē ꝓgere debeat aſpicit:ſ; ꝑ infirmitatē mētis vite viā pfe/cte nō valet tenere quā videt: q̄a videlicet q̄s ad ꝟtut' ſtatū dum flura ɔ̄ſuetudine nō erigit̄: quo deſideriuz ei⁹ nitit̄:illuc greſſus opis efficacit̄ nō ſequunt̄. Hinc eteni Paul⁹ dic ad Heb. Remiſſas man⁹ ⁊ diſſoluta genua erigite:⁊ greſſus rectos facite pedib⁹ vr̄is:vt nō claudicās quis erret magis aūt ſanet̄. Paruo aūt naſo ē q̄ ad tenēdā meſurā diſcreti/onis idone⁹ nō ē.naſo q̄ppe odores fetoreſq; diſcernim⁹. Recte ḡ ꝑ naſum diſcretio exꝓmit̄:ꝑ quā virtutes eligimus:delicta reprobam⁹. Uñ etiā in laudib⁹ ſponſe d: i cātic' cātico: Naſus tu⁹ ſic turr' q̄ ē in libano.q: nimiꝝ ſan/cta eccl'a q̄ ex cā ſingulis tenta/menta ꝓdeāt:ꝑ diſcretionē ɔ̄ſpicit:⁊ vētura vitioꝝ bella ex alto deꝓhēdit.Sȝ ſunt nōnulli q̄ dū ſe exiſtimari hebetes nolūt: ſepe in q̄buſdā inq̄ſitiōib⁹ pluſq̄ ne/c ceſſe ē exercētes ex nimia ſubtili/tate fallunt̄. Uñ h̄ q̄z ſubditur: Uel grādi vl' torto naſo. Naſus q̄ppe grādis ⁊ tort⁹ ē diſcretiōis ſubtilitas īmoderata:q̄ dū pluſ/q̄ decet excreuerit:actiōis ſue rectitudinē ipa ɔ̄fundit. Fracto aūt pede vel manu:ē q̄ viā dñi ꝑgere oīno nō valet:atq; a bonis actib⁹ fundit̄ exors vacat: q̄te/nus hec nō vt claud⁹ ſaltē cū in/firmitate teneat:ſ; ab his oībus alien⁹ oīno exiſtat. Gibboſus vero ē quē ꝑne ſollicitudīs pō/dus deprimit: ne vnq̄ ad ſupna reſpiciat:ſ; ſol' his q̄ i īfimis calcant̄ intēdit.q̄ ⁊ ſiqñ aliqđ ex bono patrie celeſt' audierit:ad hoc nimirū ꝑuerſe ɔ̄ſuetudis pōde e re ꝑgrauat⁹ cordis faciē nō attollit:quia cognitionis ſtatum eri/

gere non valet quem terrene ſollicitudinis vſas curuū tenet.ex eoꝝ q̄ppe ſpecie Pſ.dic i pſ.xxxvij. Jncuruat⁹ ⁊ humiliat⁹ ſuz vſq; quaq;.q̄rū culpā ꝑ ſemetipaz veritas repro/bans ait in luca:Semē aūt qđ in ſpinis cecidit:hi ſunt q̄ audierūt verbū:⁊ a ſollicitudinibus ⁊ diuitijs ⁊ voluptatib⁹ vite euntes ſuffocāt̄ ⁊ nō referūt fructū. Lippus vero ē cui⁹ q̄dē ingeniū ad cognitionē veritatis emicat:ſ; tñ hec carnalia opera obſcurant. Mat.13.a Leui.21.b
Jn lippis q̄ppe oculis pupille ſane ſunt: ſ; humore defluēti īfirmātes palpebre groſ/ſeſcūt:quoꝝ q̄dē q: infuſiōe crebra atteritur. ⁊ acies pupille vitiat̄.⁊ ſunt nōnulli quoꝝ ſenſum carnalis vite opatio ſauciat:q̄ vide/re recta ſubtiliter ꝑ ingeniū poterāt:ſed vſu prauo ꝑ actuū caligant̄.lippus itaq; ē cuius ſenſum natura exacuit:ſ; ɔ̄uerſatiōis prauitas confundit:cui bñ ꝑ angelū d: in Apoc. Collyrio inunge oculos tuos vt videas. Apoc.3.d Collyrio q̄ppe ocl'os vt videam⁹ inungim⁹: cū ad cognoſcendā veri luminis claritatem intellect⁹ nr̄i aciem medicamine opationis bone adiuuam⁹. Albuginē vero habet in oculo:q̄ veritatis lucē videre nō ſinit:q: ar/rogantia ſapiētie ſeu iuſticie excecat̄. Leuit.21.d pupil/la nāq; oculi nigra videt:albugiē tolerans nihil videt:q: videlicet ſenſus humane co/gitationis ſi ſtultū pctōreq; intelligit:cognitionē intime claritat' appħēdit. Si aūt ſibi candorē iuſticie ſeu ſapiētie tribuit:a luce ſu e perne cognitiōis ſe excludit:⁊ eo claritatem f veri luminis nequaq̄ penetrat:quo ſe apꝰ ſe ꝑ arrogantiā exaltat:ſicut de quibuſdam dicit̄ in ep'la ad Romanos:dicētes eni ſe eē Roma.1.c ſapientes ſtulti facti ſunt. Jugem vero ſca Leuit.21.d biem habet cui carnis petulantia ſine ceſſatione dominat̄. Jn ſcabie eteni feruor viſceꝝ ad cutē trahit̄:ꝑ quā recte luxuria dſignat̄. q̄ ⁊ ſi cordis tentatio vſq; ad opatiōē proſilit:nimirū feruor intim⁹ vſq; ad cutis ſca/biem ꝓrumpit:⁊ foras iaz corp⁹ ſauciat: q: dū in cogitatiōe voluptas nō repmit̄:etiam in actiōe dñat̄. Quaſi eni cutis pruriginem Paulus curabat abſtergere:cū dicebat ad Corinth. Tentatio vos nō apprehendat ni/ 1.Cor.10.c ſi humana.ac ſi apte diceret:Humanū q̄dez eſt in corde tentationez ꝑpeti:demoniacum vero eſt in tentationis certamine et operatio/ne ſuperari. Jmpetiginem quoq; habet in Leuit.21.d corpore quiſquis auaricia vaſtatur in men/te:que ſi in paruis non compeſcitur: nimi/rum ſine menſura dilatat̄. Jmpetigo quip/pe ſine dolore corp⁹ occupat: ⁊ abſq; occu/pati tedio excreſcens membroꝝ faciem decorem fedat:quia etiā auaricia capti animā

Cant.7.b

Leui.21.b

a ¶ Aliaꝝ. Impꝛopꝛie ponit. Sic. ſ. xxvj. di. deinde. ibi. cū ceterꝭ criminibꝫ. b ¶ Pōderoſus. Per imūdā cogitationē. c ¶ Ad op⁹. Ex h̄ videt̄ ꝙ occultū peccatū nō ipedit ꝓmouēdū. ⁊ ex eo ſeq̄t̄ ibi: Grauat i abditis. ⁊ ar. l. di. ſacerdotes: qꝛ latētia pctā nō hn̄t vindictā q̄ ad eccleſiā militarē: vt. x xxij. q. v. chꝛiſtiana. ⁊. xxxij. diſt. erubeſcant.

Occultum peccatum

Malū quo ad ſe

S Acerdotes d ¶ Ad ſe Nō ꝙ aliq̄d dicitur malū q̄ ad ſe. ſic. j. q. j. ꝙ q̄daȝ. ⁊. q. iij. ſaluatoꝛ. ſic mr̄imoniū dꝛ diſſolui q̄ ad ſocerū q̄ repudiuȝ miſit nō q̄ ad coiuges. ff. de don. int̄ vi. ⁊ vx. cum h̄ ſtatus. §. ſi ſocer. ⁊ facit q̄s aliq̄d cōtū in ſcipo eſt. xj. q. iij. inter verba. ſic. xxij. q. ij. §. vl. in fi. ſ. de ꝯſe. di. iiij. quer̄. e ¶ Potentem. In eo ꝙ potēſ ē. f ¶ Pauperez. ſ. xj. q. iij. paup. g ¶ Locat. In dignitate. h ¶ Vſq̄q̄. Dictū fuit ab Helia fugiēte irā regine Iezabel̄ vniuerſo pplo colenti baal. nā deficit ambob⁹ qui vult ſuire duobꝫ ⁊. xxvj. di. acuti⁹ i ¶ Illū. i. aliū. k ¶ Indignum ē. ꝯ. ſ. xlj. di. nō coganꝫ. ſ; ibi. de rebꝫ. h̄ ꝺ ꝑſonis.

Leui. 21. d

E X pmiſſis. Tractauit: Hucuſq; mgr̄ ꝺ q̄litate oꝛdinādorū. i hac di. l. tractat p⁹ ꝺ iā ꝓmotꝭ. an ipi p⁹ q̄ lapſi ſūt valeāt repari. Et pmo allegat ꝙ nō poſſunt reparari. poſtea allegat ꝓ pte contraria. ⁊ h̄ bn̄ ſoluit. ſ. e. §. quō. ꝓ pte pma allegat vſq; ad §. ecōtra. ⁊ poſtea inducit multa. c. ad ꝓbanduȝ ſolutionē ſuā vſq; ad §. ſ; illud. vbi aliā ponit ⁊ eā ꝓbat p. c. ſe. vſq; ad §. ꝙ ꝟo. ⁊ poſtea adiūgit de lapſis i hereſi. ꝙ nō ſit eis cōicandū ante recōciliationē. ab illo §. qꝺ vero: ſubiūgit tractatū de homicidijs vſq; ad illum §. pmiſſis, deinde addit de ſolēniter penitentib⁹.

dū q̄ſi delectat exulcerat: dū adipiſcenda q̄ſq; negocia cogitationi obijcit: inimicicias accēdit: ⁊ doloꝛeȝ in vulnere nō facit: qꝛ eſtuāti animo ex culpa abūdātiā ꝓmittit. S; a decoꝛ mēbꝛoꝝ pdit̄: qꝛ aliarū q̄ȝ ꝟtutū p hāc pulchꝛitudo depꝛauat̄: ⁊ q̄ſi totū coꝛp⁹ exaſperat: qꝛ p vniūſa vitia animū ſupplātat: Paulo atteſtāte q̄ ait ad Timotheū: Radix oīuȝ maloꝛum eſt cupiditas. b P onderoſus ꝟo ē q̄ turpitudinē ope non exercet: ſ; tn̄ ab hac cogitatiōe cōtinua ſine moderatiōe ḡuat̄ in mēte: c q̄ neq̄q̄ q̄dē vſq; ad op⁹ nefariū rapit̄: ſ; ei⁹ anim⁹ voluptate luxurie ſine vllo repugn̄tiōis ſtimulo delectat̄. Vitiū q̄ppe ponderꝭ ē: cū humoꝛ viſcerū ad virilia labit̄: q̄ ꝓfecto cū moleſtia dedecoꝛis intumeſcūt. ¶ Pōderoſus ḡ eſt: q̄ totis cogitatiōib⁹ ad laſciuiā defluens pond⁹ turpitudinis geſtat in coꝛde: ⁊ q̄uis praua nō exerceat opa: ab his tn̄ non auellit̄ mente: nec ad vſuȝ boni opis i apto valet aſſurgere: qꝛ ḡuat hūc in abſcondit̄ pond⁹ turpe. q̄ſq̄s ḡ cuilibet hoꝝ vitioꝛuȝ ſubijcit̄: panes dn̄o offerre ꝓhibet̄: ne ꝓfecto aliena delicta non valeat is diluere quē adhuc ꝓpria deuaſtāt. Quia igit̄ pauc̄ ad paſtoꝛale magiſteriū dign⁹ q̄lit̄ atq; idign⁹ h̄ ptimeſcat oſtēdim⁹: nūc is q̄ ad illud digne peruenerit: i eo q̄lit̄ viuere debeat demōſtrem⁹. I tē Hiero. ſup Malachiā. Indoctus terrene lucra ſectās vitiat⁹ oꝛdinari nō debet.

S Acerdotes nomen dn̄i deſpiciunt d ⁊ q̄tū ad ſe panē pollutū offerūt: q̄ ad altare digne accedunt: quiq; dato munere ſacerdotiū ꝑſumunt. Panem quoq; polluit: q̄ doctrinā domini i ꝑplo male diſꝑgit: ⁊ q̄ e honoꝛat potentem ⁊ deſpicit f paupeȝ. ⁊ infra: Si offeratis cecū aīal ad īmolāduȝ: nōne malū ē? ⁊c. Sup⁹ accuſati de panib⁹: nunc accuſant̄ de victimis. Cecū aīal offert: q̄ oꝛdinat indoctū in loco docti: magiſtrūq; facit q̄ vix diſcipul⁹ eē poterat. Claudum of g fert: q̄ lucra t̄rena q̄rentē locat: vtpote pedem in diuerſa ponētē: vnū i dīnis: alteꝝ in carnalib⁹. cui pōt īferre illud h de libꝛo Regū: Vſq; q̄ claudicas i duas ptes. Languiduȝ offert: q̄ vitioſuȝ hꝫ ꝓ religioſo: q̄q; tardū ⁊ pigrū ꝓbat i patiētē: dicēs illū negligētie k redarguendū. indignū ē enī dare dō qꝺ dedignat̄ homo.

Mala. i. b

Mala. i. d

Mala. i. d

3. Re. 18. d

Mala. i. d

Diſtinctio L

l E X pmiſſis auctꝛib⁹ aliq̄do mōſtratū ē: ꝙ varijs crimīb⁹ irretiti in ſacerdotes oꝛdinari nō pn̄t. nūc autē de eiſdeȝ q̄rit̄ vtꝝ p⁹ pactam pniaȝ vel in ꝓprijs oꝛdīb⁹ remanere: aut ad maioꝛes ḡd⁹ ꝯſcēdere valeāt, multoꝝ auctoꝛitatib⁹ varijs criminib⁹ irretiti a ꝓprijs oꝛdib⁹ deijciunt̄: ⁊ ab acceſſu maioꝝ ꝓhibent̄. Vn̄ Gre. ait Cōſtātio mediolan̄. epō. Lapſi in ſuū oꝛdinē reparari non poſſunt.

q nō debeāt oꝛdinari vel ad militiā ſecularem redire. ⁊ ꝙ clericis talis pnia nō ſit iponenda. ⁊ p q̄b⁹ culpis ſit iponenda. vltimo ſubdit de apoſtatꝭ: q̄ nec ad habitum ſecl̄arē nec ad clericatū aſcēdere pn̄t poſt pniam. Circa lapſos tres regl̄e ſūt notāde q̄ cōtinent̄ ſ. e. di. vt ꝯſtituerūt. Pꝛia regl̄a fm̄ H. hec ē: Vt q̄ moꝛtal̄r peccauit poſt baptiſmū: nō ꝓmoueat̄: vt. xxv. di. primū. j. q. vij. ſi q̄s oēȝ. Scda ē: ꝓmot⁹ ſi moꝛtalit̄ peccat deijciēdus eſt. ſ. e. q. ſemel. Tertia eſt q̄ ab oꝛdine deponit̄ āmodo non reſtituit̄ ſ. e. c. j. ⁊. ij. ⁊. c. ꝓuenit. ⁊ vbicūq; miti⁹ agit̄ diſpēſatio ē. Iſte aūt tres regule fm̄ tres opiniones recipiūt iterptatōeȝ. Quidā ei dicūt ꝙ oē pctm̄ moꝛtale ipedit ꝓmouēdū ⁊ deijcit iā ꝓmotū. ⁊ ſi tal̄ ſit ꝓmot⁹ ⁊ egerit penitētiā: tn̄ nō pt miſtrare ſine diſpenſatione. Alij intelligūt de magnis criminib⁹ pdictas regl̄as. qꝛ mīoꝛa p⁹ pniam nō repellunt nec deijciūt: vt. lxxxj di. c. apl̄us. xlvj. di. c. cleric⁹. v. q. iiij. in loco. lxxviij di. c. j. qꝛ nec omne publicū crimē aīe moꝛtem irrogat. inſti. ꝺ pub. iudi. §. vlti. Tertij intelligūt pdictas tres regl̄as de manifeſtis. occulta enī p⁹ penitentiā nō repellūt nec deijciunt: imo iure cēl pꝛomouet̄: ⁊ ſi pꝛomot⁹ ē remanet in oꝛdine ſuo ſ. e. c. de his ꝟo. ⁊. c. pcedēti. ⁊ hec opinio verioꝛ ē ⁊ benignioꝛ: h̄ tn̄ excepto ꝙ maxima pctā etiā occulta repellūt: vt de h̄ plene dixi. ſ. xxx. di. c. vlti. De adulterijs aūt ⁊ ſilib⁹ pōt epꝰ ſimplex diſpenſare: ex̄ de iudi. at ſi clerici ſ. e. ꝯtumaces. de maioꝛib⁹. Non ſ. e. miroꝛ. ⁊ in ſimonia. j. q. j. erga. ⁊ fm̄ q̄ſdā in oīb⁹ criminib⁹ diſpenſat vbi nō ꝓhibet̄: ex̄ de ſen. ex. nup. ⁊ de pe. di. vj. §. j. in fi. ⁊. lxxxij. di. pſb̄ꝛ. ⁊ in plurib⁹ caſibus inuenio epm̄ poſſe diſpenſare: vt notaui. j. q. vij. §. niſi rigoꝛ. P. hiſpan⁹ ꝯtriū dixit. nā cū i q̄buſdā caſibus ei ꝑmittit̄ diſpēſare: ḡ in alijs ꝓhibet̄. Ar. xxv. di. qualis. ⁊. C. de pcu. marit⁹. Quis autē cū depoſito poſſit diſpenſare dixi. ij. q. vj. ideo. cū ſuſpenſo aūt vel penitēte etiaȝ in hereſi bn̄ diſpenſat epꝰ ſ. e. pſbyteros Ioh̄. Iſte opiniones hodie terminant̄ p decre. Grego. i extrauag. de tēp. oꝛ. q̄ſitū. vbi reprobat̄ opio Io. ⁊ credo ꝙ epus ſp poſſit diſpenſare. niſi ei pꝛohibeat expꝛeſſe: vt xxvij. q. ij. lex diuine in fi. ⁊ ex̄ ꝺ ſen. ex. nup. B.

Circa lapſos reparā

a diſpē

ſuſpē

a S I lapſis ad ſuū oꝛdinē reuertēdi licētia ꝯcedit̄: vigoꝛ canonice ꝑculdubio frāgit̄ diſciplīe: dū ꝑ re b uerſiōis ſpe praue actiōis deſideria q̄s ꝯcipe h̄ foꝛmidat. ⁊ p⁹ pauca: Illꝺ āt p̄ oīb⁹ ſtudete cauere vt lapſos i ſacro oꝛdīe nulla noꝫ ſupplicatio c aliq̄ mō reuocare ſtudeat: ne d hmōi h̄ ſtatuta ſ; tꝑalit̄ dilata credat̄ eiſ eē vīdicta. I tē Martin⁹ papa Amādo epo. Qui p⁹ oꝛdinationē labit̄ depoſit⁹ pmāebit.

Q Ui ſemel p⁹ ſuā oꝛdinationē in lapſum ceciderit: deinceps iā depoſit⁹ erit: nullūq; gra f duȝ ſacerdotij poterit adipiſci. I tē Gre. Fabiano epo. Pꝛeſb̄ꝛ p⁹ lapſuȝ nulla rōne in ſacro oꝛdine repari valet.

P Reſbyteꝝ de quo nos fraternitas tua latoꝛis pn̄tiū legatiōe ꝯſuluit: nulla rōne in ſacro oꝛdine poſt la g pſum aut ꝑmanere aut reuocari poſſe cog̃ſcat: circa queȝ h tn̄ miti⁹ agendū ē: qꝛ cōmiſſū i facin⁹ facili dꝛ ꝓfeſſiōe cōfeſſus. I tē Iohes. viij. Comoniaco veticenſi epo. Per ꝑpetrato homicidio ſacerdotale officiū admīſtrare nō pōt.

k M Iroꝛ min⁹ doctā ſciētiā tuā ſacerdotē pu l tare poſt ꝑpetratū homicidium poſſe in ſacerdotio miniſtrare: imo qꝺ ē inepti⁹ noꝫ m ſuadere velle: vt ipi tali ꝑſūptioni pbeam⁹ aſſenſū. Quis enī tā demēs tāq; ꝑuerſi ſenſus tale q̄d exiſtimaret: vl̄ p⁹ q̄ntācūq; pniaȝ ꝯcedēdū: cū oīno canonice diſciplīe ſit cōtrariū? Debȝ ḡ ſacerdotio priuat⁹ lachꝛymaꝝ fōte flagitiū tā imane diluere: vt talibus ſaltē remedijs curat⁹: ſalutis poſſit inuenire ſuffragium. I tē Nicola⁹ papa. Ad maioꝛē gradū clericus ꝑuenire nō pōt: qui paganū occidit.

n C Lericū q̄ paganū occiderit nō opoꝛtet ad gradū maioꝛē ꝓuehi: q̄ carere ēt dꝫ acq̄ſito: homicida enī eſt. Nā cū diſcreti ſint milites ſeculi a militib⁹ eccl̄ie: nō ꝯuēit o militib⁹ eccl̄ie militare ſecl̄o: p ꝑ qꝺ ad effuſionē ſanguīs neceſſe ſit ꝑuenire. I tē Oſbaldo coepo quadrantino. Qui defendendo ſe paganū occiderit: ſacerdotali careat officio.

S I lapſis. a ¶ Hoc. loq̄t̄ de depoſito: vt patet p fi. b ¶ Spe. Quia facilitas vēie ⁊c. vt. xxiij. q. iiij. eſt iniuſta. c ¶ Supplicatio. Carnalis: ſed ſpūalis bene ſ. e. clerico. d ¶ Reuocare. ſ. xxiij. q. iiij. ē iniuſta. e ¶ Non ſtatuta. ꝑpetuo. q̄ enī deponit ꝑpetuo deponit: vt hic. lxxxj. di. ſi q̄s clericus. ⁊ ar. C. de de. ſeru⁹. Ar. cōtra. xxxiij. q. iiij. non opoꝛtet. ibi ſimplicit̄ ponit̄ ſeparent̄: ⁊ tamē ſeparant̄ ad tempus nō ꝑpetuo. vt ex̄ de cōſti. ex l̄ris. in fi. ſed certe illa nō ſunt ꝯtria: qꝛ ibi nulla fuit depoſitio. ⁊ ē h̄ iđo ſtatutū. ne leges ludibꝛio fiāt: vt. C. de bo. q̄ li. l. vlt̄. §. vl. ⁊ eſt ſi. qꝺ lex dicit. ꝙ dānat⁹ de crimine ad militiaȝ nō recipit̄: vt. ff. de re mili. q̄ cum vno. §. adulterij.

Depoſitus

Q ui ſemel. f ¶ Adipiſci. Hoc. c. itelligit̄ de rigoꝛe vel i maioꝛib⁹ vl̄ de manifeſtꝭ crib⁹. ſic ñ ob. (lxxxij. di. pſb̄ꝛ. ⁊. xv. q. vl. hi qui. P Reſbyteꝝ. g ¶ Aut ꝑmanere. ſi. ſ. xxiiij. di. c. vl. ſ. xv. q. vlt̄. ſi q̄s pſb̄ꝛ ꝯtra. ſo. in iferioꝛi miſtrauit. vt ibi. ſ; nō i ſuperioꝛi vt h̄. h ¶ Miti⁹. Ar. ꝙ miti⁹ agit̄ cū ꝯfeſſo q̄ cū cōuicto: vt ſ. de his ꝟo. ⁊. xv. q. vl. ſi q̄s pſbyter. ſi. lvj. di. qꝛ ſimpl̄r. j. q. v. pſentiū. Ar. ꝯ. xxiiij. di. c. vl. ſ; ibi timoꝛe ꝓbationū eſt confeſſus. i ¶ Facili: Id eſt ſponte: vt ex̄ de homi. latoꝛ.

M Iroꝛ. Hic habes ꝙ epus non poteſt diſpenſare cū homicida. Itē nec cū ſimoniaco: vt. j. q. j. erga. niſi q̄n̄q;: vt. j. q. v. c. j. ⁊ vl. Io. De ſimoniaco eſt expꝛeſſuȝ ex̄ ꝺ elec. c. pe. vbi dꝛ ꝙ ſi aliq̄ ignoꝛāte ſit cōmiſſa ſimonia: epꝰ cū eo pōt diſpēſare. ſi in ſimplici bn̄ficio ſit cōmiſſa ſimonia. ſecus ſi in platura. ſi aūt eo ſciente ſit facta: epus nō pōt diſpenſare cū eo: ex̄ de ſi. no. nobis B. Itē nec cū ꝺpoſito ꝑ; q̄ſdā: vt ij. q. vj. ſo. Itē nec cū eo q̄ excōicat⁹ celebꝛat vt. xj. q. iij ſi q̄s epus. ⁊. vij. q. j. ſi q̄s pſb̄ꝛ. licet ſit ar. ꝯ. ij. q. v. q̄to. Item nec cum eo q̄ accedit ad iudiciū ſeculare: vt. xxj. q. v. ſi quis epꝰ. Item nec cuȝ bigamo: vt ex̄ de big. c. de bigāis. ⁊. xxxiiij di. lectoꝛ. Io. nec diſpenſat hodie cū filijs pſb̄ꝛoꝝ vt ex̄ de fi. pſby. c. pe. ꝟ. miniſtrauit. ptȝ imediate B. diſpēſat autē in pleriſq; crib⁹: vt notaui. j. q. vij §. niſi. ⁊ generaliter vbi nō ꝓhibet̄ epo diſpēſatio ſp diſpenſare pōt: vt ex̄ de ſen. ex. nup. licȝ q̄daȝ dicāt ꝙ i illis ſolis caſib⁹ diſpēſabit. vbi a iure pmittit̄: qꝛ cū in q̄buſdam crib⁹ eis cōmittit̄ diſpēſatio: vt ex̄ de iudi. at ſi clerici. ḡ in alijs eis pꝛohibetur. ar. xxv. diſt. qual̄. ⁊. C. de pꝛocur. marit⁹. et licet diſpēſatio ſit ius qꝺ peti nō pōt: tn̄ q̄n̄q; epꝰ tenet̄ diſpēſare: vt ſ. e. vt ꝯſtitueret̄ i fi. ⁊. c. ſi q̄s diacon⁹. ⁊. c. dn̄o ſancto. ⁊. j. q. vij. diſpēſatiōes. ⁊. xxiij. q. j. noli. in fi.

Cū q̄b⁹ epꝰ nō diſpēſat

l ¶ Homicidiū. Sponte: vt ex̄ de homi. latoꝛ.
m ¶ Suadere. pl⁹. n. ē ſuadere q̄ cōpellere. ff. de ſer. coꝛ. l. j. §. pſuadere. ⁊ pl⁹ punit̄ ſuaſoꝛ q̄ faciēs. lxxxvj

Suaderei

C Lericū. n ¶ Occiderit. Spōte B. (di. tāta. Io. o ¶ Militare. Per h̄ patet ꝙ loquit̄ de illo qui in bello fuit. hoꝛtari tn̄ pōt clericus aliquos ad defenſionem ſue eccl̄ie. xxiij. q. viij. vt pꝛidem. ar. ff. de his q̄ no. infa. ob hec verba. §. vltimo.

p ¶ Per quod. Ar. ꝙ ratione vni⁹ delicti imputātur omnia delicta que ſequunt̄ ex illo: vt. xv. q. j. ſiquis inſaniens. xxij. q. iiij. inter. ff. quod metus cauſa. ſi mulier. Ar. ꝯtra. extra de ſponſa. veniens. A.

Rōne vni⁹ delicti omīa imputant̄

di. plures &. in. c. in primis. 2. q. 1.

De his. Circa illos q̄ cōmittūt homicidiū diſtin/gue ſic: q2 aut cōmittit homicidiū ex neċitate aut ex caſu aut ex volūtate. Si ex neċitate: aut illa neċitas ē euitabilis aut ineuitabilis. Si ē euitabilis: ad ſupio res ordines nō pōt aſcēdere: ſ3 in iā ſuſcept̄ toleraf: vt. ĩ. e. de his cle/rici. Si fuit ieuitabilis neċitas: ſine omni diſpē/ſatiōe pōt mini/ſtrare in ordine iā hiro: ſ3 ad ſu/periores ḡdus peteret diſpenſati/onem: vt ex̄ ḋ ho mi. c. ij. Nec ob. ex̄ co. laror. vbi dr̄ ꝙ ad ſuperio res tales licite ꝓ mouet. q2 ḃ intel ligo ex̄ diſpēſati one Jo. S3 certe dicit Joḃ. ꝙ de neċitate ineui tabili. c. videt ex preſſe dicere. ꝙ talis neċitas in nullo obſit: vt. ĩ. e. q2 te obnoxiū. de ḃ norani in q̄ ſtionib9 B. Si vo caſu cōmittit homicidium aut dedit opa2 rei li cite: aut nō. Si dedit opa2 rei li/cite: ei nō impu/taf. ſ3 pōt mini/ſtrare i ſuſcepto ⁊ aſcēdere ad ſu periore: vt ex̄. e. c. vl. ⁊ c. ſepe. et c. Jo. S3 ſi il/licite rei operam dedit: tūc nec in ſuſcepto pōt mi/niſtrare nec ad ſupiorē aſcēdere vt. ĩ. e. clerico. et c. ſicus volūtate. Si vo volūtate occidit: nūḋ di/ſpenſandū ē cū3 eo. ſm ꝙ loquit c. miror. H. tn̄ cū ſuo rigore dixit. ꝙ in nullo caſu pōt homicida ꝓmoueri: q2 poti9 d3 ḋlibet ꝑmittere ſe occidi q̄3 aliū occidere: vt. xxxij. q. v. ita ne. ⁊ dic̄ ꝙ ḃ ꝟ dū cōſulēdi ponit ꝓ ꝟbo ꝑcipiēdi. xxviij. q. j. ſic enim Jtē ſm. H. etiā ſi crimē homicidij ſit occultū: tn̄ poſt pniam nō pōt exeq̄ ſuū officiū. ſec9 ē ſm eū in q̄libȝ cri mine alio: vt. ĩ. c. de his. niſi in ſimonia Jo. ⁊ ḃ expſſe dicit ex̄ de tem. or. c. vl. ⁊ ita duo crimia tn̄ excipit. ſ. ſi moniā ⁊ homicidiū. Ar. ex̄ de accu. inq̄ſitiōis. B. Alij aūt plurimiq3 dicūt ꝙ ſiue ſit homicidiū ſiue aliud cri men dūmō ſit occultū p9 pniam bn̄ exequit officiū ſuū ſine omi diſpēſatiōe l3 nō poſſit ꝓmoueri. ſed in ſimo/nia p9 nullā pniam pōt exeq̄ officiū ſuū. j. q. j. erga.

b Defendendo. Jncaute ſine moderamine. cuilibet eni licitum ē ſe defendere cū moderamine: vt. ſ. diſtin. j. ius naturale.

a De his clericis ꝑ q̄bus b cōſuluiſtis. ſ. q̄ ſe defen dendo paganū occiderūt: ſi poſtea ꝑ pniam emēdati poſ/ſint ad gradū priſtinū redi/re aut ad altiorē ↄſcēdere: ſci to nos nullā occaſionē dare: nec vllā tribuere eis licentiā quelibet hoīu3 q̄libet mō oc/cidēdi. verūtn̄ ſi ↄtigerit: vt cleric9 ſacerdotalis ordis ſal tem paganū occiderit: mul/tum ſibi conſulit: ſi ab officio ſacerdotali receſſerit: ſatiuſ/ q̄3 e illi in hac vita dn̄o ſub i/feriori habitu irrephēſibilit̄ famulari: q̄3 alta indebite ap petendo dānabilit̄ in ꝓfun/dum inferni demergi. Jtē3 ex ↄcil. agathenſi. Cadat ab officio eps p̄ſbr aut diacon9 capitale cōmittens crimen.

Si eps aut p̄ſbr aut dia con9 capitale crimē cō c miſerit: aut chartā falſauerit: d aut falſu3 teſtimoniū dixerit: ab officij honore depoſit9 in mōaſterio detrudaf: ⁊ ibi q̄3/diu vixerit: laicā tm̄mō cōio/nē accipiat. Jtē ex ↄci. mar tini pape. Qui homicidij facto aut p̄cepto aut ↄſilio p9 baptiſmū cōſci9 fuerit: cleric9 nō ordinet.

e Si q̄s vi/duam aut ab alio reli/ctam duxerit: nō admittatur ad clerū. ꝙ ſi irrepſerit deijcia f tur. Siīr ſi homicidij aut fa/g cto aut p̄cepto aut ↄſilio aut h i k defenſiōe p9 baptiſmū ↄſcius fuerit: ⁊ ꝑ aliqua3 ſurreptio/nem ad clericatū venerit: deij ciaf: ⁊ in fine vite ſue laicā cō munionem tm̄mō accipiat.

Jtē gre. ianuario epo cara litano. De ſacris ordinib9 la/pſi reparari non poſſunt.

Peruenit ad nos q̄ſda3 de ſacris ordinibus la/pſos vel p9 ſniam vel an̄ ad miſterij ſui officiū reuocari: qḋ oīno ꝓhibem9: ⁊ in hac re ſacratiſſimi q̄3 canones ↄ/dicūt. q̄ igit̄ poſt acceptū ſa/crū ordinē lapſus i pctm̄ car/l nis fuerit: ſacro ordīe careat: ⁊ ad altaris miſteriū nō acce dat. Jdem venantio lunēſi epiſcopo. De eodem.

Accedēs ad gorgonia3 inſulā fraternitas vr̄a diſcutiat id qḋ ad nos de ſa/m turnino p̄ſbytero relatu3 eſt. ꝑuenit nāq3 ad nos ꝙ poſt/q̄3 de ſacris ordinib9 lapſus a ſui ſacerdotij ordine eſt deie ctus: ad explendū miniſteriū preſbyterij p̄ſumpſerit accede re: ⁊ oīpotenti deo hoſtias i/molare. quod ſi ita factū eſſe vr̄a fraternitas reperit: eum ſacri corpis ⁊ ſanguinis dn̄i ꝑticipatōe p̄uatū i pniā3 redi gat: ita vt vſq3 ad diē vltimū i eadē excōicatiōe ꝑmaneat: ⁊ viaticū tm̄mō exit9 ſui tpe ꝑci piat. Si aūt eū talē pniā3 age re fratnitas vr̄a coḡuerit: vt ei iuſte ad recipiendā int̄ lai/cos cōionē etiā an̄ exitū ḋbe/

S Ji epus. c Aut chartā. Dic vt. ſ. xix. di. i mcoriā. d Teſtimoni/um. ĩ. v. q. vj. p̄e ſbyteri. S Ji q̄s. Ju/dex execu/tor ⁊ aſſeſſor in cauſis criminali bus nō p̄nt pro/moueri. ḃ nō eſt rōne peccati: q2 nō peccat iſta fa ciendo: vt. xxiij. q. iiij. queſitum. ⁊. q. v. miles. ſed ꝑpter irregulari tatem q̄a ex ta/li fcō ↄtraxerūt. f Aut facto. Vt miles. g Aut p̄cepto Vt iudex. h Aut ↄſilio. Vt aſſeſſor. Et ita ex ↄcilio pu/nit alicſ ↄ illud ff. man. l. ij. in fi. ⁊. l. deniq3. Sed nūq̄d addi d3 volūtate: Ar. j. q. iiij. q2 ꝓſulat9. in fi. qḋ nō ↄcedo. licet an̄q̄3 fiat vel ler i llud factū ē vel poſt factum gratum habeat. i Defenſione. Euitabili. k Poſt ba/ptiſmū. Ergo ſi an̄ baptiſmū ꝑr. Baſian9 dixit ſi an̄ baptiſmū oc/cidit nō peccādo vt iudex nō pōt ꝓmoueri: q2 non tollit irregulari tas. ſed ſi occidit peccādo tollit to tū Jo. de ḃ q̄d iuris ſit notaui in queſtionibus ar. B.

Nota — Cōſilio ꝓ punitur

P Erueīt. l Fuerit. ḋ q̄ fuerit ↄuict9 vl ↄfeſſus. ⁊ ḃ ver ē niſi eps cū eo diſpēſaſſet: vt ex̄ ḋ iudi. at ſi clerici. ſ3 nōne canon iſte ꝓhibet epo diſpēſare i ḃ caſu: nō: ſ3 redarguit idiſcreta diſpēſatio: vt dixi ex̄ de Degradat9

A Ccedēs. m Preſbro. ḡ cleric9 ḋ (ꝑbē. ḋ mlta. ḡdat9 n̄ r̄tiet ordinē. Ar. liiij. di. ex āriq̄s. ⁊. xj. q. iij eps ⁊. xv. q. vl. ſiq̄s p̄ſbr. ⁊. xxiij. q. vl. clerici. ⁊ idē vide tur ꝑ ḃ qḋḋr. ĩ. int̄ laicoſ cōionē: ſ3 tn̄ dico ꝙ characterē ſꝑ retinet: ꝑ id qḋ hēs. j. q. j. ꝙ q̄dam. ⁊. xxxij. q. vij. li/

at miſereri: ḃ i tue fratnitat̄ po/nim9 ꝑtāte. ⁊ infra: Preterea ad fraternitatis tue ↄſulta rn̄dētes a ſtatuim9 diaconē abbatē quem b ḋ portu vener̄ indicas cecidiſſe: c ad ſacꝝ ordinē nō debere vl poſ/ſe aliq̄ mō reuocari. quē q̄dē ſa/cro ordine priuatū in pniam de/putare te ↄueīt: cui9 ſi poſtea act9 d ↄuerſatioq3 meruerit: priorē int̄ alios monachos vbi decreueris e ſtandi locū nō ordinē obtineat. ſubdiaconi q̄3 q̄s ſil̄is culpa con ſtringit: ab officio ſuo irreuoca/biliter depoſiti int̄ laicos cōionē accipiant. In portu aūt ve/neris loco lapſi diaconi aliu3 q̄ ḃ officiū iplere ḋbeat ordiabis. Saturninū ꝟo p̄ſbrm vt nū/q̄3 ad ſacri ordīs miſteriū preſu/mat accedere ſcꝑtis cauere decre uim9. ſ3 eū in iſula gorgonia at/f q̄3 capraria ſollicitudinē mōaſte/rij gerere ⁊ i q̄ ſtatu e ſine cuiuſq̄3 adūſitate ꝑmittim9. Jtē de Loco lapſi ali9 ordinandus eſt.

g Poſtq̄3 quēq̄3 crīalit̄ cadē/tē in locū q̄ lapſus ē: nulla rō ꝑ/mittit reuocari: ⁊ vltra tres men ſes eccl̄iam vacare pōtifice ſtatu ta ſctōꝝ canonū nō ꝑmittunt: ne cadēte paſtore dn̄icū gregē hoſt̄ qḋ abſit: āntiqu9 iſidiādo dilani/et: fratnitas vr̄a depcatiōi eorū ↄſentire: ⁊ i lapſi loco d3 epm or dinare. Jtē marti. pa. Qui p9 ordinatōe3 ſuā i lapſū ceciderit: ſacra myſteria nō deb3 tractare.

h Si poſt ordinatiōe3 ſuā q̄ſ piā i lapſu3 ceciderit: ⁊ ſi p̄uaricatiōis pctō fuerit dephen ſus obnixi9: oīmodo ꝓhibēdus ē cū manib9 lutulēt̄ atq3 pollu/tis myſteria nr̄e ſalut̄ tractare. i Ecōtra exēplis ⁊ auctoritati bus ꝓbaf p9 actā pniā3 ꝓprioſ grad9 licite poſſe admīſtrar̄ ⁊ ad maiores poſſe ↄſcēdere. Ma ria eni ſoror aaron poſtq̄3 lepra ꝑcuſſa ē: q2 i moyſen murmura/uerat acta pnia a pctō mundata ē: ⁊ priſtinā grām ꝓphetiçādi re k cepit. Aarō aūt poſt ↄflatū vitu lū etiā in ſūmū ſacerdotē ↄſecra l tus ē. Dauid p9 adulteriū et ho micidiū ſpm̄ ꝓphetie recepit: ⁊ i ꝓpo ḡdu ꝑmāſit. Achab q̄3 p9 mortē nabute viri ſanctiſſi mi ꝑ pniā3 hūiliat9 i regia ſe/de ꝑmāſit. Et vt p̄tereā9 mlta exēpla veter̄ te. Petr9 negauit xp̄3: ⁊ poſtea p̄nceps aplōꝝ fact9 ē. paul9 ſtephanū m lapidauit: ⁊ tn̄ a ḋo in aplm elect9 ē. mlti q̄3 ab hereſi ad vnitatē catholice fidei reuer/tentes i ſuis ordīb9 ſūt rece/pti. alij ꝟo ad epalē etiā ḡdū n ſūt ꝓmoti: vtpote aug9. ⁊ alij q̄3pl̄es. Jtē ex epl̄a Cyrilli ad iohē3 ātiochenū. De eodē. Palea

Johānes chry/ſoſtom9 duab9 ſynodis orthodoxoꝝ epoꝝ fuit dijudi cat9: ſ3 iteꝝ fuit r̄ſtitut9 Mar cellus epus anchiregallacie depoſit9 fuit: ſ3 poſtmodū ꝓ priū recepit epatū. Aſcle pius dijudicat9 a ſynodo ec/cleſiā ſuā poſtea r̄cepit Mar cean9 eps andrinopolite dā/nat9 a papa iulio recepit eccle ſiā ſui epat9. Cyrill9 eps hie roſolymitan9 depoſitus fuit: poſtea recōciliat9 ē ſue eccl̄ie Sil̄i mō polocromiū eiuſde3 eccl̄ie hieroſolymitane pōtifi cē. Sixt9 papa dānauit: ⁊ ite/rū ipe eū r̄cōciliauit. Jnnocē tius papa fortunatū epm dā nauit: ſ3 ipe poſtea eū in ꝓ/priū locū reſtituit eccl̄ie ſue. miſenū epm a felice papa dā natū gelaſius papa ſucceſſor illius reconciliauit: ⁊ eccleſie ſue reſtituit. leunci9 dū eēt p̄/ſbyter depoſit9 fuit: ſ3 poſtea in antiochia p̄riarcha extitit greg9. ꝟo. iiij. papa theodoſi um quē Eugeni9 ei9 anteceſ/ſor p̄ſbyterij honore priuaue rat: ſctē eccl̄ie ſeguine ↄſecra uit epm. abbas nāq3 eps di/iudicat9 fuit: ſ3 ſctā ſynodus canonice ſuā illi reſtituit ec/cleſiā. Rotardū ꝟo epm ſctē ſueſſonienſis eccl̄ie a ſynodo cui carolus interfuit rex ↄdē natū ⁊ ſophidinū placētinū epm merito reprobatū nicola us papa ambos recōciliauit. Preterea calixtus papa de

curatōr loci. li/ ceat ſit infamis. quia infames ū̄ excludunt a ciui libus munerib9 ſ3 honorib9. Ar/gu. C. de his q̄ i/ple. ſti. ſacra. li. ſunt. l. j. ⁊ extra de eta. ⁊ q̄. tuam ⁊ ſic procurator mōaſterij poteſt eſſe infamis: ſed non procurator epi. v. q. iij. quia epus. quia nō re quirit ſumma in cis pfecto inte/gritatis: vt. xvj. q. j. legi.

3. Re. 21 — Mat. 26. c — Act. 7. c

P Oſtq̄3. Et .vltra treſ mēſes. Tres mē ſes dant̄ ad ele/ctionē a die mor tis. ⁊ alij tres mē ſes ad conſecrati onem petendam. ĩ. c. di. q̄m. ⁊. lxiij di. obeuntibus. ⁊ extra de electi. ne pro defectu. ni ſi per neceſſitatē prorogef: vt. xx/xviij. di. de ſyra/cuſane.

S Ji poſt or/dinatione i Econtra. de maria dicitur. ij. q. vij. ſ. iteȝ obij/citur. k Aaron hec hiſtoria habetur xlv. di. diſciplia. l David. Hec hiſtoria dicta eſt ij. q. vij. ſ. iteȝ cū balaam. m Lapidaui. Jdeſt lapidan/tib9 conſentit cu/ſtodiēdo veſtes. vt. ĩ. c. ↄſiderādū vn̄ nō fuit peni/tus immunis: vt ex̄ de homi. c. ſic ſ. illi quoq3. tn̄ ḃ exēplū nō cō/petit: q2 iſtō fuit an̄ baptiſmū. B n Auguſtin9. q̄ fuit maniche/us: ſed ante ba/tiſmum. et ideo non competit ex emplum. ⁊c.

Quō Saulus lapida/uit Stepha. — Aug9.

p ¶ Onderet. Grauis erit q̄libet in ver/bis: vt. liij. q. iij. §. Itẽ ĩ crimia/libus. ꝟ. in teſti.
Tobie.4.c ⁊ q̄ cito fatur ad pniam ꝓperat: vt dicit Seneca Et põt qs in ꝓ prio facto pere/re iducias ad re ſpõdendũ. ff. de inter. ac. qui int̃/rogat̃ an heres
Gal.6.a. ſit. Nam teſtis repentinꝰ ⁊c̃. v. q. v. §. ſed aliud.
b ¶ Quod tibi. In tobia.
c ¶ Tempore. Nã rõ tpis mu/tat cõſtitutionẽ: vt. xxxiiij. di. fra ternitatis.
Mat.26.g d ¶ Apl's. Ad Galath.
e ¶ Dauid Hoc exemplũ nõ cõ/petit. nã nihilo/
Ezech.33.c minꝰ fuit dictuꝫ ei: Nõ ſacrifica/bis mihi: qꝛ vir ſanguinũ es. ĩ. d ꝯſe. di. j. c. j.
f ¶ Miniſtrar̃ Diſpenſatiue ſi crimen ẽ mani/feſtum: vel ipſo iure ſi crimẽ eſt occultũ. ex̃ de tẽ. or. c. vlti.
g ¶ Qui dor/mit. In peccato
Mat.16.c h ¶ No adijci/et: Id ẽ nõ cona tur bñ opando.
i ¶ Vt rſurgat Per penitẽtiã.
k ¶ Docuit Id eſt docturũ ſe ꝓ/miſit: ⁊ ſic eoipo ꝙ qs ꝓmittit ſe velle docere deo
Pſ.40 obligat̃. ſic. xxj. di. in nouo: vbi ſimiliter arguit
Pſ.50 Anacletus ex il la auctre: dabo ti bi claues. i. do in corpore mortali: ⁊ ſic futurũ po/nit̃ ꝓ pñti: vt de ꝯſe. di. ij. in chri/ſto ff. de ꝟ. ſig. verbum erit.
¶ Miſcdiam

hmõi ſcribit ita. Clerici poſt lapſuꝫ ſuis ordĩbꝰ reparĩ nõ pñt.

a P Onderet vnuſ/ q̄ſq; ſmões ſuos: ⁊ qđ ſibi loq̄ ñ vult alteri nõ loq̄t̃.
b vñ bñ ſac̃ ſcp̄tura ait: Qđ ti bi nõ vis fieri alt̃i ne facias.
c Nos enĩ tp̄e idigẽꝰ: vt aliq̄d maturiꝰ agamꝰ. nõ p̄cipitemꝰ ꝯſilia ⁊ opa nr̃a: neq; eoꝝ or dinẽ corrũpamus. Sed ſi ali q̄s lapſus q̄q̄ mõ fuerit: por/temꝰ eũ: ⁊ fraťno corripiamꝰ
d affectu. ſic̃ ait btũs apl's: Si p̄occupatꝰ fuerit hõ ĩ aliq̄ de licto: vos q̄ ſpũales eſtis in/ſtruite hmõi in ſpũ lenitatis: alter alteriꝰ onera portãtes: ⁊ ſic adĩplebit legem chriſti.
e Porro ſctũs Dauid de mor tiferꝭ criminibꝰ pniam egit: ⁊ tñ in honore pmãſit. Beatꝰ q̄ꝫ petrꝰ amariſſimas lachry/mas fudit: qñ dñm ſe negaſſe penituit: ſꝫ tñ apl's pmanſit. Et dñs p ꝓpħam pollicet̃ di cens: Pctõr in q̄cunq; hora ꝯuerſus fuerit ⁊ ĩgemuerit: oĩuꝫ iniq̄tatũ eiꝰ nõ recorda bor ampliꝰ. Errãt itaq; q̄ pu tant ꝙ ſacerdotes pꝰ lapſuꝫ ſi ꝯdignã egerĩt pniam: dñõ
f nõ poſſe miſtrare ⁊ ſuis ho/noribꝰ frui: ſi bonã deinceps vitã duxerĩt ⁊ ſuũ ſacerdoti/um digne cuſtodierĩt. ⁊ ipi q̄ ħ putãt ñ ſolũ errãt: ſꝫ c̃t tra ditas eccľie claues deſpicẽ vi dent̃. de q̄bꝰ dꝛ. Qđcũq; ſol uerit ĩ t̃ra erit ſolutũ ⁊ ĩ celꝭ. alioq̄n hec ſnĩa aut dñi nõ ẽ: aut ꝟa ẽ. ¶ Nos ꝟo ĩdubi tant̃ tã dñi ſacerdotes q̄ꝫ re/liq̄s fideles pꝰ ſatiſſactõeꝫ di gnã poſſe redire ad honoreꝫ credimꝰ: teſtãte dño p ꝓpħaꝫ
g Nũq̄d q̄ dormit ñ adijciet vt
h
i reſurgat. ⁊ ꝓpħa Dauid pe/nitẽtiã agẽs dixit: Redđ mi hi leti. ſa. t. ⁊ ſp. p̄n. ꝯfir. me.
k Ip̄e nãq; pꝰ pniaꝫ ⁊ alios do cuit: ⁊ ſacrificiũ deo obtulit: dãs exẽplũ doctoribꝰ ſctẽ ec cleſie ſi lapſi fuerĩt: ⁊ ꝯdignã pniaꝫ dõ geſſerit: vtrũq; facẽ poſſe docere ⁊ ſctĩficari. docu

it. n. qñ dixit: Do cebo iniq̄s vi. t. ⁊ im. ad te cõ. ¶ Sacri/ficiũ dõ obtulit ꝓ ſe dũ dice/bat. Sacri. dõ ſp. cõ. cor. cõ. Uidẽs aũt ꝓpħa ſua ſcelera mũdata p pniam: nõ dubita/uit p̄dicãdo ⁊ dño libãdo cu rare etiã aliẽa. Mũdet̃ ꝗ hõ a pctõ: ⁊ grã di reſurgit a la/pſu: ⁊ in p̄ſtino manet officõ iuxta p̄dictas auc̃tes: videat ne ãpliꝰ iaceat. ſꝫ euangelica ſnĩa ĩ eo maneat: q̄ ait: Uađ ⁊ ãpliꝰ noli peccare. vñ apl's ait: Nõ ꝗ regnet pctm̃ in vr̃o mortali corpe: vt obediatꝭ cõ cupiſcẽtijs eiꝰ. Snĩam q̄ ve/
l tat miſcdiam: nõ ſolũ tenere frẽs: ſꝫ etiã audire fugite: q̄a potior eſt miſcdia oĩbꝰ holo/cauſtõatibꝰ ⁊ ſacrificijs. I tẽ Hiero. In p̄ſtinũ ĝdũ pꝰ pe/nitẽtiã reuocari pñt peĩtẽtes
m E T purgabit filioſ leui
n tp̄s eĩ ẽ vt iudiciũ a do
o mo dĩ ĩcipiat. ⁊ alibi ſcribit̃: A ſcĩs meis ĩcipitẽ. ¶ In fi
q lijs ãt leui oẽm ſacerdotalẽ ĩ telligẽs eẽ dignitatẽ. ſi ãt ſa/cerdotes purgãdi ſũt ⁊ colã di: vt puꝝ auꝝ remaneat ⁊ ar gentũ: q̄d de ceterꝭ ẽ dicẽdũ q̄ cũ emẽdati fuerĩt ⁊ colati: tũc offerẽt dõ iuſta ſacrificia ⁊ placebit dño ſacrificiũ eoꝝ qđ offert̃ ꝓ iuda ⁊ hierlm: ħ ẽ ꝓ his q̄ dñm ꝯfitent̃ ⁊ pa/cem eiꝰ mẽte ꝯſpiciũt: ſic̃ dies
r ſecľi ⁊ ſic̃ ãni ãtiq̄: ħ ẽ vt quõ
s in p̄ncipio placuerũt deo: ſic
t pꝰ pctm̃ ⁊ pniam placere ĩci/piat: cũ oĩuꝫ fuerĩt pctõꝝ ſor/de purgati. I tẽ greg. ſecũ/dino. Lapſi reparĩ poſſunt.
Q Uia ſctĩtas tua req̄ſi/uit: vt tibi de tali ſacer dotali officio pꝰ lapſuꝫ reſur gendi auc̃tes ſcriberemꝰ: dñ dicꝭ: De ħ canonũ diũſoꝝ te legiſſe diũſas ſnĩas: alios re ſurgẽdi alios nequaq̄ꝫ poſſe. iõ nos generales ſynodos a nicena ſynodo ĩcipiẽtes hãc
v cũ reliq̄s q̄ttuor veneramur: qꝛ ipam ſequẽtes cete in cũ/ctis canonicꝭ ſentẽtijs vnani

Si enĩ ĩ aliq̄ re/darguendi ſumꝰ melius eſt miſe/ricordie reddere rõnẽ q̄ꝫ crudeli/tatis. xxxv. q. ix. veniam. ⁊ ĩ. xxvj q. vij. alligant. ⁊ xj. q. iij. nemo. ĩ. lxxxvj. di. nõ ſa/tis. ĩ. j. q. vij. exi/gunt. ŝ. diſt. ix. ſana quippe.
E T purga/bit. Ver/ba Malac. ſũt: Ecce veniet dñſ exercituuꝫ: ⁊ q̄s põt cogitare diẽ aduentus eiꝰ: et q̄s ſtabit ad vi/dendum eũ: Ip ſe enĩ q̄ſi ignis cõflans ⁊ quaſi herba fullonum ⁊ ſedebit cõflãs et emũdans q̄ſi aurũ ⁊ argentũ: Mala.3.a. ⁊ purgabit fili/os leui ⁊ colabit eos q̄ſi auruꝫ et argentũ: ⁊ erunt Ezech.9.c offerẽtes dño iu ſta ſacrificia: et placebit dño ſa/crificium iuda ⁊ hierlm ſicut di/es ſeculi ⁊ anni antiqui.
n ¶ Tempus. Verba Petri in ep̄ła canonica.
o ¶ A domo Id ẽ a ſacerdotibꝰ. omia enĩ mala a Nota ſacerdotibꝰ pro/ceſſerunt. xxiiij. q: iij. transferũt.
p ¶ Et alibi. In Ezech.
q ¶ Oẽm. Ar. qđ de vno dꝛ de Qđ de vno oĩbꝰ ĩtelligitur. dicit̃ ⁊c̃. vt. lxj. di. mira/mur: ⁊. xxiiij. q. j quodcũq;.
r ¶ Antiq̄: Id eſt patres.
s ¶ In p̄ncipio An pctm̃. Ar. ĩ. proxi. c.
t ¶ Sic pꝰ pec/catũ. Imo plus ĩ. e. fidelior.
Q Uia ſan.
v ¶ Quat tuor. ſ. ꝯſtãtino/

politana: epheſina: chalcedonenſis: ⁊ anquiritana. de qua habes. ĩ. e. dño. a ¶ A capite: Id eſt epiſcopo. b ¶ Vſq; ad quartũ. i. ſubdiaconatũ. c ¶ Ita etiã crimie. ĩ. xxiiij. q. j. nõ afferamꝰ. d ¶ Triticũ. i. pnĩa.

actus. ſi. xxxij. q. j. cũ renũciat̃. ⁊. q. v. p̄ceptũ. in fi. ⁊. vj q. j. illi q̄. ⁊. ŝ. e. qꝛ tua. i fi. ff. de edit. edi. ꝙ ita. Ar. ꝯ. lxj di. in ſacerdotibꝰ. Rñ. ꝙ nũq̄ꝫ p pniaꝫ reuertit̃ res ad priorem ſtatũ: vt. xxxiij. q. ij. admonere. ⁊. xxxj. diſt. ro/ An p pnĩa reuertat̃ pri or ſtatus

e ¶ Et fructuꝫ. .i. reſtitutioneꝫ.
f ¶ Gaudeo. Ideo dicit gau/deo. qꝛ pꝰ pniaꝫ fortior reſurgit hõ: vt. ĩ. e. fidelior
ſoue chori g ¶ Nouem.
angelorum Per quod deſi/gnant̃. ix. ordies angeloꝝ. de q̄bꝰ habes de pe. di. ij. principium.
h ¶ In dſerto. .i. in celo. qđ dia bolus per caſum deſeruit.
i ¶ Et prima. Arg. ꝙ reſtituti pñt accuſare ⁊ te ſtificari. Ar. ĩ. e. ferrũ. ⁊. c. domio ſancto.
k ¶ Pauci. Dif
Luc.15.b. ficile ẽ enĩ ꝯtine re: vt. xxviij. diſ. de his. ⁊. xxxiij. q. v. que ſint. nec tñ ideo minꝰ de/lictũ ẽ: vt. ij. q. j. miſti. i fi. ⁊. xxxij. q. vij. flagitia. et licet iſtud ſit na/turale. nõ tñ ex/cuſat: vt. ff. ad. l. aq̄. ſi ſeruꝰ. §. ſi fornicarius.
Q Uid eſt ħ qđ ꝓpħe Ezechieli.
Stans m ¶ Stãs Hic
Apoc.2.a ſtans accipit̃ in mala ſignificati one ⁊ priꝰ in bo/na. ⁊ ita eſt ħ ar. ꝙ aduocatꝰ va/rijs modis põt iura expõere: ſic̃ hec auc̃tas: Ver bũ caro factuꝫ ẽ. vľ illđ: Veritas de terra orta eſt q̄ñq; exponit̃. i. chriſtꝰ de ꝟgine natꝰ ẽ: vt. xxxv.

miter ꝯcordãt. nos ꝟo p̄ce/dẽtes prẽs ſeq̄mur: qꝛ aucto/re dõ a ſacra doctrina illoꝝ
a nõ diſcordamꝰ. a capite itaq;
b incipiẽtes vſq; in q̄rtũ altarꝭ miſtrũ: hãc formã ꝟuãdã co gnouimꝰ: vt ſic̃ miorẽ maior
c p̄cedit honore: ita etiã crimi ne. ⁊ quẽ maior ſequit̃ culpa: maiori plectat̃ vindicta: ⁊ ſic poſtea pnĩa credat̃ eẽ fructu
d oſa. Quid enĩ ꝓdeſt triticũ
e ſeminare ⁊ fructũ eiꝰ nõ tol/lere: aut domũ ꝯſtruere: et ñ illic hĩtare? Poſt dignã ita/q; ſatiſfactionẽ credimꝰ poſ/ſe redire ad honorẽ ⁊ ad fon/tem miſcdie recurrẽtes euan
f gelicã ſnĩam ꝓferamꝰ: Gau deo ĩq̄t ſup vno pctõre pniaꝫ agẽte: magꝭ q̄ꝫ ſup. xcix. iuſtꝭ q̄ nõ ĩdigẽt pnĩa. Et ouẽ pdi
g tã. xcix. nõ errãtibꝰ relictꝭ in deſerto humero pij paſtoris ad ouile reportãdã: dñs ip̄e teſtat̃. ¶ Si ouis pdita er/rãs poſt inuẽtionẽ ad ouile hũero deportat̃ p̄dictꝭ. xcix.
h nõ errãtibꝰ in deſto relictis cur iſte pꝰ pniaꝫ ad eccľie mi niſteriũ lapſus nõ reuocet̃? ſic̃ in Apocaľ. dꝛ de miſterio eccľie: Memẽto vñ ceciderꝭ ⁊
i age pniam ⁊ prima opa fac.
¶ Quid. n. grauiꝰ ẽ aut car nale delictũ cõmittere ſine q̄
k pauci ĩueniunt̃: aut dei filiũ inreiurãdo negare: in q̄ ꝟbo hũc ip̄m btm̃ petꝝ apl'oꝝ p̄n/cipẽ ad cuiꝰ ſacrũ corpꝰ indi/gni ſedemꝰ: lapſum eẽ cog̃ui mus? ſꝫ pꝰ negationẽ pnĩa ſe cuta ẽ: ⁊ pꝰ pniaꝫ miſcdia da/

ta ẽ. q̄ ab apl'atu eũ nõ expu/lit: q̄ añ q̄dẽ ip̄m ſe negare p̄ dixit. I dẽ ſup Ezechielem. Poſt acerrimã pniam lapſi reparant̃.
l Q Uid ẽ ħ qđ ꝓpħe iacẽti dꝛ Sta ſup pedes tuos ⁊ loq̄r tecũ. q̄ enĩ iacenti loq̄bat̃: cur ſtatim ꝓ/mittit ſe locutuꝝ? Sꝫ ſciendũ eſt: qꝛ alia ſũt q̄ iacẽtes: alia q̄ ſtãtes audire debemꝰ. iacẽ ti enĩ dꝛ vt ſurgat. ſtãti ãt p̄ci pit̃ vt ad p̄dicatiõeꝫ ꝓficiſci debeat. adhuc. n. nobis in in firmitatis ꝯfuſiõe iacẽtibꝰ p̄ beri ñ dꝫ auc̃tas p̄dicatiõis: ſꝫ cũ iã ĩ bono ope ſurgimus cũ iã recti ſtare cepimus: di/gnũ ẽ vt ad lucrãdos alios ĩ p̄dicatione mitti debeamus.
m ¶ Stãs ꝗ ꝓpħa viſionem ſpũalẽ vidit ⁊ cecidit. Cadẽs ꝟo admonitõis ꝟba ſuſcepit vt ſurgeret: ſurgẽs aũt p̄ce/ptũ audiuit vt p̄dicaret. Nã q̄ adhuc ex ſupbie ꝟtice ſta/
n mus: cũ iã de et̃nitatꝭ timore aliq̄d ſentire cepimꝰ: dignuꝫ ẽ vt ad pniaꝫ accedamꝰ: ⁊ dũ ĩfirmitates nr̃as ſubtilit̃ cog̃ ſcẽtes hũilit̃ iacemꝰ: p diuini ꝟbi ꝯſolationem ad fortiora opa reſurgãꝰ. I dẽ. De eodẽ
o F Errũ de t̃ra tollit̃: cuꝫ fortꝭ ꝓpugnator eccľie a t̃rena quã p̄us tenuit actio
p
q ne ſepat̃. nõ ꝗ in eo dꝫ deſpi/ci qđ fuit: qꝛ iam ĩcipit eẽ qđ nõ fuit. I tem Auguſtinus Poſt cõdignã pniam priſti/na recipiunt officia.
r C Um exaudiero eos: da bo eis virtutẽ ſpiritꝰ mei: et

manus. ⁊. c. ſiq̄s clericus. ſed p di ſpenſationeꝫ: vt ij. q. iij. §. notan/dum. in fi. Io. ni ſi in occultis cri minibus: vt ex/tra đ tempo. or. c. vlti. ħ.
q ¶ Qđ ñ fuit. i Ezech.2.a. q̄lis nõ fuit: ⁊ ſic nõ ẽ ħ aliq̄ fictio iurꝭ. Vel dic ꝙ Ius fingit ius fingit eũ eſſe nouuꝫ hoĩem. ſic̃ baptiſatũ. xxvj. di. c. j. đ pe. di. ij. §. romãos. ⁊. c. quõ. ꝟ. expolian/tes. alťatꝰ tñ ẽ. ij q. vij. §. qꝛ ꝗ. ſic fingit nõ eſſe ho micidam qui eſt homicida. xxiij. q. v. ſi homicidi/um. ſimiliter fin git aliquem non trãſiſſe qui tran ſiuit: vt. vij. q. j. mutatiões. ⁊ nõ eẽ ep̄m q̄ ẽ ep̄s: vt. ij. q. vij. non oĩes. ⁊. c. q̄ nec. ⁊ eſſe virgineꝫ q̄ nõ ẽ ꝟgo: vt. xxx ij. q. v. ꝓpoſito. ⁊ non eſſe matri monium: qđ eſt. vt. xxx. q. v. alit̃. Sed nunquid p An fictio p̄ tales fictiones p̄ iudicet ver iudicabitur veri tati tati: ita vt nõ ad Iob.28.a. mittat̃ probatio in contrariuꝫ? vi detur ꝙ ſic: vt ex̃ đ regula. vidua. videt̃ ꝯ: vt extra de renũ. ſup eo. ⁊. ff. ꝙ me. cauſa nõ ẽ veriſimile. ⁊ vna p̄ſumptio per aliam p̄ſum ptionem tollitur ff. de in integ. re.

q. x. c. j. q̄ñq; exponit̃. i. ꝯfeſſio de penitẽte. de pe. diſ. j. q̄cũq;. Ar. ꝯ. xxiij. q. vij. ꝙ aũt. n ¶ Timore ſeruili. Scilicet cũ q̄ charitas dedignat̃ hĩtare. iducit tñ iſte timor filialẽ ſicut ſeta filũ: vt. ĩ. de pe. di. ij. ſiq̄s tantã.
F Errũ. In iob ꝯtinet̃ ita: Habet argẽtũ venaꝝ ſuaꝝ principia: ⁊ auro locꝰ ẽ in q̄ ꝯflat̃. ferrũ de terra tollit̃. lapis calore ſolutus in es conuertitur.
p ¶ Incipit. Ar. ꝙ pꝰ pniam reuertat̃ q̄s ad priores

dſuus. Ego dico breuiter ꝙ cõtra omnẽ p̄ſumptionẽ auditur probatio. niſi vbi ius de iure alicuiꝰ non tm̃ p̄ ſumit: ſed etiam certum quid ſtatuit. nec multum ap/precior illam diſtinctionem quorundam. ꝙ eſt quedaꝫ p̄ſumptio iuris. quedam hoĩs. quedã nature. qꝛ lex di cit: ꝙ p fictionem iuris ꝟitas non confunditur nec de/leatur: vt. C. de iure do. in rebꝰ in prin. Nota de p̄ ſumptõe iu ris
C Um exaudiero. Eſaias ꝓpheta ⁊c̃.

īplebo eos iudicio meo ⁊ fortitudine. Aniaduertite in p̄ſenti loco poſſe docere aliquē p⁹ pctm̄: ſi tn̄ vitia p̄ſtina penitentia digna diluerit. vnd̄ dauid p⁹ adulteriū ⁊ homicidiū loq̄t ī pſ: Aſperges me iſopo ⁊ mū. la. me ⁊ ſu. ni. de albabor. nec ſua tn̄ puritate ꝯtēt⁹ ē: ſꝫ īfert. Redd̄ mi. le. ſa. t. ⁊ ſp. p̄n. cō. me. cūq; h̄ fecer᷑ docebo ait iniq̄s vias tuas. Itē Hiero. De eodem.

Ieſus fili⁹ ioſedech ſacerdos magn⁹ q̄q; in typo aduētū p̄ceſſerit ſaluato᷑: q̄ nr̄a pctā portauit: ⁊ alienigenā ſibi ex gētib⁹ copl'auit eccl'iam: tn̄ ſm lr̄am p⁹ ſacerdotiū ſordidat⁹ inducit᷑. Aſtat diabol⁹ a dextr᷑ ei⁹ et cādida illi deiceps veſtimēta reddūt᷑. Itē ex ꝯci. agathēſi.

Poſt pniaʒ clerici correcti ḡdū ſuū ⁊ dignitatē recipiāt.

Contumaces clerici: ꝓut dignitat᷑ ordo p̄miſerit: ab ep̄o corrigant᷑: ⁊ ſiq̄ a prior᷑ ḡd⁹ elati ſupbia cōionē fortaſſe ꝯtēpſerit: aut eccleſiā frequētare aut officiū ſuū īplere neglexerit: pegrīa eis cōio tribuat᷑: ita vt cū eos penitentia correxerit: reſcpti in matricula ḡdū ſuū dignitatēq; recipiāt. Item ex ꝯci. martini pape. De eodem.

Siq̄s p̄ſbyter aut diacon⁹ inuētus fuerit aliquid de miniſterijs eccl'ie venundaſſe: q᷑ ſacrilegiū cōmiſit: placuit eū ī ordinatiōe eccleſiaſtica nō h̄ri. In iudicio tn̄ ep̄i dimittēd⁹ ē: ſi ī ſuo debeat recipi gradu: q᷑ mltotiens h̄ ipm qd̄ de ſacroſctō altario ꝯtaminatū ē: ī ep̄i ptāte dimiſſū ē. Itē aug⁹. ad bonifaciū. Palea.

Bene valet ſacerdos reſtitui ad honorē ſuū poſt pactā penitentiā: licet in h̄ diuerſi diuerſa ſentiāt dicētes nō poſſe reſtitui ad honorē: ſꝫ ſic dictū ē ꝓpt ſimulatas pnias q̄rūdā ⁊ ꝓpt affectatas hono᷑ dignitates. Itē aug. Palea.

Sacerdos q̄dē ſi cadit: valet ⁊ hꝫ reſtitutiōis locū poſt dignā ⁊ pactā penitentiā in honorē ſuū ꝓpha atteſtāte q̄ ait: Nūq̄d q̄ cadit nō adijciet vt reſurgat. ⁊ beatus Greg⁹. dicit h̄ ad ſecūdinū ep̄m incluſum amicū ſuū. etiā ab ip̄o ꝓpha ī h̄ argumētum habem⁹: q̄ cū p⁹ pactum adulteriū ⁊ homicidiū ppetrauit: ⁊ tn̄ poſtea pacta dig̃ pnia p dei grām ad p̄ſtinū officium reſtituit᷑. Quō igitur hmōi auctoritatū diſſonātia ad cōcordiā reuocari valeat breuiter inſpiciam⁹. Sunt tn̄ quidā quos nō odiū criminis ſed timor vtilitat᷑ ⁊ amiſſio ꝓprij gradus ⁊ ambitio celſioris ad pniaʒ cogit. hos ſacri canōes irrecupabilit᷑ deijciūt q᷑ q̄ ſimulatiōe pnie vl' affectiōe honor᷑ a d̄o nō ꝯſequit᷑ veniā: nec ab eccl'ia repatōeʒ meret᷑. Vnd̄ aug. ſcribit ad bonifaciū. Quare ꝯſtitutū ē in eccl'ia ne poſt pniam quis ad clericatum redeat.

Vt ꝯſtitueret᷑ in eccl'ia: ne q̄ſq; poſt alicui⁹ criminis pniam clericatū accipiat vel ad clericatū redeat vel in clericatu pmaneat: nō deſperatione īdulgētie: ſꝫ rigore factū ē diſcipline: alioq̄n ꝯ claues eccl'ie datas diſputabit᷑ de q̄bus dictū ē: Quecūq; ſolueritis ſup terrā: ſoluta erūt et in celo. Sꝫ ne forte etiā d̄ ceter᷑ criminib⁹ ſpe honor᷑ eccleſiaſtici anim⁹ intumeſcens ſupbe ageret pniam: ſeueriſſime placuit: vt p⁹ actā pniam de dānabili crimine nemo ſit cleric⁹: vt deſpatiōe tpal' altitudiīſ medicīa maior ⁊ verior eēt hūilitat᷑. Nā ⁊ ſctūs dauid de crimib⁹ mortifer᷑ egit pniaʒ: ⁊ tn̄ ī honore ſuo pſtitit: ⁊ btm̄ petr᷑ qn̄ amariſſias lachrymaſ fudit: vtiq; deū negaſſe penituit: ⁊ tn̄ apl's pmāſit. Sꝫ nō iō opināda ē ſupua cura poſterio᷑ docto᷑ diligē/

Ieſus fili⁹ a ¶ In typo. q᷑ duxit alienigenā ſic̄ chriſtus eccleſiam. b ¶ Sordidatus. quia dimiſit vxorem. c ¶ Diabolus. Id eſt vxor que idola coluit. d ¶ Candida. Qn̄ ad cōſilium Eſdre reliquit illam. xxviij. q. ij. §. j. ⁊. ij. Contūaces e ¶ Pro ut ordo. Alio eī mō ſūt puniēdi clerici mino᷑ ordinū ⁊ alio maiorum: vt. xxxv. di. ante oīa. ⁊. xj. q. j. ſlq̄ clericorum. ⁊. xij. q. ij. fraternitas. f ¶ Prior᷑: Id eſt: altioris. g ¶ Cōmunionem: Id eſt nolunt eē int᷑ alios h ¶ Peregrīa. aufert eis bn̄ficium ⁊ officium. i ¶ In matricula. Sic. ij. q. j. nomen. k ¶ Dignitatēq; Si. n. a vigilijs deeſt: auferēduꝫ eſt ei ſtipendiuꝫ. vt. xcj. di. cleric⁹ victū. Sꝫ ſi p̄latus per tres hebdomadas deeſt: p trienniū ſuſpēdit᷑. Vel etiā ſi diebus ſolēnib⁹ deeſt: vt. vij. q. j. ſiq̄s in clero. ſi p duos mēſes priuat᷑ eccl'ia. vt. vij q. j. p̄ſentiū. niſi velis dicere hodie correctuꝫ: vt extra de cleri. nō reſi. ex tue. Sed an poſſit repetere fruct⁹ poſtea cū reuertit᷑. non videtur. vt. C. de re mili. l. j. li. xij. alioq̄n ſpe reſtitutiōis facili⁹ delinq̄ret: vt. ꝯ. e. di. c. j. Itē q᷑ pe/

Pſ. 50

Diabolus pro vxore.

Zach. 3. a

An abſens habeat fructus.

ne nō: ſolēt repeti. ff. de con. inde. pene. ⁊ penā q̄m quis ex ſuo delicto p̄ſtitit nō repetit. ff. d̄. ꝓcu. q̄ ꝓprio. §. penaꝫ. Item hic ⁊ in c. ſe. videt᷑ ꝙ ep̄us poſſit diſpēſare cū depoſito. nā ⁊ ſenat⁹ reſtituit. ff. de poſtul. l. j. §. de q̄ aūt. ⁊ ſenat⁹ eq̄parat᷑ p̄ncipi: vt. ff. de aq̄ plu. Ar. ꝙ p̄ncipis. et eccl'ia hꝫ ſuū ſenatum: vt xvj. q. j. eccleſia. Ar. ad h̄. xj. q. iij ep̄s. ⁊. C. de epi. ⁊ cle. placet. Ar. ꝯ ex de cle. nō reſi. ex tue. et dixi de h̄. ij. q. vij. idō Io. So. cū d̄poſito ſolēnit᷑ ſolꝰ papa diſpenſat: vt de pe. diſt. vj. c. j. in fine. B.

Siquis p̄. l ¶ Iudicio epi. h̄ ḡ pmittit᷑ ep̄s diſpēſare ī ſacrilegio ſic et ī hereſi. ꝯ. e. p̄ſbyteros q̄ ⁊ ī occultis etiā magnis. ꝯ. e. de his. ⁊ hoc ve᷑ ē niſi ſit enorme ſacrilegiū: vt xij. q. ij. de viro.

Vt ꝯſtitue. m ¶ Nō deſperatiōe. i. ob h̄ ꝙ eccl'ia deſperet ſe poſſe reſtituere tales. n ¶ Sꝫ rigore. h̄ manifeſte colligit᷑ ꝙ canōes q̄ dicūt lapſos nō eē reparādos vl' reſtituendos: de rigore loquunt᷑. o ¶ Etiā de ceteris. i. oīb⁹. nomine eni cetero rum oēs ītelligūtur. ff. de. v. ſig. ceterorum. p ¶ Sed nō iō q. d. lꝫ. n̄ poſſint reſtitui aliq̄ ſm rigorem.

Pſ. 40

Epūs diſpenſat cum depoſito.

Sacrilegiū epūs diſpē.

Mat. 16. c

Mat. 26. d

Diſtinctio L

a ¶ Nihil detrahatur humilitati: Id ē vbi nō timet᷑ periculuꝫ. b ¶ Aliquid: Id eſt rigorē: vt nō reſtituerentur vt ſic fierēt magis humiles. c ¶ Addiderūt. Scꝫ vt nō poſſint reſtitui. d ¶ Per affectatas: Id eſt propter. e ¶ Potentias: Id eſt dignitates. f ¶ Expimēta morbo. ſic. xxix. diſtin. ſcīēdum. Vl' aliter vt qn̄q; fiat reſtitutio quandoq; non. g ¶ Strageſ iacet. ꝯ. xliij. diſti. comeſationes. h ¶ Detrahendum eſt. Hic habes ꝙ diſpenſatio quādoq; ē debita. ſ. vbi ſtrages multorū iacet: et alibi: vt. xlv. diſtin. licet. et j. q. vij. diſpenſatiões. et. xi. q. iij. plerūq;. et. xxiij. q. j. noli. in fi. et ꝯ. e. conſiderandū. cū eni diſpēſatio ſit quaſi q̄dam miſericordia. Et eſt certū ꝙ quilibet tenetur eē mīſericors: vt. lxxxvj. di. nō ſatis. et licet debita ſit: tamē peti nō poteſt: ſic̄ epiſcopatuſ debetur bono: et tamen nō pōt eum petere: vt. viij. q. j. qui ep̄atū. qn̄q; aūt ꝓhibet᷑ diſpēſatio: vt. j. q. j. erga. ⁊. ꝯ. e. minor. quādoq; etiam pmittit᷑ diſpēſatio: vt. ꝯ. eo. dn̄o. et. ꝯ. e. ſi q̄s p̄ſbyter. Et nō ꝙ aliud ē rigor: aliud eſt ius: aliud eſt diſpenſatio. Rigor eſt q̄dam exceſſus iuris ⁊ quedā auſteritas fctā ad terrorē: ſm ꝙ dicit canon ꝙ penitentia imponitur contrahēti ſecūdas nuptias: vt. xxxj. di. hac rone. ⁊. c. p̄cedenti. Et ꝙ cōio nō ē dāda etiā in fi. vite his q̄ defecerūt in accuſatiōe clerico᷑: vt. ij. q. iij. ſi q̄s ep̄m. ⁊ rigor nō eſt ſeruādus: niſi vbi timet᷑ exēplū mali: vt. xlv. diſ. ſꝫ illud. qn̄q; tn̄ rigor eſt idē qd̄ ſubtilitas iur᷑: vt ex d̄ reſti. ſpo. in lr̄is. ⁊ ex de no. ope. nū. intelleximꝰ. Diſpēſatio eſt idē qd̄ iuris relaxatio: ⁊ ea nō ē vtēdū niſi ſit neceſſitas vl' vtilitas: vt. j. q. vij. tali. Ius aūt media ſtrata incedit inter rigorē ⁊ diſpenſatiōnē. ff. de iuriſ/

Si diſpenſatio eſt debita

Nō

Rigor

Diſpēſatio

Ius

tia: q᷑ vbi ſaluti nihil detrahebat᷑: hūilitati aliq̄d addiderūt: q̄ ſalus tuti⁹ inueniretur. Expt⁹ credo aliq̄᷑ fictas pēitētias p affectataſ hono᷑ potētias. cogūt eni multas īuenire medicinas multorum experimēta morbo᷑. ve᷑ in hmōi cauſis vbi p graueſ diſſenſionū ſciſſuras nō huius aut illi⁹ hoīs piculū ſꝫ ppl'o᷑ pſimo᷑ ſtrages iacet: detrahendū eſt aliq̄d ſeueritati: vt maiorib⁹ ſanādis malis charitas ſincera ſubueīat. Itē ex epl'a cleri romani miſſa pape cypriano. Repatiōis bn̄ficiū nō niſi p⁹ pniaʒ dꝫ ꝯcedi.

Abſit a romana eccl'ia vigorē ſuū tā ꝓphana facilitate dimittere: ⁊ neruoſ ſeueritat᷑ eūſa fidei maieſtate diſſoluere: vt cū adhuc nō tm̄ iaceāt in pctīs: ſꝫ etiā cadāt eūſo᷑ fratrū ruine ꝓperata nimis remedia cōicationū vtiq; nō ꝓfutura p̄ſtent᷑. vbi eni poterit pnie medicīa ꝓcedere: ſi etiā ip̄e medicus intercepta pnia indulget periculu: h̄ ē nō curare: ſꝫ ſi verū dicere volum⁹: occidere. Itē cyprian⁹ d̄ lapſiſ. Impenitētib⁹ venia ꝯcedi nō pōt.

Siq̄s p̄poſtera feſtinatiōe temerari⁹ remiſſionē pctō᷑ cūctiſ putat ſe dare poſſe: aut audet dn̄i p̄cepta reſcīdere: nō tm̄ nihil ꝓdeſt ſꝫ obeſt lapſiſ. Prouocaſſe eī iraʒ dei eſt nō ſeruaſſe ſniaʒ: nec miſericordiā pijſſimi dn̄i depcari: ſꝫ ꝯtēpto dn̄o d̄ ſua facilitate p̄ſumē: ⁊ īfra. Mādant eni aliq̄ martyres fieri: ſꝫ ſi iuſta ſi licita ſi nō ꝯ ipſū dn̄m ac dei ſacerdotes ſunt: faciēda ſūt. Si obtemperantis facilis ⁊ ꝓna cōfeſſio: ſi penitentis fuerit religioſa moderatio. mandant martyres aliq̄ fieri: ſꝫ ſi ſcp̄ta n̄ ſūt ī lege dn̄i q̄ mādāt: ante ē vt ſciam⁹ illos a deo impetraſſe q̄ poſtulant: et tūc facere qd̄ mādāt: neq; eni ſtatiꝫ videri pōt diuīa maieſtate ꝯceſſuꝫ: qd̄ fuerat hūana pollicitatione ꝓmiſſum. Nā moyſes ꝓ pctīs ppl'i petijt: nec tamē peccātib⁹ veniā a deo cū petijſſꝫ accepit. Itē Iſidor⁹ ad maſſanū ep̄m. Qui ſūt reparādi poſt lapſū vel qn̄.

Domino ſctō meritiſq; ſcō frī maſſano ep̄o Iſidoruſ ep̄s ſalutē. Qd̄ ī epl'is venerabilis fratnitaſ tua īnotuit: videlicet ꝙ in canone anquiritano. c. xix. legit᷑ poſt lapſū corporalē reſtaurādū honoris gradū poſt pniaʒ: alibi legit᷑ poſt hmōi delictuꝫ neq̄q; reparādū antiq̄ ordīs meritū. hec diūſitas h̄ mō ſoluit᷑. Illos eni ad p̄ſtinos graduſ redire canones p̄cipiunt: q̄s pnie p̄ceſſit ſatiſfactio vl' ꝯdigna pctō᷑ ꝯfeſſio. at ꝯ hi qui neq; a vitio corruptiōis emē

dict. omni. iudi. que iuriſdictioni. i ¶ Maioribus ſanādis maliſ. Sic diſtin. iij. deniq;. k ¶ Cleri romani. Vel Cornelij pape. l ¶ Cypriano. In chronic᷑ nō inuenitur ꝙ aliquis papa dictus fuerit cyprianus: tamen ꝙ fuit papa habes. ꝯ. eo. de eo tm̄. ſed forte et hic et ibi eſt mendoſa littera.

Abſit a ro. m ¶ Fidei: Id eſt diſciplinę. n ¶ Iaceant. In peccatis. o ¶ Sed etiam cadant. vlterius p ¶ Ruine: Id eſt euerſi irruentes fratres. q ¶ Properata. Quia que committuntur in deum remitti non pūt ſine pnia: et q᷑ facilitas venie incentiuū tribuit delinquendi: vt. ꝯ. p. iiij. q. iiij. ſi his qui. ⁊ ca. eſt iniuſta. r ¶ Intercepta Id eſt dimiſſa.

Siquis p̄. s ¶ Remiſſionē. Que ei ī nos deliquunt poſſum⁹ remittere ſine pnia: ſed nō que in deum: vt. xxiij. q. iiij. ſi his qui. t ¶ Sententiam. Qui ḡ nō ſuat ſententiam iudicis offendit iudicē et iniuria facit iudici qui fruſtratorie appellat ab ipo. C. qn̄ ꝓuo. nō ē ne. l. vlti. in fi. ⁊ hec poteſt eſſe cauſa quare iudex debeat eſſe ſuſpectus ei q̄ appellauit ab ipſo: vt ex de ap. ad hec v ¶ Martyres Id ē chriſti ſacerdotes. x ¶ Vt ſcia. Per ſigna exteriora ꝯſiderata ī pēitētib⁹. y ¶ Videri. Ar. ꝙ nō ſtatī tenet᷑ quis credere etiā bono viro: vt. ix. di. ego ſolus. ſi. ff. qd̄ cū falſo tu. l. ij. Immo īpūtat᷑ alicui ꝙ nimis ē credul⁹. xj. q. iij. nō ſolū. lxxxvj. di. ſi quid v̄o. ff. de eo per quē fac. l. j. §. j. nō ob. xxiij. q. j. quid culpat᷑. vbi in dubio obedit᷑: q᷑ ibi loquit᷑ d̄ p̄lat⁹ p̄cipit quod eſt dubium. hic de martyribus qui nō erāt p̄lati. xxvj. q. v.

Domino ſctō. In epl'is maſſanus rogat Iſido᷑ vt ſolutioneꝫ canonū ꝯrio᷑ circa re (nec mirū.

Cyprianus

Nō ſeruās ſententiam

An ſtatim credere debemus

ſtitutionē lapſoꝝ el reſcriberet. a ¶ Vendicare: Id eſt defendere. b ¶ Superſticioſa. ſ. viij. di. quo iure. c ¶ Neceſſe. Ex h vbo neceſſe: et ex illo vbo ꝑcipiunt qd. ſ. poſt paret diſpēſatione quoqz eſſe debita: vt. ſ. e. vt ꝯſtitueret. ⁊ ſic pꝫ q eps peccat ſi nō diſpēſat: vbi pꝫ rō diſpēſan/ di: vt. xxxiiij. di. fraternitatē. Ar gu. ij. q. v. qꝛto. cū tn ſupiori agi pt officio iudicē vt fiat diſpenſa/ tio: vt eē de iure pa. nullꝰ. licꝫ nō poſſit peti iure a ctiōis: ſic pōt di/ ci de elemoſyna pauperi debita. b ¶ Antiquare. i. mores antiqs. e ¶ Arcꝫ igno/ minia. Ex h vbo et ex illo vbo de poſitū: ē arg. q eps pt depoſitū ⁊ infamem reſti/ tuere: qꝛ ignomi nia idē eſt q in/ famia: vt. ſf. de his q no. infa. l. ij. §. ignominie. ⁊ ſic patꝫ q pōt tollere infamiā. qd concedo vbi/ cunqꝫ pōt diſpē ſare: vt dixi. ij. q. iij. §. hinc colli/ gitur. f ¶ De/ poſitione: Id ē ſuſpēſione. ſic. ſl vj. di. clericus. g ¶ Diſcoꝛs. nō ne illa ſnia e po/ tius ſequenda q maioꝛē continet pietatē: vt. ix. di. ſana. licet eni ca/ non aploꝝum po tioꝛ ſit: qꝛ antiqꝰ/ oꝛ ſit alijs cano/ nibus: tn pīudi/ cat ei p poſteri/ oꝛes: vt. lxxviij. di. pſbyt. idē pa/ ter i canone Io. vt. xxxj. di. dein/ de. et. c. acutius. Itē qnqꝫ pīudi/ cat ille canō qui nō eſt potioꝛ: vt xxv. q. j. §. ſtatu/ ta. qō ergo dr h itelligē cū ambe ꝯſtitutiões ſunt particulares ⁊ lo/ cales. ⁊ de illo/ quit. c. xix. di. in

Nō diſpen/ ſās en pec/ cet

An eps poſ ſit infames reſtituere

Ezech. 16. f

Qn vnꝰ ca non pīudi/ cat alteri

Apoc. 2. b

dant atqꝫ h ipm carnale deli a ctuꝫ qd admittūt: vendicare b qdā ſuꝑſtitioſa temeritate ni tunt: nec gradū vtiqꝫ hono/ ris nec graꝫ recipiūt cōionis. ergo ita ē determināda ſnia: c vt neceſſe ſit illos reſtaurari in loco honoꝛis qui per pe/ nitētiā recōciliationē recepiſ ſe merent ſtatim diuine pieta/ tis. Vi eī nō īmerito ꝯſequū/ tur adepte dignitatꝰ ſtatū: q p emēdationē pnie recepiſſe noſcūt remediū vite. ¶ Id aūt ne foꝛte magis ſit ambi/ guū: diuine auctis ſnia ꝯfir/ mēt. Ezechiel qdē ꝓpha ſub typo puaricatrícꝫ hierlm oſtē dit poſt pnie ſatiſfactionē ꝓ/ ſtinū reſtaurari poſſe bono/ rē: Cōfundere inqͭt o iuda et poꝛta ignominiā tuā. ⁊ poſt paululū: Et tu inqͭt filie tue d reuertimini ad antiqͭtatē tu/ am. Q dixit: ꝯfudere: oſten dit poſt opꝰ pcti debere quē/ q erubeſcere: et poſt ꝯfeſſio nē ꝓ admiſſis ſcelerib̄ vere/ cūdā frōtē humo ꝓſtratā de/ mergere: ꝓ eo q dignū ꝯfu/ ſiōe ppetrauerit opꝰ. Deīde ꝑcepit vt poſt ignominiā ⁊ ꝯ e fectionē ſui nois ſiue digni/ tatꝰ reuertat ad ſuā antiqͭta/ tē. ergo dū qſqꝫ poſt opꝰ ꝯfeſ e ſiōis ſue ꝯfudit: atqꝫ ignomi f niā poꝛtās depoſitionē ſuam cū humilitate luget: reuocari g ꝑꝫ ꝓpbaꝫ ad poꝛe ſtatū poꝛe rit. ¶ Itē Iohēs euāgel. an gelo epheſi eccłie int cetera qdā filia ſcribit: Memoꝛ eſto vñ cecideris: et age pniam: et pima opa fac: alioqn veniā ti bi ⁊ mouebo cādelabꝝ tuūꝫ ꝺ loco eī. Ecce inqͭtū valui ꝯcilꝫ anqͭtani antiquā pla/ ne ⁊ plenā auctēꝫ ſacris teſti/ monījs explanaui: oſtēdens cū poſſe reſtaurari in ꝓꝓio

gradu: q p pnie ſatiſfactiōeꝫ nouerit poꝛa delicta deflere. Qui vo negligit nec luget q geſſit: ⁊ lugēda ſine vllo pu/ doꝛe religiōis vł timoꝛe diui ni iudicij cōmittit: euꝫ nullo mō poſſe ad pſtinū ſtatū re/ ſtaurari cognoſcas. ¶ In fi ne aūt huiꝰ epłe h adiſcīedū putaui: vt qͭtienſcūqꝫ in geſtꝭ g ꝯcilioꝝ diſcoꝛs ſnīa inuenitꝰ: illiꝰ ꝯcilij ſnia magꝭ teneat: h cuiꝰ āntiqͦꝛ ⁊ potioꝛ extat au i ctoꝛitas. Quicūqꝫ ꝓ crimi/ nibus ſuis digne deo pniam obtulerīt: auctoꝛitate Grego rij ⁊ Auguſtini Hieronymi ⁊ Iſidoꝛi gradū pſtinū digni tatꝭ recipe pnt. Qui aūt non odio crimis ſꝫ timoꝛe vtilita/ tis: vł ambitiōe honoꝛis fal/ ſas deo peītētias offerūt: ī ꝓ/ ſtini honoꝛ gradū repari mi nime poterūt. Sed obijcit illō Hoꝛmiſde pape: qui ſcri/ bit omnibꝰ epīs p vniuerſas ꝓuicias. Diaconꝰ aut pſbyt i adulterio dephēſi repari nō poſſūt. k Si qs diaconꝰ aut pſbyter poſt acce/ ptā bñdictionē leuiticā cum vroꝛe ſua īcōtinēs inuenīaꝛ: l ab officio ſuo abijciat. ¶ Ec ce māifeſte ꝯſtat: qꝛ ſm titu/ los antiquoꝝ patrū ſctōꝝꝑ ſuggerēte ꝯſcriptos: ⁊ ꝑꝫ ſē/ m tētias. cccxviij. epoꝝ qs gal/ licāni canones ꝯtinere vidē/ n tur: clerici in adulterio deꝑ/ hēſi aut ipi ꝯfeſſi aut ab alijſ o ꝯuicti ad honoꝛē redire nō pnt: ſꝫ qꝛ foꝛte nō deſūt qbuſ p ꝓ nimia pietate ſuꝑaſcꝑta ſctōꝝ patrū ſeueritaſ minime placeat: ſciāt ſe. cccxviij. epo/ rū q ⁊ reliquos ſtatuerūt ca/ nones: ſentētias reꝑhende/ re vel damnare. ſed quia foꝛ/ te maioꝛ eſt in illis pietas q i ſuꝑaſcꝑtꝭ. cccxviij. epiſco

canōicꝭ. Sꝫ ſi abe ſūt gnāles ſꝑ poſteriorꝰ pīudicat: vt eꝫ ò cog. ſpi. c. j. ff. de legi. nō ē bonū. Sꝫ qūr ꝑfertvnuſ canō alteri: cū oēs ſint ꝓmlgati iſtictu ſpūſſcti. xvj. q. iij. nemo: Rñ. q duo canōes pnt eē ꝯrij: et tn vterqꝫ ē iuſte inſtitutꝰ: qð eni vnꝰ ſtatuit et iuſte: alē ꝯtrarium pt ſtatuere ⁊ iu/ ſte. lxij. di. §. ve/ rum. h ¶ Cuiꝰ antiq oꝛ. Si abo ſūt e/ qualꝭ pietatꝭ. ꝑx di. in canonicis. i ¶ Quicunqꝫ. et cetera.

S I qs dia. Prima pſ c. facit ꝯtra ſolu tionē gratiani. Idē facit, p ea in ſecūda parte q i cipit ibi: q ſi eoſ l ¶ Ecce mani/ feſte con. Vſqꝫ ad hūc locuꝫ ſūt vba Niceni con cilij. m ¶ Cccxꝰ. viij. Ergo videt q hoc ſit ſtatu/ tū Nicenꝭ ꝯcilij cui tot interſue/ runt: vt. xv. diſ. canones. licꝫ Da maſus papa de ccc. tm loquat. ꝓ q. j. hāc ꝯſuetu/ dinē. ſꝫ mīoꝛ nu/ merus nō exclu/ dit maioꝛem. n ¶ Deꝑhenſi. aliq ſequitur nō doꝛ. vid: ꝫ q ſo la deꝑheſio ſuffi cit: vt h ⁊. lxxxj. diſ. pſbyt. er ha/ bes. ſ. e. §. his. ſꝫ nō ē ita niſi ſint ꝯuicti vł cōfeſſi: vt ſedꝭ. ꝯ. ij. q. j. nos in queqꝫ. et xij. q. j. non dica/ tis. Vł intellige deꝑheſi: ita q factū ſit notoꝛi/ um ex facti eui/ dētia: vt eꝫ de co ha. cleri. et mu. tua. tales eniꝫ q in maleficio pu/ blice deꝑhēdūt ſine iudicio dā/ nāt: vt. C. ò ōfē. ci. l. defenſoꝛes. lex. vij. eſt. o ¶ Nō pnt. de iure. p ¶ Pietate. Ironice loquit.

Nicenū ꝯ cilium

Deꝑhenſi crimine

a ¶ In ſctō. ſ. e. miroꝛ. b ¶ Remedia: Id ē penas ꝯtra illos q nō ſeruār ſtatuta. c ¶ Aut oībꝰ. Ar. q q vni facto ꝯdicit oībꝰ ꝯtradicit: ſic. ſ. iiij. di. deniqꝫ. ò pe ni. di. v. ffeſ. ⁊ eꝫ ò reg. iu. ofleat. de ꝯſe. di. ij. cōpe rimus. d ¶ Et inimi coſ. Nō q coꝛpo q aliqs n̄ obedit p̄lato eī eſt inimicꝰ: vt. x/ xiij. q. j. qm ve/ tus. ſ. e. ſi qs ꝓ poſtera. e ¶ Palpare. i. adulari. f ¶ Deberemꝰ. Nō diſpenſatio nē eſſe debitam: vt. ſ. eo. vt cōſti/ tueret. ⁊. xj. q. iij plerumqꝫ. g ¶ Digna. Qd nulli facit. xxiij. q. iij. legatur. h ¶ Dimiſerit. Non eni tam ci/ to dimittit deus ſicut ſacerdos ab/ ſoluit. de pe. diſ. j. quem penitet. i ¶ Dicturi ſūt. Quād voce tūc loquent. cū apo/ ſtolꝰ dicat q tūc lingue ceſſabūt. Licet ꝓpheta cō trariū dicat: Ex ultatiões dei in gutture eoꝛum. Sed dequidē ſit tūc nullꝰ accuſa bit aliū: ſed ſola cōſciētia accuſa/ bit quemlibꝫ. ix. q. iij. alioꝛum. k ¶ Indulge/ mus: Id ē indul ſimus. l ¶ Permitti/ mus. i. ꝑmiſimꝰ. m ¶ Quia vno. ſcꝫ achoꝛ. viij. q. j. audact. ꝯ. j. q. ij §. itē peccato achoꝛ Iohan. n ¶ Diui ni: Id eſt eccłia/ ſtici. o ¶ Diffi cile. tale difficile habes. xlvij. diſ. quātūlibet. alꝭ po nit ꝑ nō. ij. q. vj. §. biduum. x. ſi aduerſus.

Contra i/ nimicos

Diſpēſatio debita

Pſ. 6.

Pſ. 101.

Extremo iudicio

Achoꝛ

difficili

Nu. 6. c

a pis. maioꝛ eſt in illis miſcdia q in ſctō Iohāne papa: ma/ ioꝛ charitas q ī reliqs ſctis b ſacerdotibꝰ: q ꝑ exeplo reme dia eccłiarū ſuis diffinitioni/ bus deliberauerūt. Et ideo aut ꝓna volūtate ꝑceptꝭ illo c rū ꝯſentiāt: aut omnibꝰ illis d ꝯtrarios ⁊ inimicos ſe eē co/ gnoſcāt. q eſt iſta iuſticie ini/ e mica bonitas palpare crimi/ noſos: ⁊ vulnera eoꝝ vſqꝫ in diē iudicij incurata ſeruare? ¶ Q ſi eos duriſſimā pēi/ tētiā p p̄mos annos videri mus agere: tūc nos ⁊ ſaluti e/ oꝝ ꝯſulere et ſtatu/ f ta canonū deberemꝰ tēpera/ re. Cū vo in aliqb̄ nec cōpū ctio hūilitatis nec inſtātia o/ rādi appareat: nec beatū da/ uid imitent q dicit: Lauabo p ſingu. no. le. me. la. m. ſtra. m. rigabo. ⁊ illō: Cinere tan/ q pa. m. ⁊ po. m. cū fle. mi/ ſce. Nec eos ieiunijs vł lecti/ onibꝰ vacare videamꝰ: ꝓſſu mus agnoſcere ſi ad pſtinos gradꝰ vł honoꝛes redirēt: cū quāta negligētia ⁊ cū quāto toꝛpoꝛe et aīe ſue inimica ſe/ curitate ꝑmanerēt. credetes g q ſic eis nō acta pēītētia di/ h gna dimiſerit deꝰ: quō ſacer/ dotes idulſiſſe videnꝰ. Vere dico q ipſi quibꝰ cū piculo/ ſa et falſa miſcdia idulgere vi demur: cū ante tribunal chꝛi i ſteterint: pro nobis dictu/ ri ſūt dicētes: Q dū aut du/ rā aſperitatē lingue eoꝝ expa/ uimꝰ: aut falſa blādimenta ⁊ et periculoſas adulatiões ipo rū libent accepimꝰ: in eiſdeꝫ k ꝑmanere pctis: eis inutilit i/ dulgemꝰ: aut ipa pctā auge/ l re ꝑmittimꝰ: nō recoꝛdantes illud qð in ve. teſ. ſcriptuꝫ ē. m Quia vno peccāte ꝯtra om/ nes ira dei deſcuit. Item

Hiero. Difficile ē poſt lapſū ad priſtinū gradū redire.

n Q Uicūqꝫ dignitatē diui ni gradus nō cuſtodi/ unt: cōteti fiāt animā ſalua/ re. reuerti enī in ꝓſtinū gra/ o dū deficile eē. Itē Baſilꝰ. Lapſus poſt penitētiā alta/ rio tātūmodo miniſtret. p Q Ui ſub gradu cecide/ derit: poſt pniaꝫ ꝯtētꝰ ſiat ba ptiçare: cōionē īfirmis dare: q ⁊ altario tātūmō miniſtrare. Itē ex ꝯci. anqͭtano. De ſacerdotibꝰ diaconibꝰ vł laicis q r P Reſby dolꝰ thurificāt teros q īmolauerūt et s poſtea iteꝝ certamē inierūt: t ⁊ ſi ex fide luctati ſūt: ⁊ nō ex cōpacto ad oſtētationē vt of ferrēt ipi fecerūt: hoſ placuit v honoꝛē qdē ſedis ꝓꝑie reti/ x nere. offerre autē illis ⁊ ſmo nē ad ꝑplm facere aut aliqbꝰ y ſacerdotalibꝰ officijs fūgi nō liceat. diaconi ſiſr q īmolaue rūt: poſtea vo iterū relucta/ ti ſūt: alꝭ qdē honoꝛē habe/ re opoꝛtet: ceſſare autē debēt ab omi ſacro miſterio: ita vt z nec panē nec calicem offerāt nec euāgelium ꝓnūciēt: niſi foꝛte aliq epoꝝ ꝯſcij laboꝛꝭ eoꝛum et humilitatis ⁊ man ſuetudinis voluerint eis am plius tribuere vel adhibere. a penes ipſos ergo de his erit poteſtas. ¶ Qui autem fu/ gientes comꝑhenſi ſunt vł a domeſticis traditi: vel adē ptꝭ facultatibꝰ ſuſtinuere toꝛ mēta: aut in cuſtodia retruſi ꝓclamarūt ſe chꝛiſtianoſ eē: ⁊ eouſqꝫ aſtricti ſunt vt ma/ nus eoꝛum comꝑhendentes violenter attraherent: et fu/ neſtis ſacrificijs admouerēt b vt aliquid polluti cibi per neceſſitatem ſumere cogeren tur in omni deiectione et ha/ bitu et humilitate vite fideꝫ

du: Id eſt in. ſed nōne iſtud laico cōcedit: vt. j. q. qð q/ dā: Sed dic q iſte pōt ſolēnit baptiçare: qð laicꝰ non poteſt: vt. lxxxj. diſ. diaconus. Itē obijcit ſi iſte poteſt baptiçar: ergo ⁊ ſacrificare: vt di cit Hyeron. j. q. j. ſic chꝛiſtꝰ. ſꝫ ibi loquitur de adhuc tolerato. q ¶ Miniſtra/ re. ſed non cele/ brare. Vł dic q poteſt remanere i officio ſacerdo/ tali: ſed non pōt eſſe epiſcopus. r ¶ Preſbyte/ ros qui i/ molauerunt. coa cti conditionali/ ter. s ¶ Inie/ runt: Id eſt ſu/ perbie cauſa. t ¶ Et non ex compacto: Id ē figmento. v ¶ Honoꝛem. Scꝫ beneficiū. x ¶ Offerre: id eſt officium non retinent. y ¶ Fungi non li. Hic diſpenſa/ tur in beneficio: ſꝫ nō in officio: vt eꝫ ò cle. pug. Henric. ⁊. ſ. e. ſtudeat. z ¶ Nec calicē offerant. Añ cō/ fectionē: qꝛ poſt confectionē nō ē eiſ licitū offerre: ſꝫ hoc nō eſt cō/ tra. xcij. diſtin. peruenit. a ¶ Penes. hic patet q epiſco/ pus diſpenſat in hereſi et euꝫ ſciſ/ matico: vt. ſ. eo. vt cōſtitueretur non tamen cum excōicato mini/ ſtrāte. xj. q. iij. ſi quis epiſcopus. b ¶ Per neceſ/ ſitatem. Famis. imo potius de/ bent moꝛi fame q veſci idolati/ cis. xxxij. q. iij. ſicut ſatius. et ꝫ. xxvj. q. v. ita ne. Vł vocat hic neceſſitatem co/ actionem.

Eps diſpē ſat

Cautela a ¶ Propē cautelā. Quōꝗ eñ ad cautelā ſponit alicui pnia: vt. xxxiiij. q. ij. in lectū. b ¶ Cōmodari. Quia re ſtituunt ad cōlo nē nō ad officiū. vel dabit ſuſtēra tio eis. xvj. q. vj. de lapſis.

ſitētes: hos ꝯo velut ex dell ctū ꝯſtitutos a cōionis grā n̄ ꝓhibē decernim⁹. ¶ Si ꝯo ꝓhibiti ſunt ab aliqb⁹ ꝓpter cautelā āpliorē vel ꝓpt quo rūdā īgratiā ſtati recipiant. ¶ Hoc āt ſilr̄ ꝯ de clericis et de laicis obſeruare ꝯueniat. ¶ Perq̄ſitū eſt āt ꝯ illō: ſi pnt etiā laici ꝗ in has neceſſi tat⁹ āguſtias īciderīt: ad cleri catˀ ordinē ꝓmoueri ¶ Pla cuit ḡ ꝯ hos tāꝗ ꝗ nihil pec cauerīt: ſi ꝓcedēs eoꝝ vita ꝓ bauerit: ad h̄ officiū ꝯuehi. ¶ De his āt ꝗ negauerūt ꝑ ter neceſſitatē: aut pter abla tionē facultatū: aut pter peri culū vel aliqd hmōi qd factū eſt ſb tyrānide licinij: placuit ſctē ſynodo ꝗuis hūanitate ꝓbent indignī: tñ eis beni uolentiā cōmodari. Sꝫ illud hominīde pape deſidioſos ꝯ negligētes non vere peniten tes reparī ꝓhibet. ¶ Illud aūt Hiero. fatet h̄ eſſe diffici le nō impoſſibile. ¶ Baſili⁹ aūt circa delinquētes rigorē iuſticie ſeruādū oñdit: quem circa penitētes alij relaxādū miſicordit affirmāt. ¶ Poſ ſunt ꝯ aliꝯ diſtigui ꝑmiſſe au ctoritates: ꝗ crimina maiſe ſta ſūt aū vel poſt ordiationē a ſacrˀ ordinib⁹ ꝯ eijcīēdi ſūt: ꝗ āt pctā occulta ſūt: ꝯ ſatiſ factiōe ſecreta ḿ ſacerdotis edictū purgāt: in ꝓpꝯs ordi nib⁹ remāere pñt. ¶ Unde ni colaꝯ papa karolo epo ꝯ ꝯ ſuffraganeis. Nō pōt reſtitui in ſacerdotiū cuius crimē fue rit manifeſtū.

Sacerdotes ſi in fornicatiōis ceciderīt laqueū: ꝯ criminis maifeſt⁹ ſiue oſtēſus ſit actuſ: a ſacerdotij honorē hr̄e nō poſ ſunt ḿ canōice inſtitutiōis auctoritatē. Itē Raban⁹ ar chiepꝯ ſcribit ad eribaldum. Qui valeant reparari poſt

bent vindictā: vt. xxxij. q. v. chriſtiana. Ad hoc ergo ꝗ occultus peccator poſſit ꝓmoueri: ꝯfitebit epo crimen peccatoꝝ.

Lapſum vel non.

De his ꝯo viſum e nob ſcribēdū eē: ꝗ ſacros ordies hñtes ꝯ aū vl poſt ordiationē ꝯtamīatos ſe eē in capitalib⁹ crimib⁹ ꝯfitent. ¶ In ꝗbus vt mihi videt hec diſtātia eē bꝫ: vt hi ꝗ deꝓhenſi vel capti fuerīt publice in piurio fur to atꝗ fornicatione ꝯ ceteris hmōi crimib⁹ ḿ canonū ſa croꝝ inſtituta a ꝓprio gdu de cidāt: ꝗ ſcādalum ē ꝓplo dei tales pſonas ſupra ſe poſitas hr̄e: ꝗs vltra modū vitioſas eſſe ꝯſtat. nēpe inde retrahū tur homies a ſacrificio dei ſic quōdā heli filijs peccātib⁹ fe ciſſe legunt: ꝯ rebelles huic atꝗ ꝯij exiſtētes eoꝝ prauis exēplis ꝗtidie peiores fiūt. ꝗ aūt de ꝑdictis pctis abſcōſe a ſe admiſſis pctā ꝑ occultaꝫ ꝯfeſſionē corā āgelis dei pñ te etiā ſacerdote ꝗ eis īdictu rus ē penitētiā ꝯfitent: et ſe metipos ꝗuit delīqſſe gnūt: ſi ſe ꝑ ieiunia ꝯ elemoſynas vigilias ſacraſꝗ orōes pur gare certauerīt: his etiā gdu ꝑuato ſpes venie de miſicor dia dei ꝓmittēda eſt. ¶ De lapſis etiā in hereſim h̄ obſer uādū eſt: vt aū ſentētiā ꝯcilij nullus eis cōicet. ¶ Un̄ Cypa nus papa Antonio ait int ce tera. A cōione abſtineat qui lapſis añ reſtitutionē cōicat.

Deco tñ qd ſtatuēdum eſſet circa cām lapſoꝝ diſtuli: vt cū ꝗes ꝯ trāquilli tas data eſſet: ꝯ epos in vnū ꝯuenire indulgētia diuia ꝑ mitteret: tūc cōicato ꝯ librato de omni collatiōe ꝯcilio ſta tuereꝫ qd fieri oportet. Siꝗs ꝯo aū ꝯſiliū noſtrū ꝯ aū ſen tentiā de omni ꝯcilio ſtatutā cōicare voluiſſet temere lap ſis: ipe a cōmuniōe abſtieat. Quod ꝯo ſupra de homici dis ſtatutū legit: intelligitur

De his. a ¶ Q ſi h̄. Ex neceſſitate. b ¶ Princ. Ad cautelā ḿ H. clerico ī nllā neceſſitate licituꝫ ē occidere: imo poſt⁹ dꝫ ꝑmittere ſe occidi. Sꝫ nos icel ligim⁹ iſtō de neceſſitate euitabili: ꝗ poterat hn̄ exiuiſſe caſtrū añ aduētū paganoꝝ. Si ei eēt ieuitabil neceſſitas nō ꝑponeret ei a pnia.

qñ facultas effugiēdi datur: nec neceſſitate claudunt ob ſidiōis. ceterū cū neceſſitate an guſtati effugere nō pnt: ſi tūc homicidiū admiſerit: purga ti ꝑ penitentiā et officio ꝯ cō muniōi reddāt. ¶ Un̄ ī Wiler denſi ꝯcil. legit. Poſt duo rū ānoꝝ penitētiā officio ꝯ cō ioni reſtituāt clerici: ꝗ ī obſi diōib⁹ poſiti neceſſitate ſan guīnē fuderūt.

De his clericꝯ ꝗ ī obſidiōibus neceſſitate poſiti fuerīt id ſta tutum eſt: vt ꝗ altario mini ſtrāt ꝯ chriſti corp⁹ ꝯ ſanguī ne tradūt: vel vaſa ſacra offi cio deputata ꝯtractāt: vt ab omī hūano ſāguie etiā hoſti a li ſe abſtineāt. Q ſi ī h̄ ceciō rint: ꝯ officio ꝯ cōione coꝝ ꝑ ꝑoriſ dñi duob⁹ ānis puenk: ita vt ī duob⁹ ānis vigilijs ꝯ ieiunijs ꝯ orōnib⁹ ꝯ elemoſy nis ꝓ viribus ꝗs dñs dona uerit expienk: ꝯ ita demū of ficio vl cōioni reddant: ea tñ rōne ne vlteri⁹ ad officia po tiora ꝓmoueant. Q ſi inde finito tpe negligētiores cir ca ſalutē ſuā extiterit: ꝓtelā de ipſi⁹ pnie tpꝯ in ꝑtāte ma neat ſacerdotꝯ. Caſu quoꝗ ſi clericꝯ homicidiū fecerit: ī ꝓprio gradu ex diſpēſatione remanere ꝑmittet. Un̄ Ur banus. ij. ſcribit Guarnerio narbonēſi epo. Qui caſu ho micidiū facit: ex diſpenſatiōe in ordie ſuo ꝑmaneat.

Clerico ſacīete lapidē ꝯ puer ꝯi iterēpt⁹: nos ꝓ amo re dei ꝯ tuo in ſuo ordie cū ꝑ manere ꝑmittim⁹: vt tñ ſemp in pnia ꝯ timore ꝑmaneat. Itē Stephan⁹. v. ſcribit corſice epo. De eodem. Uia te ꝗſi bnoxiū iu

dicas: eo ꝗ a ſaracenis capt⁹ homies interfeciſſe videris: bene facis: ſꝫ qm̄ nō tua ſpō te id feciſſe cogſceris: ide ca nonice nullo mō iudicaꝯ. Si ꝯo ira pſbr cōmot⁹ ali quē iterfecerit: ꝯ ſi aīm occi dēdi nō habuerit: ꝑpetuo tñ depoſit⁹ erit. Un̄ Nicolaus pa. ſcribit Oſvaldo corepo ꝗdrātino. Perpetuo careat officio pſbr: ꝗ ira cōmot⁹ lic⁹ ex aīm alique iterfece rit.

Studeat ſanctitas tua pſuadere epo tuo ſibi ca nonicū ꝯſociare numeꝝ colle garū: id ē ſex ex vicinis ꝓui cijs fr̄es ꝯ coepos ſuos: qb⁹ tecū ꝯiūctꝯ ꝯ decernētib⁹ di ligent iueſtigate: ꝯ oī niſu ꝑ ſcrutari ꝓcurate: ꝗten⁹ iuei re valeat: vtꝝ ꝑ pcuſſiōe iā noīati pſbri an ceruicꝯ fractio ne idē diacon⁹ vt fert extin ct⁹ ē: ꝯ ſiqdē a ꝑfato pſbro nō ad morteꝫ pcuſſus ē: ſi ꝯo ex cadē ceruicefracta iterijt: ꝫ arbitriū vr̄m ꝓ pcuſſiōe icau te agēti pſbro pniam cōpetē tem indicite. ꝯ aliqnto tpe a miſſarū ſolēnijs ſuſpēdatur: denuo poſt hoc ad ſacerdo tale rediturus officiū. Q ſi veracit qualicunꝗ pcuſſiōe pſbyteri ille mortu⁹ eſt diaco nus: hūc nulla rōne miſtra re ſacerdot⁹ more decreuim⁹: qm̄ ꝯ ſi volūtatē occidēdi nō habuerit: furor tñ et idigna tio ex ꝗbus motio illa morti fera ꝓdijt in oib⁹: et pcipue in dei miſtris miſtiplicit inhi bet atꝗ dānaꝯ. Q ꝯ ſi pſby ter adeo vr̄o ſtudio obnoxi us forte claruerit: pcipimus vt tale bñficiū ſibi eccl̄ie ſue cōcedaꝯ: ꝗ ipe et ſui ſufficiē ter poſſint hr̄e ſue ſuſtētatio

guntur: vt. xxxv. q. iij. ꝯ hac auctoritate in pn. ꝯ vxor

dicit parſ viri.xxiij.q.ij.admõnere. Vñ videt ꝙ licet cleric⁹ ſit ſuſpectus ab hoĩe vel canone: ꝙ tñ ei relinqi debeat vñ ſe ⁊ ſuos poſſit ſuſtẽtare. Et eſt ſi.ar.ff.de pca.l.pe.de ſu ⁊ ha.l.ij.maxĩe cũ etiã vxoꝛ ⁊ filij de bõis eccleſie paſci pñt:v.xxxj.di.oĩno.nec totũ extoꝛquẽdum eſt a debitoꝛe qđ rebus accedũt depoſita intelligunt.ff.cõmo.l.ſi ut.§.vſqꝫ adeo. Vel dic anim⁹.ſ.pncipaliter :ſed ſecũdario ⁊ indirecte ꝑ quandã conſequẽtia fuit ei animus ſacci furãdi.⁊ ſic nõ ẽ ꝯtrariũ.ff.đ fur.ſi quid fur.§.ſi.ff.qđ me.cau.l.ſi mulier.§.pe. xv.q.j.merito.

nis ſolatiũ. Itẽ ex cõci.maticeñ.c.vj. Palea.

Quí vero odij meditatione vel ꝓpter cupiditatẽ iudeum vel paganũ occiderit: qꝛ imaginẽ dei ⁊ ſpez future cõuerſiõis exterminat.xl.dies in pane et aqua pẽiteat. Palea

Si quis homicidiũ fecerit:ſi epũs eſt.xv.annis peniteat ⁊ deponat: cunctos dies vite ſue peregrinãdo finiat.pſbyt.xij.annis pẽiteat: tres ex his in pane ⁊ aqua:⁊ deponat ſupioꝝ ſnĩa.diaconus.x.annis pẽiteat: tres ex his in pane ⁊ aqua. cleric⁹ et laic⁹.vij.annis peniteat: tres in pane ⁊ aqua.⁊ ad gradũ cuiuſlibꝫ ſacerdotij accedere nõ pſumat. Itẽ ex cõci.neoceſariẽ. Quinquẽnio a cõione abſtineat: q̃ caſu homicidiũ faciũt.

Eos vero q̃ nõ volũtate ſꝫ caſu homicidiũ fecerint: prioꝛ q̃dẽ regula poſt.vij.tm̃ ãnoꝝ pẽitẽtiã cõioni ſociauit ſm grad⁹ ꝯſtitutos.hec vero hũana diffinitio q̃nquẽnij tp̃s tribuit. Item ex ꝯcili.elibertano. Quib⁹ tẽpoꝝ ſpacijs a cõione abſtineat: q̃ volũtate vel caſu ancillã ſuã interfecerit.

Si qua femĩa furoꝛe accenſa çeli flagellis verberauerit ancillã ſuã:ita vt ĩfra certũ diẽ aĩam cũ cruciatu emittat:eo ꝙ ĩcertũ ſit voluntate an caſu occiderit. Si volũtate poſt.vij.ãnos.ſi caſu poſt.v.ãnoꝝ tp̃a acta legitima penitẽtia ad cõionẽ placuit admitti.ꝙ ſi ĩfra ꝯſtituta tp̃a fuerit ĩfirmata:accipiat cõmunionẽ. Itẽ ex ꝯcil. Martini pa. De his q̃ volũtate vel caſu homicidiũ faciũt

Si q̃s volũtate homicidiũ fecerit: ad ianuaꝫ eccleſie catholice ſemꝑ iaceat:et cõionẽ in exitu vite ſue recipiat. Si aũt nõ volũtate ſꝫ caſu aliqđ homicidiũ fecerit: prioꝛ canon.vij.annis agere pẽitẽtiã iuſſit: ſcđus canon q̃nqꝫ mãdauit. Itẽ di/ge.t.de furt. De eodẽ.

Quí ſaccũ habẽtẽ pecuniã ſurripuit: furti etiam ſacci noĩe tenet: Quis nõ ſit ei anim⁹ ſacci ſurripiẽdi. Contra animũ nõ ẽ op⁹ puniri: vt li.ix.codi.t.ad.l.coꝛneli.đ ſiccarijs exẽplis ſacrarũ lr̃arũ diocleciani et maximiani colligitur. De eodẽ.

Eum qui aſſeuerat homicidiũ ſe nõ volũtate ſꝫ caſu foꝛtuito feciſſe: cũ calcis ictu moꝛtis occaſio prebita videat ſi hoc.ita ẽ: neqꝫ ſuꝑ hoc ambigi poterit omĩ metu ac ſuſpitiõe: quã ex admiſſe rei diſcrimĩe ſuſtinet: ſꝫ id qđ ãnotatiõe nr̃a cõphẽſũ ẽ: volum⁹ liberari. Hinc etiã pelagius papa. De eodẽ.

Quatũ dicit iſte placid⁹ ãno p̃terito dictuꝫ ẽ de vxoꝛe illi⁹: q̃ ſubito inť caballos ĩnẽta ẽ.et dũ traherent caballi colliſa ẽ illa ⁊ aboꝛſũ fecit. Quod ſi ita ẽ: foꝛte ſi caballos alienos furatos tulerit: inde ẽ culpabil.

[Gloss, left margin of first page:] a debitoꝛe qđr… hꝫ: ſꝫ habẽda eſt rõ ne egeat.ff.de re iudi. int̃ eos ĩ fi. Ille aũt q̃ excõicat nil pcipiet noĩe eccl'ie: vt ex.đ ap. paſtoꝛa. a Eos vero cl'is ro qui nõ. Sed caſu. Vñ cũ culpa p̃ceſſerit caſũ: al's etiã cleric⁹ poſſꝫ pmoueri ex.e.ex parte.⁊.c.ſigni ficaſti.et.c.dile ct⁹.in fi. imo tal' miſter del dicit: vt.xv.q.j.nechiſ. b Humana. Et ideo magis ẽ tenẽda:vt.ſ.ix. di ſtin.ſana. Job. quid iuris ſit de hoc notaui plene ĩ q̃ſtionib⁹. B Si qua femina fu. c Ancillã. Dñs habet ꝙque punitur dñs occidens ſeruũ ſuuꝫ ſicut alienuꝫ: vt ff. de his q̃ ſunt ſui vel alie.iur.l.j.ĩ fi. modica tñ caſtigatio pmittit dño.ff.de his q̃ ſut ſui vel alie. iur.l.ij. Vñ fm iura nr̃a ſu⁹ põt conqueri de dño ſi ſeuiat in ipſũ: vt.xxiij.q.iiij.ſi eccleſia.et.c. qui peccat i ſi.⁊ dic vt notaui ſup illo.c.ſi eccleſia. Si quis vo. d Semper: Id ẽ hoĩs ſtatut.ſic.xxij.di.ſacroſcã.⁊ xxvj.di.q̃ vult.⁊ de pſe.di.v.nun q̃s. e In exitu. Supple ſi moꝛit añ finitũ tp̃s pẽitentie: q̃ poſt tp̃s penitẽtie licite cõicat: vt.xxvj.q.vj. Di ſaccũ. f Anim⁹.Sꝫ cõ(ſi q̃s de coꝛpoꝛe. Quia ſine affectu furãdi nõ cõmittit.xxiij.q. tra furtũ vl.c.vl.⁊ inſti.de vſuca.§.itẽ ſi his. Sed dic ꝙ rõne ac ceſſiõis cõmittit furtũ. Nã ⁊ q̃ cõmodat vel depoſitis

Dñs an poſſit occidere ſeruum.

Furat⁹ ſac/cũ cũ pecu/nia

dicere ꝙ iſte furabatur caballos:et ducẽdo eos colliſit mulierẽ.tunc qđ dicit in fi.nõ puniri ꝑ leges:verũ eſt l.coꝛnelia de ſicca.in qua venit dolus nõ lata culpa: vt ff.de ſicca.in lege.tñ de culpa bene punit: vt.⁊.e.c.ſtudeat. m Culpabilis. Sic patet ꝙ licet aliqs de furto teneat:nõ tñ tenet de hiſ q̃ ſequunt ex furto.ſic.xv.

[Gloss, middle column:] diſplicet. g Cõtra ani. Huculq; oſtendit ꝙ ſine animo puniri: nunc oſtendit contrariũ. Eum qui aſſeuerat homi. h Cum calcis. Quia fecit ludi cã. i Si h.Scilicet ꝙ in ludo occidit. Et ſi aũt ob tinet cũ lud⁹ licitus ẽ.ff.ad.l.acquil. nã ludus. Si eſt illicit⁹ ludus nõ excuſat: vt ex de pſup.c.j. Ex quo aũt conſtat ꝙ in ludo moꝛtuus eſt non ẽ neceſſe ꝓbare. ꝙ caſu occiderit: vt ff.ad.l.acq.l.in lege.ex de ſen.ex cõ.ſuper eo. al's q̃ caſũ allegat ipſum ꝓbare tenetur: vt.C. đ pi gno.ac. que foꝛtuitis.et.C.de iur.ſi nõ cõuici. Et ſi aduerſarius dicit ꝙ ipſe dolo occiderit h̃ ꝓbabit: qꝛ q̃ dolum obijcit ipm ꝓbabit.ff.đ ꝓba.ſciens.⁊ intelligẽ ꝙ lud⁹ fuit licit⁹ ⁊ fm hoc intelligẽ ꝙ nõ punit talis lege coꝛnelia: ex quo nihil fecit dolo: punit tñ.l.acql.in qua venit leuiſſima culpa.ff.ad.l.acquil.l.in lege. k Annotatione: Id eſt.lege. Quantu: Id eſt ſic alienos. Si vis

Quos lud⁹ excuſat

Allegãs ca ſum.

Diſtinctio L

Nã de muliere q̃ caſu inter caballos cõfracta eſt: vbi volũtas illi⁹ nõ agnoſcit ꝑniciola fuiſſe: nõ põt adijci ꝑ leges. Itẽ Nicola⁹ papa. De eodeꝫ.

Hi qui arboꝛeꝫ incidere videnť: ſi ꝯtigerit vt cadẽs arboꝛ occiderit homineꝫ: inculpabiles ſunt atqꝫ innoxij: qꝛ nec volũtate eoꝝ nec deſiderio homicidium ꝑpetratũ eſt. Si vero aliq̃ culpa eorũ vel neglectu moriẽtis hominis interit⁹ cognoſcit aduẽiſſe: abijciẽdi ſunt a gradu ⁊ in ſacro oꝛdine nullaten⁹ ſuſcipiẽdi. Item ex cõcilio guarmacinẽſi.

Sepe ꝯtingit: dũ De eodẽ q̃s opꝑi neceſſario inſiſtẽs arboꝛẽ ĩciderit: vt aliq̃s ſubtus ip̃am veniẽs dep̃mat: et idcirco ſi volũtate vel negligẽtia incidentis arboꝛẽ factũ eſt: vt homicida pẽitẽtie dꝫ oĩno ſ̃bmitti: ꝙ ſi ñ ex uoto ſꝫ ĩcuria illi⁹ moꝛtu⁹ ẽ: nõ h̃ eũ ſnĩa ꝯtigit. Si enĩ dũ ille opꝑi nec̃ario foꝛtaſſis ĩcũberet: et iſte ĩſperat⁹ occurrerit ſub arboꝛe ⁊ ſub ip̃a opp̃ſſuſ ẽ: ĩciſoꝛ arboris nõ tenet ꝓ homicida. Itẽ ex cõci.triburiẽ. De eodẽ.

Si duo fratres in ſilua arboꝛes ſucciderĩt: et appropĩquãte caſura ipſi⁹ arboꝛis frať dixerit fratri: caue: et ille fugiens in p̃ſſurã arboris ceciderit ⁊ moꝛtuus fuerit. viuẽs frať innocẽs de ſãguĩe germani dijudicet. Nõ remiſſis auctib⁹ lapſis ꝑmittit: vt poſt penitẽtiã in ſuis oꝛdinib⁹ reparari valeãt: ad maioꝛẽ aũt conſcẽdere poſt poſt lapſũ nulla eis auctoꝛitate ꝑmittit: ĩmo penituſ ꝓhibet. Vñ in hilerdẽſi ꝯci.legit. Lapſi in ſuis oꝛdib⁹ reparari pñt: ſꝫ nõ ad maioꝛes ꝯdeſcendũt.

Hi q̃ altario ſcõ deſeruiunt ſi ſ̃bito in flẽda carnis fragilitate coꝛruerĩt: ⁊ dño reſpiciẽte digne penituerĩt: ita vt moꝛtificato coꝛpoꝛe coꝛdis ꝯtriti ſacrificiũ deo offerãt: maneat ĩ poteſtate põtificl vel vacit afflictoſ nõ diu ſuſpẽdere: vel deſidioſos ꝓlixioꝛi tp̃e ab eccl'ie coꝛpoꝛe ſegregare: ita tñ vt ſic officioꝝ ſuorũ loca recipiãt: ne poſſiut ad altioꝛa officia vlterius ꝓmoueri. Quod ſi iterato velut canes ad vomitũ reũſi fuerĩt: ⁊ velut ſues ĩ volutabrl emerſi iacuerĩt: nõ ſolũ dignitate officij careãt: ſꝫ etiã ſctãꝫ cõionẽ nõ niſi ĩ exitu ꝑcipiant. Sed exẽplo beati Petri: q̃ poſtq̃ꝫ terne negatiõis maculas ꝯfeſſiõe diluit amoꝛl: nõ ſolũ in gradu ſui aplat⁹ remãſit: verũ etiam ĩ paſtoꝛẽ toti⁹ eccl'ie a chriſto ĩſtitui meruit. ex hoc ꝓbãť lapſi poſt dignã pnĩaꝫ nõ ſolũ ꝓpria officia retinere: ſꝫ etiã ad maioꝛa poſſe ꝯſcẽdere. Quod aũt beatus Petr⁹ poſt negationẽ paſtoꝛ eccl'ie a dño ſit inſtitut⁹: ꝓbať auc̃te beati Gregoꝛij: q̃ ĩ homelia dñice reſurrectiõis de eodẽ pncipe aploꝝ ſcribit dicens: Petr⁹ poſt culpã negatiõis princeps aploꝝ a dño ẽ ĩſtitutus.

Conſiderãdũ nobis ẽ: cur oĩpotẽs de⁹ eũ quẽ cũcte eccl'ie p̃ferre diſpoſuerat: ancille vocẽ ꝑtimeſcere ⁊ ſeip̃ꝫ negare ꝑmiſit. Quod nimiꝝ magne eẽ actũ pietatis diſpẽſatiõe cog̃ſcim⁹ vt is q̃ futur⁹ erat paſtoꝛ eccl'ie: ĩ ſua culpa diſceret q̃liť alijs miſereri debuiſſꝫ. pri⁹ itaqꝫ eũ oñdit ſibi: ⁊ tũc p̃poſuit ceterl vt ex ſua ĩfirmitate cognoſceret: q̃ꝫ miſericoꝛdiť alienas ĩfirmitateſ tolerare. Itẽ Ambꝛo.ĩ homel.li.j. Poſt negationẽ ĩ fide ⁊ gradu petr⁹ ꝓfecit.

Fidelioꝛ fa ctus ẽ Petr⁹ poſtq̃ꝫ fidẽ ſe ꝑdidiſſe defleuit: atqꝫ iõ maioꝛẽ grãꝫ reꝑperit q̃ꝫ amiſit. tãq̃ꝫ ei bonus paſtoꝛ tuẽdũ gregẽ accepit: vt q̃ ſibi añ ĩfirm⁹ fuit: fieret oĩb⁹ firmamẽtũ: ⁊ q̃ ſe ĩterrogatiõiſ tẽtatiõe mutauerat: ceteroſ vero fidei ſtabilitate fũdaret. denique ꝓpť ſoliditatẽ deuotiõis eccleſiaꝝ petra dr: ſic ait dñs: Tu es petr⁹ ⁊c. Petra ei dr eo ꝙ p̃mus ĩ natiõib⁹ fidei fũdamẽtuꝫ poſuerit: ⁊ tãq̃ꝫ ſaxũ ĩmobile toti⁹ coꝛpis chriſtianitatl cõpageꝫ molẽqꝫ ꝯtineat. Itẽ obijcit: penitẽtes ad ſacros oꝛdĩes ꝓmoueri nõ debẽt: nõ ergo lapſi poſt pnĩaꝫ ad maioꝛa ꝑtingere poſſũt. Vñ in ꝯci.cartha.iiij. legit

[Gloss, left margin of second page:] q.j.ſane. §. v.di.ad ei⁹. ff.de furt. veruꝫ.ex de ſpõ.veniẽs. Ar.ꝯ.ẽ.co. clericũ. a Nõ agnoſcit. qñ eã pmonuit. Hen. b Hi qui. In culpabiles. ſi fecit in ꝓ/ uato loco. tũc enĩ poſtuit diuiare vt.ff.ad.l. aquil.ſi putatoꝛ: vt ex de. bñſi. vt noſtruꝫ. ſi in publico obuit clamare: vt.ſ. e.ſi duo. Sepe cõtin git c Vel negligẽtia. Arg.ꝙ oc caſiões dãni dar.ſic.lxxx vj.diſti. pa ſce.xvj.q.j. decime.⁊ ex eo.preſby ⁊ terũ.xxvij. q.ij.ſi tu. et xxxj.q.ij.de neptis.⁊.j. q.j.placuit. B. Arg.ꝯ xv.q.j.ine braiauerũt.⁊ ff.đ ſer.coꝛ. neradi⁹.§.ſi ſerui.ff.de fur. verum de eo ĩ fere git oſtiũ me rericis: ſed nõ ideo punit amplius: qꝛ ſatis eſt puniri ꝓpť ignominiã. d Inſperat⁹. Foꝛtuiti eni caſus nullo hoim cõſilio ꝓuideri pñt.ff. de admi.re. ad ci.parti. l.ij.

His occaſi/ö dãni.

[Gloss, right margin of second page:] Si du o. ad l.acquiſ.ſi putatoꝛ. f Premiſſis.ẽ.co.de his clericis g Permittit. Al' legando dic ꝓpter ſeq̃ſ c.Job. Hi qui Hoc c.habet.xv. q.vl.hi qui Conſiderã dum nobis. i Permiſit: Id eſt nõ ꝓhibuit k Debuiſſet.Argu. diſpenſatiõe eſſe debiram. l Prepoſuit. Hoc bo: Paſce oues meas. factus ẽ pnceps. ex de elec.ſignifi caſti.nõ il lo: Tu es petrus ⁊c. qꝛ illud fuit ei dictuꝫ ante paſſionem. Fidelioꝛ fa ctus eſt pe. m Gratiam. Argu ꝙ potius ẽ eligẽdus q̃ peccauit et penituit: q̃ꝫ qui ſemper fuit bonus: quia magis ſcit compati: vt.ẽ.ca. proxi. Nã ĩfirmus foꝛtioꝛ reſurgit.de peni. diſtin.j.po. teſt. Argu. contra.xij. diſtin. nos conſuetudinem. n In na tionibus: id eſt gẽtilib⁹. i iiij

Mat.26.d

Quib⁹ ab'ſ petr⁹ fact⁹ papa.

Ex peñitētib⁹. a ¶ Si p igñatiā. Būt em pōt igra ret cū nō ipe ſz alij examinēt.xxiiij.di.qn.ex vt ec. bn̄.vt nr̄m. b ¶ Nō ꝓdidit. Ex h caplo videt ꝙ qui/ bet ordinand⁹ teneat ꝓdere crimē ſuū:vt.xxiiij.di.c.qn̄ ꝛ.c.vl.ꝛ.lxxxj.di.ſatꝭ.ꝛ.c.ꝗcūꝙ.ꝛ.viij.q.iij.artald⁹ in

Nō ordinet clericus ex peni/ tētibus.

E X penitētib⁹ ꝗuis ſit bon⁹ tñ cleri/ a cus nō ordinet:ſi p igñantiā ep̄i factū fuerit:a clero depo b nat:qꝛ ſe ordinatiōis tp̄e nō ꝓdidit fuiſſe penitentē.ſi aūt ſciēs ep̄s ordinauerit talem etiā ip̄e ab ep̄atu ſuo ordinā/ c di dumtaxat ptāte puet.ſiſt ſniē ſubiacebit ep̄s:ſi ſciens ordinauerit clericū ꝗ viduaꝫ aut repudiatā vxorē habue/ rit aut ſecundā. Itē Sirici/ us papa Imerio ep̄o. Biga/ mus penitēs vidue maritus ſacre militie ſe ingerens ſine ſpe ꝓmotionis in ſuo ordine ꝑmaneat.

Q Uicūꝗ pe/ nitēs ꝗcūꝗ bigamus quicūꝗ vidue maritus ad ſa crā militiā indebite ꝛ incōpe/ tēter irrepſerit:hac ſibi ꝯditi one veniā a nob intelligat re laxataꝫ:vt in magno debeat cōputare bñficio:ſi adēpta ſi d bi oī ſpe ꝓmotiōis in h ꝗ īue/ nit ordine ꝑpetua ſtabilitate ꝑmāeat. Itē ex ꝯci. Herun/ dēſi. Nō ꝓhibeat a clero qui ꝑſſus languore ꝑ cōionē pnie benedictionē accepit.

I Ste ꝗ in egritudinis e f languore depſſus pnie bñdi/ ctionē quā viaticum dicim⁹ p cōionē accepit:poſtmodū re cōualeſcēs ſi caput pnie in ec cleſia publice nō ſbdiderit:ſi ꝓhibitis vitijs nō detinetur obnoxius:admittat ad clerꝝ. Item hormiſda papa omni bus ep̄is p vniuerſas ꝓuin/ cias ꝯſtitutis. Qui ad peni/ tentiā agendā in monaſterio reludit:p̄ſbr non ordinet.

S I ille qui vltro petit pniaꝫ ꝗuis eaꝫ pfecte agat:ñ pōt ep̄s aut p̄ſbr ordi/ nari:ita vt etiā ſi p ignorātiā ordinatus fuerit ꝛ poſtea cō/ uincit penitentiam accepiſſe deijciat:ille ꝙ ꝗ inuit⁹ ad pēi h tētiā agēdā mittit in mōaſte/ rio:ꝗ vtiꝗ nihil aliud ꝗꝫ pe/ i nitēs dicēdus eſt:ꝗ ꝯſcientia ad ſacerdotiū ꝑuenire ꝑmit/ tit:nemo mihi talia ꝗlibet ꝯ auctoritatē ſedis ap̄lice vel ꝯ cccxviij.ep̄oꝝ ꝛ reliquoꝝ ca/ nonū ꝯſtituta obijciat:qꝛ ꝗc/ quid ꝯ illoꝝ diffinitionē in ꝗ bus ſpm̄ſctm̄ credimus locu tū dictū fuerit:recipe nō ſo/ lū temerariū ſꝫ etiā ꝑiculoſū eē nō dubito. Itē gelaſi⁹ vr bis rome ep̄s oīb⁹ ep̄is. Bi/ gamus vl' ꝗlibet poſt pniam ſacrꝭ non applicet miſterijs.

…c necſolus pōt diſpēſare.ꝗliter em̄ ꝓbaret diſpenſatū eſſe niſi corā plurib⁹ factū eēt:vt … fratnitat/. Aliꝗ dicūt ꝙ nec in iudicio neci …

volūtate libera baptizatus:vt.lvij.di.ſiꝗs in … ne.ꝛ idem videbat de penitēte tali. Sꝫ non e…

Non ꝯfidat. a ¶ Vl' ſine lrīs.ꝫ.xxvj.diſ.illitte ratos. b ¶ Cōgruētꝭ.ꝫ.lxxij.di.in ſingulis ꝛc. Canones. c ¶ Ab infimis.ſic.xxiiij.di.c.vl. d ¶ Excludūt. Niſi i neceſſitate:vt.ꝫ.e.placuit. Iꝗs poſt remiſſionē. Qui ſel' egit pniaꝫ ſolennē

ceu.ꝛ.xxxiij.q.ij.admōere.ꝛ.ꝫ.e.c.vl. m ¶ Iuuenib⁹. Et ſi fuerit ipoſita nō ideo ꝓhibent ꝯhere.xxxiij.q.ij. in adoleſcentia. Aliꝗ aūt non pūt ꝯhere.x…

N On ꝯfidat ꝗſꝗ pōtifi/ cū fas eē bigamos aut ꝯiugia ſortiētes ab alijs reli/ cta ſiue quoſlibet poſt pniaꝫ a vl' ſine lrīs vl' corꝑe vitiatos: vel conditionarios aut curie publicarūꝗ reꝝ nexib⁹ impli b catoſ:aut pūſſim nllā tp̄is cō gruētꝭ expectatiōe diſcuſſos diuīs fuituros applicare mi/ niſterijs. Itē Innocē. Pe/ nitētes nec etiā clrici fieri ꝓhit.

C Anones apud nicenā ꝯſtituti penitētes etiā c ab infimis officijs clericoruꝫ d excludūt. ¶ Hoc ñ de ꝗbuſ/ libet penitētibuſ intelligit:ſꝫ de ill' tm̄ ꝗ poſt pniaꝫ ſeclarꝭ militie cingulum accipiunt. De ꝗb⁹ Innocēti⁹ ep̄s ſcri/ bit victori rothomagēſi ep̄o. Nō dꝫ fieri cleric⁹:ꝗ poſt re/ miſſionē pctōꝝ militie cingu/ lū habuit.

S Iꝗs poſt e f remiſſionem pctōꝝ cīu/ gulū militie ſeclarꝭ habuerit: ad clericatū oīno admitti nō dꝫ. Poteſt ꝛ alit itelligi:ē ꝗ dā pnia ꝗ ſolēnis appellat:ꝗ ſolū ſel' tm̄ in eccl'ia ꝯcedit:de ꝗ Ambro.ait: Sic vnū ē ba/ ptiſma:ita vnica ē pnia. Itē nō ē ſcōs loc⁹ pnie. Itē Hie/ ro. Repiunt ꝗplīmi ꝗ ſepl⁹ agēdā pniaꝫ putāt:ꝗ luxuri/ ant in chriſto. Nā ſi xp̄e peni/ tētiā agerēt:nūꝗ iterādā pu tarēt. Itē Aug⁹.ad Mace/ donium. De eodem.

Q Uāuis caute ꝛ ſalubri ter ꝓuiſum ſit:vt loc⁹ humil/ lime pnie ſemel tm̄ in eccl'ia g ꝯcedat ne medicīa nimis vti h lis vilis habeat:tñ quotidie i peccātib⁹ nunꝗ p pniaꝫ ve/ nia negat. Necāt pnia quō imponēda ſit:in agathēſi cō/ cilio legit:in quo ſic ſtatutuꝫ eſt. Quomodo penitētes ad penitentiam accedant.

P Enitētes tēpe ꝗ pniaꝫ k petūt ipoſitionē manuū ꝛ cili ciū ſup capita ſua a ſacerdo/ te ſic vbiꝗ ſtatutū ē ꝯſeꝗnt. l Si āt comaſ nō depoſuerint: aut veſtimēta nō mutauerit: abijciant:ꝛ niſi digne dō pēi m tuerit:nō recipiāt. ¶ Iuue/ nib⁹ etiā pnia nō facile cōmit tēda ē ꝓpt etatꝭ fragilitatē.vi n aticū tñ oīb⁹ in morte poſitis nō ē negādū.tē I ex eodeꝫ. Que ſint ſeruanda in ſolen/ ni penitētia.

I N capi/ te ꝗdrageſime oēs pe/ nitentes qui publicā ſuſcipi/ o unt aut ſuſceperūt pniaꝫ:an te fores eccl'ie ſe repſentent p ep̄o ciuitatis ſacco iduti:nu/ dis pedib⁹ vultib⁹ in terrā de miſſis:reos ſe eſſe ipō hitu ꝛ vultu ꝓteſtātes. ¶ Ibi adeſ q ſe dūt decani:id ē archip̄ſbri: p̄ſbri parochiaꝝ ꝛ p̄ſbri peni tētiū:ꝗ eoꝝ pniaꝫ ꝛ ꝯūſatio/ nē diligēter īſpicere debēt:et r ſm modū culpe pēitētiū p p̄/ s fatos ꝗd⁹ iiūgere.p⁹ hec eos in eccl'iaꝫ introducāt:ꝛ cū oī clero ſeptē pniales pſalmoſ ī terra ꝓſtratus ep̄s cū lachry mis ꝓ eoꝝ abſolutiōe decan/ tet.tūc reſurgēſ ab orōne iuꝫ qō canōes iubēt:man⁹ ei⁹ im/ t ponat:bñdictā aquā ſup eoſ ſpergat:cinereꝫ ꝑus mittat: deinde cilicio capita eoꝝ ope riet:ꝛ cū gemitu crebris ſuſpi rijs denūciet eis:qm̄ ſic adaꝫ ꝓiectus ē dō paradiſo:ita ipi ꝓ pctis ab eccl'ia abijciunt. v Poſtea iubeat miniſtris:vt eos extra ianuas eccl'ie expel lant.clerus vero ꝓſequatur

…Sꝫ nūꝗd deponet mulier comā cū etiā ei …ponit:vt.xxxiij.q.ij.d his: Rñ.nō:qꝛ eā

v ¶ Miniſtris: Id eſt oſtiarijs.ad cuius hoc ſpectat officium:vt.xxj.di.cleros.ꝛ.xxv.di.ꝑlectis.

a ¶ Cena .ſ. de ꝯſe. di. ij. i cena. b ¶ Repñtentꝛ. Ita ſit qͥlibet āno vt tali die mittant in eccl'iaz. ⁊ lȝ ſtēt in eccl'ia: nō tñ cōicabūt cū alijs in euchariſtia vl' oſculo. ⁊ ſic erūt vſqȝ ad octauā paſche. ⁊ tūc iterꝝ exibūt ď eccleſia ⁊ erūt ex̄ eccl'iaz vſqȝ ad talē diē ſequētis āni. ⁊ h̄ fiet vſqȝ ad finez pnīe. ⁊ etiā ſi bñ peniteť ſcdo vel tertio āno pōt ei reddi igreſſus eccleſie: vt. xij. q. ij. de viro. ⁊. xxxiij. q. ij. latorē. qñqȝ etiā vſqȝ in finez vite manebit ex̄ eccl'iaz: vt. xxxiij. q. ij. admonere. ⁊ hec itromiſſio fit a ꝓprio ſacerdote: niſi ſolenniť ďbeat reconciliari eccl'e. ſ. finito tpe pnīe. Vl' etiā añ ſi epo viſū fuerit expedire: hanc em̄ ſolꝰ epus pōt facere: vt. xxvj. q. vj. c. j. Itē ſolennis pnīa nō eſt iponēda niſi ꝓ crimine māifeſto ⁊ enormi qď totaz vrbē cōmouet. xxvj. q. vj. c. vl.

Penitētes ſolenniter

Gen. 3. d

eos cū rñſorio: ſcȝ: In ſudore vultꝰ tui veſcerl' pane tuo. vt vidētes ſctāz eccl'iaz ꝓ facinoribꝰ ſuis tremefactam atqȝ cōmotā nō ꝑuipēdāt pnīam.
a In ſacra āt dñi cena rurſus ab eoꝝ decāiſ ⁊ eoꝝ p̄ſbr̄is ec
b cleſie limībꝰ repñtēť. Hanc aūt pnīaz nulli vnqȝ clericorū agere ꝯcediť: atqȝ idō huiuſcemōi pēitētes ad cleꝝ admitti ꝓhibēť. Unđ in carthagiñ. ꝯci. v. ſtatutū ē. Clericis nō iponať man' tāqȝ penitētibus.

Onfirmādū ē: vt ſiqñ p̄ſbrī vl' diaconi in aliq̄ ḡuiori culpa ꝯuicti fuerīt: q̄ eos a miſterio neceſſe ſit remouē ad tps: nō eis ma
c nus tāqȝ penitētibꝰ vel tāqȝ fidelibꝰ laic' iponať: neqȝ vnqȝ
d ꝑmittēdū ē: vt rebaptiçati ad clericatꝰ ḡdū ꝓmoueanť. Unđ Syriciꝰ papa. Nec clerico pnīam agere nec penitenti ad clicatuz accedere ꝑmittiť.
e Illud q̄z nob̄ par fuit ꝓuidere: vt ſic pnīam agere nll'i vnqȝ ꝯcediť clericoꝝ: ita poſt penitudinem ac recōciliationē cuiqȝ laicoꝝ ñ licet honorē cl'icatꝰ adipiſci: qm̄ q̄uis ſint oīm pctōꝝ ꝯtagione mūdati: nll'a tñ gerendoꝝ ſacr̄oꝝ debēt inſtr̄a ſuſci
f
g pere: q̄ dudū fuerť vaſa vitiorū. Item leo papa. Presbyteris ⁊ diaconibꝰ tāqȝ penitentibꝰ non debēt manꝰ imponi.
h Alienū ē a ꝯſuetudine eccl'iaſtica: vt q̄ i p̄ſbyterali honore aut diaconij ḡdu fuerīt ꝯſecrati: hi ꝓ crimine aliq̄ ꝑ manꝰ impoſitionē remediū accipiāt pēitēdi. qď ſine dubio ex apl'ica traditiōe deſcēdit ẜm qď ſcp̄tū ē: Sa

cerdos ſi peccauerit q̄s orabit ꝓ eo: vñ hmōi lapſis ad ꝓmerēdā miſicordiā dei ꝑua
i ta ē expectāda ſucceſſio: vt ill' ſi ſatiſfactio fuerit digna: ſit etiā fructuoſa. Probāť etiā aucte toletāi ꝯci. huiuſcemōi penitētes ad cleꝝ nō admittēdi. In quo ſic ſtatutum eſt. Cauſa neceſſitatis ad clerum penitētes admittanť.
Placuit vt penitētes ñ admittanť ad clerū: niſi tm̄ ſi
k neceſſitas aut vſus exegerit: tūc deputenť inť oſtiarios vl'
l inť lectores: ita vt epl'az vel euāgelium nō legāt. ¶ Siq̄ āt ordīati ſūt in diacōes inť ſbdiacones ita habeanť: vt
m manū nō imponāt nec ſacra ꝯtingāt. eū xp̄o penitētē dicimus: q̄ poſt baptiſma aut ꝓ homicidio aut ꝓ diūſis criminibꝰ ḡuiſſimiſqȝ pctīs publicā pnīaz gerens ſb cilicio diuino fuerit recōciliatꝰ alta
n rio. Apoſtate q̄z ad clericatus officiū admitti nō debēt. Unde in ꝯcil'. arelatenſi. ij. Ad clericatꝰ officiū nō admittanť apoſtate.
Hi qui poſt ſctāz religionis ꝓ
o feſſionē apoſtatāt: ⁊ ad ſecularē redeūt ꝯuerſationem: et poſtmodū penitētiū remedia nō reqͥrūt: ſine pnīa cōionez penitꝰ nō accipiāt: q̄s etiā iubemꝰ ad clericatꝰ officiū ñ admitti. ⁊ q̄cūqȝ ille ſit pꝰ pnīaz hītū ſecl'arē accipe ñ p̄ſumat. qď ſi p̄ſūpſerit: ab eccl'ia alienuſ habeať. Di. LI
p
Ecce ꝙ crimioſi vel nō vere penitentes vel publicā penitētiam agentes a ſacris ꝓhibē
q tur ordinibꝰ. ¶ Adiecit q̄z

fiet vſqȝ ad finez pnīe... (see above)

An ſacerdos publice peniteat

c ¶ Penitētibꝰ. Niſi ſit depoſitꝰ tūc pōt ſolennez pnīaz facere. ⁊ ſic intelligunť ꝯtra. de pe. di. vj. ſacerdos. tñ publicaz pnīaz pōt facere ſacerdos: vt. xxviij. di. p̄ſbr. xxx. di. ſiq̄s p̄ſbr. ⁊. l. xxxj. di. ſiq̄s epſ. d ¶ Rebaptizati. Scieter: vt .ſ. de ꝯſe. di. iiij. qui bis. tñ i hitu clericali vel regl'ari ſꝑ eſſe: vt de ꝯſe. di. v. dictū.
Illud q̄qȝ. e ¶ Par. i. equū f ¶ Inſtrumenta: Id ē ordines vel vtenſilia. g ¶ Qui dudū. Sile .ſ. lxj. diſ. in ſacerdotibꝰ. Ar. ꝯ. ē. e. ferꝛ. ⁊. xxxiij. q. ij. admōere.

Leui. 4. d

Alienū ē. Nec oīa capl'a loquunť de ſolēni pnīa. i ¶ Succeſſio. Nec tñ credēdū eſt ſtati ꝙ cauſa pnīe ſit in mōaſterio. nā qñqȝ boni viri ingrediunť monaſteriū: q̄ meritū augēre deſiderant. xxvij. q. ij. ſunt q̄
Placuit. k ¶ Aut vſus: Id ē vtilitas. (dicūt. hec ei iducūt diſpēſationē. j. q. vij. tali. Vl' vſus id ē ꝯſuetudo. Sic ē ar. ꝙ ꝯſuetudo attēdiť circa ordinandos: vt dixi xij. di. nos cōſuetudinem.
l ¶ Epl'az. Ar. ꝙ difficilꝰ diſpēſať cū penitente q̄ȝ cū bigamo: vt xxxiiij. di. lector. m ¶ Nō imponāt: Id ē nō miniſtrēt in officio ſbdiaconatus. ſȝ tm̄ nomē hēant. ⁊ habeāt locū ſb diaconoꝝ in choro ⁊ i cibo. ⁊ eſt ſil'e. xv. q. viij. q̄ admiſerit. ⁊. c. ſiq̄s p̄ſbyter.

Note

n ¶ Apoſtate. Dicunť retro abeūtes a fide religione vel clericatu. xxvj. q. vl. nō obſerueris. Jo.

Apoſtate

Hi q̄ poſt. o ¶ Et ad ſeculare. Qď fieri nō licȝ: q̄ q̄ ſel' habuit tōſuram clericalē ſꝑ vteť ea: vt. xxxij. di. ſi q̄ clerici. xx. q. iij. eos. Jo. Hoc tene ꝓ certo ꝙ in miōribꝰ ordibꝰ cōſtitutꝰ pōt ꝯhere ⁊ ad ſeculū redire. nec tūc dȝ ferre tōſurā nec apoſtata iudicať: vt in ex̄ua. de cleri. ꝯiu. Jo. ſi āt retinēdo eccl'iam dimitteret tonſurā ⁊ habitū vel religioſus religionē ſuā apoſtata iudicať: vt i ex̄ua. de apoſta. c. j. ⁊ vl. B. p ¶ Seculare. Quicq̄đ interī acq̄ſierit: cedet mōaſterio. xviij. q. ij. abbates. ⁊. C. ď epiſ. ⁊ cle. l. vl. §. h̄ etiā.

Quis teneať ferre tōſurā

Ecce ꝙ. q ¶ Adiecit q̄z. Triplex aſſignať rō q̄re officiati ſiue curiales nō ꝓmouenť. Vna ē rō: q̄ freq̄nť ꝯhūt irregl'aritatē ex officio

Nō q̄re officiati nō ꝓmoueanť

ſuo: vt .ſ. c. j. ⁊. ij. Scďa: q̄ multū moleſtať eccl'ia cū tales repetūť: vt .ſ. c. ij. ⁊. iij. Tertia rō: q̄ p̄ſumiť ꝯ eos ꝙ nō cā religiōis ordinenť: ſȝ vt fugiāt rōcinia. vt. liij. di. legē. Quidā addūt duas alias rōnes. ſ. ꝙ eccl'ia triſtať de eis cū repetunť de q̄bꝰ gaudere deberet. Itē ꝓpť voluptates q̄s forte hahueřt in ſuis officijs: vt .ſ. e. p̄terea. Dicūt āt curiales oēs qui aliquo mō ſunt obligati curie ſiue milites ſiue aduocati forēſes ſiue iudices ſiue officiati ſiue hiſtriōes. Nullꝰ ḡ officialis ꝓmoueť: niſi ꝑus ſit abſolutꝰ a curia. pꝰ ea ſic. dū tñ ſeua ñ exercuerit. nec effuderit ſanguinē humanū: nec turpia ⁊ inhoneſta facta fecerit vt hiſtriones. De iudicibꝰ aūt ⁊ aduocatis eſt dicendū ꝙ ſi tm̄ interfuerunt ciuilibus cauſis nō repellunť: vt lxj. di. oſius. ⁊ h̄ eſt veꝝ ſi pꝰ baptiſma huius officiū exercuerūt. ſecus ſi ante: vt .ſ. e. c. ſiq̄s. Baz. tñ dicit ꝙ ſi ante baptiſmum aliquis ex officio occidit hominem: talis poſt baptiſmū nō pōt ꝓmoueri: q̄ baptiſmū tm̄ crimina tollit: vt. xxvj. diſtin. deinde. ⁊. c. vna. ẜm Hu. poteſt: q̄ nō pōt eſſe melioris ꝯditionis peccās q̄ȝ nō peccans. Ad hoc facit. ff. qď vi aut clam. ſeruus.

Curiales an ordinandi

Judices et aduocati

ſancta mater eccleſia: vt curiales aut poſt baptiſma militantes aut in foro decertantes a ſacris prohibeantur ordinibus. Unde ait Innocētius papa. Poſt baptiſmum militantes vel in foro decertantes a ſacris ꝓhibenť ordinibus.
a Aliquātos ex his qui poſt acceptam
b baptiſmi graz in forenſi exercitatione verſati ſunt: ⁊ obtinēdi ꝑtinaciā ſuſceperūt aſcitos ad ſacerdotiū eſſe cōperimus. de q̄ꝝ nūero aliq̄ ꝓhi
c benť ad ſacerdotium aſſumi.
d aliq̄ȝtos ex militia: q̄ cū poteſtatibus obedierunt ſeua neceſſario p̄cepta ſunt executi.
e aliq̄ȝtos ex curialibꝰ: qui dū parerēt ꝑtātibus: q̄ ſunt ſibi
f imꝑata fecerūt. aliq̄ȝtos q̄ vo
g luptates ⁊ editiōes ꝑpl'is celebrauerūt ad honorem ſummi ſacerdotij ꝑueniſſe. quoꝝ oīm neminē ad ſocietatē q̄dē ordinis clericoꝝ oportuerat
h ꝑuenīre: q̄ ſi ſingl'a diſcutienda mādaremus: nō modicos motꝰ aut ſcādala hiſpaniēſibus ꝓuīcijs quibꝰ mederi cupimꝰ de ſtudio emēdatiōes i
i ducerēmꝰ. ¶ Idcirco remittēda potius hec putamus. ſȝ

ne deīceps ſimilia cōmittāť: dilectiōis vr̄e maturitas ꝓuidere debebit: vt tāte vſurpationi nunc finis neceſſariꝰ imponať: eo videlicet ꝯſtituto: vt quicūqȝ tales ordinati fuerint: cuȝ ordinatoribꝰ ſuis deponantur. Item Felici epiſcopo Niceriano.
De quibus laicis ad clericatum non poſſunt peruenire.
Deſignata ſunt genera laicoruȝ de quibus ad clericatum aliqui venire non
k poſſunt: id eſt ſiquis fidelis
l adminiſtrauerit. de curialibus autem manifeſta eſt ratio: quoniā ⁊ ſi inueniānť hu
m iuſmodi viri qui debeant clerici fieri: tamen quoniam ſepius a curia repetuntur: cauendum eſt ab his propter
n tribulationez que ſepe ď his eccleſie prouenit. Idem.
Non admittantur curiales ad clericale officium.
Preterea freq̄nter q̄dā ex fratribus nr̄is curiales vl'
o q̄buſlibet publicis functionibus occupatos cl'icos facere ꝯtendūt. ꝓ quibꝰ poſtea maior eſt triſticia: cū iā de reuocandis eis aliq̄d ab imꝑatore p̄cipiť: q̄ȝ gr̄a naſcatur de

Aliq̄ȝtos. a ¶ Qui poſt. Hoc iō diť: q̄ q̄cunqȝ pctā q̄s fecerit añ baptiſmū nō imputanť poſtea: vt .ſ. e. ſiquis poſt. ⁊ .ſ. di. xxi. ſiquis viduam. ⁊. c. placuit. ⁊. xxvj. di. vna. b ¶ Exercitatione. Vt aduocati. c ¶ Ad ſacerdotiū. Quicūqȝ fuit accuſator aut aduocatꝰ aut iudex aut teſt' vel etiā notariꝰ in cā ſanguinis nō pōt ꝓmoueri: vt .ſ. di. xxi. ſiq̄s viduā. Nā ꝯſtat ꝙ clericꝰ nō pōt eſſe accuſator in cā ſanguīs: vt. ij. q. vij. ſi q̄s. ⁊. c. ſacerdotes. nec iudex. xxiij. q. vl. his a q̄bus. nec teſtis. xj. q. j. teſtimoniū. nec notarius. xxiij. q. iiij. illď. ⁊ in ex̄ua. ne cle. vel mona. ſnīaz. Bazianus tñ intelligit hoc de aduocato accuſatoris. nam cuilibet licitū ē defendere reū. xxiij. q. v. reos. ⁊. C. ď epā. au. addictos. Et ſi obijciať ei. nōne ſi accuſator defiēit puniēť pena talionis: ⁊ ſic videť h̄ imponēdū aduocato q̄ obtinēdi ꝑtinaciām ſuſcepit: ſȝ ipē rñdet: q̄ ad hoc non egit aduocatꝰ vt accuſator puniret: ſȝ vt reus abſolueret. Itē q̄ alio iudicio agendū ē de calūnia accuſatoris. ⁊ dicit clericū appellare poſſe ꝓ cōuicto in cā ſanguinis: q̄ ibi q̄libet audiť appellās: vt. ff. de ap. l. nō tm̄. ⁊ ſic cāz appellatiōis pōt exercere. prior opinio magl' ē tuta. vt nec ꝓ accuſatore nec pro reo poſſit cl'icꝰ aduocare. Nec ob. x. xiij. q. v. reos. q̄ ibi ñ ďr ꝙ aliq̄s poſſit p̄ocinari ꝓ dānatl'. ſȝ poſſumꝰ intercedere ꝓ eis. lȝ em̄ aduocatꝰ rei nō intēdat ad h̄ ꝙ accuſator puniať. tñ ꝑ quandā ꝯſequentiā tēdit ad hoc: vt. xv. q. j. merito. Et ar. j. q. iij. ſiq̄s obiecerit. Ad idē ar. optimū .ſ. diſ. xxi. clericū d ¶ Aliq̄ȝtos. Milites. e ¶ Ex curialibus. i. officiatis. f ¶ Voluptates. i. ludibria: q̄bꝰ voluptatibꝰ excitabanť hoīes. g ¶ Et editōes Que narrabanť voluptatl' cā: ſcȝ ea q̄ edita erant ab homībꝰ. ſ. turpes fabulas vel cātꝰ. h ¶ Diſcutiēda: Id ē corrigēda. i ¶ Remittēda. Ar. rōne ſcādali aliq̄d tolerari. ſic .ſ. di. iiij. deniqȝ. xxviij di. ď ſyracuſane. Et notaui. xliiij. di. comeſationes. Itē ar. ꝙ aliq̄d ꝓhibeť fieri: factū tñ tolerať: vt. vij. q. j. epus in dioceſi. .ſ. di. xxi. quicūqȝ Joh.

In cauſa ſanguinis

Rōne ſcandali

De ignata. k ¶ Fidel': Id ē pꝰ baptiſmū. l ¶ Adminiſtrauerit. Curie in ſeuis actibꝰ. m ¶ Qui debeāt. Ex merito vite. Et ē arg. h̄ ꝙ ſi aliq̄d ē ꝓ me: ⁊ aliď ꝯ me. magis nocet mihi qď eſt ꝯ me q̄ȝ ꝓſit id qď ē ꝓ me. ſic. lvj. di. hiſmael. ⁊. ff. q̄bus ad li. ꝓcla. nō li. l. vlt. ⁊ ex̄ de offi. dele. ſuper queſtionū in fi. Arg. ꝯ. ff. de iure fiſ. nō intelligiť. §. j. ⁊ ex̄ de re iudi. cāz in fi. n ¶ Sepe. Arg. aliq̄d ſtatui ꝓpter cautelā futuroꝝ: vt. xxviij. di. de ſyracuſane. liiij di. generalis. xxiij. di. in nomine domini.

Cautela futurorum

Preterea. o ¶ Functiōibꝰ: Id ē officijs. ⁊ intelligiť de his q̄ alicui officio obligati ſūt. vt tutores vl' curatores vl' ꝓcuratores q̄ finito officio ſuo licite ꝓmouētur: vt ex̄ ď obli. ad rō. c. vnico. nā q̄ ex adminiſtratōe aliq̄ ē obligatꝰ reipblice: ñ pōt ꝓuehi ad honores: vt. ff. ď mu.

Fūctiones

et ho.reſcripto.§.debitores.ſecus ſi obligatus ē ꝓ ali/ ꝗ debito vt ibi dr.ꝛ.C.de epi.ꝛ cle.ꝗſqs emerſis.Sed ꝗd ſi aliqs ē obligat⁹ ad ſcribēdū aliqd forte iuramen to.Nūqd tal' pōt ꝯuerti in monaſteriū:Dic H. ꝙ ſic nec fit iniuria illi cui ſuire tenet: qꝛ iſticiu ſpūſſcti fit: ſic.xiiij.q.v.dixit Ar.ꝑ eo eꝝ ꝺ vo ro ſcripture.ꝛ eꝝ de cōuer.ꝯiu. ex publico.ꝛ.c.vlt. ꝛ.xxxiij.q.ij.ca. admonet.xix.q. ij.c.due. Sic ſol uit ingratitudo religioſi igreſſu: vt.xix.q.iij.ca.j. Sed econtra vi det ꝙ ēt mortu/ us debitor n̄ p̄t ſepeliri niſi ſatiſ faciat:vt eꝝ ꝺ ap pel.q̄ frōte.ſatis videt ꝙ poſſit ī trare:ꝛ ꝙ mona ſteriū nō in am/ pli⁹ tenet q̄ʒ ad ipm ꝑuenerit:ni ſi poſtea rōe ſui ad piguiorē for/ tunā ꝑueniat ꝑ ſucceſſionem ali/ quā:vt.xix.q.vi. ſi qua.Vl' dic ꝙ ī monaſterio exi ſtēs pōt exeq ta/ le officiū dū tn̄ n̄ negligat diuinū obſequiū:vt.xcj di.clericus.

a ❡ Muneribꝰ Id ē officijs mu nerū minorꝝ.

b ❡ Inſtabat. Tamen facti ſa/ cerdotes nō reſti tuunt.liiij.di.ex antiqs.

S I qs.Po ne caſū.ſ.de pe. di.j.ſi quis cum zelo. Alij ponūt caſū de officiali.

d ❡ Militaue/ rit. Milites vt videt nō poſſūt ꝓmoueri ſine li/ centia pape: vt xix.q.iij.mona/ ſterijs.Sed itel/ ligo illud de his ꝗ irregularitatē ꝯtraxerūt.vn̄ nō ꝯce do ꝙ hoc ſolū impediat ꝓmotionē ꝙ gladiuʒ aſſūpſit et militiā niſi ſeua facta exercuit:vt.ſ.liij.di.legem.Si ꝟo ſepe interfuit bellis.ꝛ ꝑ eū nō ſtat quin occidat ali quē:licet nō occidat tn̄ ꝓpter ambiguū duplicitat' nō admittere talē.Ar.xxiij.q.v.excōicatorꝝ. c ❡ Ac cingu lū:Id eſt characterē militarē:vt.j.q.j.ꝙ q̄dā in fi'.

f ❡ Si ad clerū.Ad ſubdiaconatū. g ❡ Fuerit ex di

An milites poſſint pro moueri

a aſcito.cōſtat ei eos ī ipis mu nerib⁹:id ē miniſterijs ꝛ offi cijs etiā voluptates exhibe/ re:q̄s a diabolo inuētas eſſe nō dubiū ē:et ludorꝝ ꝛ mino/ rū apparatibuſ aut p̄eſſe aut forſitā ītereſſe. ❡ Sit certe in exēplū ſollicitudo et triſti cia fratrū: quā ſepe ꝑtulim⁹ imꝑatore p̄ñte:cū ꝓ his ſepi us rogarem⁹ quaʒ ip̄e nobi/ ſcū poſit⁹ cognouiſti:q̄b⁹ nō ſolū īferiores clerici ex curia lib⁹:verū etiā ī ſacerdotio cō ſtituti ingēs moleſtia vt red b derent inſtabat. Itē ex cō/ cilio toletano. Nō ꝓmouea/ tur ad diaconatū ꝗ poſt ba/ ptiſmū ad fidelē necādū acci c ctus fuerit.

S I qs poſt d acceptū baptiſma mili e tauerit: ꝛ chlamydē ſūpſerit ac cīgulū ad necādū fideleſ: f etiā ſi grauia nō admiſerit: ſi g ad clerꝝ admiſſus fuerit:dia/ coni nō accipiat dignitatē.

Itē in toletano ꝯcil'.iiij.

h A quib⁹ debet eſſe īmunis ꝗ in epiſcopū ordinat.

Q Ui in aliq̄ crimīe detē i ti ſunt:ꝗ īfamie nota aſperſi ſunt:ꝗ ſcelera aliq̄ ꝑ publicā penitētiā ſe admiſiſſe confeſſi ſūt:ꝗ ī hereſim lapſi ſūt:vl' ꝗ in hereſi baptiçati ſūt:aut re baptiçati eē noſcūt:ꝗ ſemet/ ipſos abſciderūt:aut ꝗ natu rali defectu mēbrorꝝ aliqꝺ mi nus hr̄e noſcūt:ꝗ ſcꝺe vxor' d cōiūctionē ſortiti ſūt:aut nu/ meroſa cōiugia frequētaue/ rūt:ꝗ viduā vl' a marito reli/

ctā duxerūt:aut corruptaruʒ k mariti fuerunt:ꝗ cōcubinas aut fornicarias habuerūt: ꝗ ſuili ꝯditiōi obnoxij ſūt:qui l ignoti ſūt:ꝗ neophiti vl' laici ꝗ ſclari militie dediti ſunt: ꝗ curie nexib⁹ obligati ſunt: ꝗ īſcij lrãꝝ: ꝗ nōdū ad.xxx.an nos ꝑuenerūt: ꝗ ꝑ grad⁹ ec/ cleſiaſticos nō aſcēderūt:qui ambitu honorē querūt: ꝗ ho norē munerib⁹ obtinere mo/ m liunt: ꝗ a deceſſorib⁹ ī ſacer/ dotiū eligūt. ❡ Sʒ nec ille deinceps ſacerdos erit: quē nec cler⁹ nec ppl's ꝓp̄e ciuita tis elegit: vl' auctas metropo litani vl' cōprouīcialiū ſacer/ dotum aſſenſus nō exq̄ſiuit. Quicūqꝫ igit deīceps ad or dinē ſacerdotij poſtulat⁹: ꝛ ī hiſ ꝗ p̄dicta ſt exq̄ſit⁹ ſʒ ī nul lo horꝝ dep̄hēſuſ fuerit: ꝛ exa miat⁹ ꝓbabili vita ꝛ doctrīa extiterit: tūc ſʒ ſynodica vel decretalia ꝯſtituta cū oīm cle ricorꝝ vl' ciuiū volūtate ab vni uerſiſ cōprouīcialib⁹ epiſ aut certe a trib⁹ in ſacerdotē die n dn̄ico ꝯſecrabit: ꝯuēiētib⁹ ce ter' ꝗ abſētes ſūt ſuis lr̄is: et mag' auctē vl' p̄ñtia ei⁹ ꝗ vere metropol'.ep̄s ē ꝯſtitut⁹.ep̄s āt cōprouīcial' ibi ꝯſecrād⁹ ē vbi metropo.elegerit: metro pol'.āt n̄ niſi ī ciuitate metro o poli a cōprouīcialib⁹ ibidē cō p uēiētib⁹. Si q̄ſ āt deīcepſ ꝯ p̄ dicta vetita canonū ad ſacer dotij gradū īdign⁹ aſpirare ꝯtēꝺrit: cū ordīatorib⁹ ſuiſ ad epti honor' ꝑiculo ſbiacebit.

Q Ui in aliq̄.Primo pōit.xxvj.ipedi/ (ſpēſatiōe.) mēta ꝗ ipediūt ꝓmouēdū in ep̄m. Scꝺo dicit ꝙ epiſcop⁹ ad min⁹ a tribus ep̄is ē ꝯſecrādus ibi vbi me tropolitano placuerit. Metropolitan⁹ aūt ē ꝯſecrād⁹ in ciuitate metropoli a ſuis ſuffraganeis. i ❡ Infa/ mie. Etiaʒ de fa cto:vt dixi.ij.q. vij.c.ipſi apli. k ❡ Qui concu/ binas. Ex h vi/ det ꝙ ep̄s ip̄o fa cto nō diſpēſet. Si eni ip̄o facto diſpēſaret:qua/ re hic puniret ꝓ mouēs cōcubia/ riū: cū tn̄ cū ip̄o poſſit diſpēſare ipſo facto: vt eꝝ de iudicijs.at ſi clerici.ꝛ facit ad hoc.lxxxj.diſtin. ſi ꝗ.et eꝝ de ſciſ/ ma. fratnitat'. ꝛ eꝝ de p̄bē.refe/ rēte. Itē ſm hoc ep̄ūs ſemꝑ dice/ ret ſe diſpēſaſſe vt ſic nō punire/ tur. Qꝺ aūt ipſo facto diſpēſet:ꝑ batur eꝝ de fi.p̄ſ byte.veniēs.xx/ viij.di.diaconi. liiij.di.ſi ſeruuſ. eꝝ de reſti.ſpol. lr̄as. vbi habes ꝙ eccl'ia mādan/ do vl' diſſimulā/ do diſpēſat. et h credo ꝙ circa no tuʒ ſolo facto di/ ſpenſat:ſed non circa ignotū: qꝛ noti examiatiōe n̄ egēt: vt.xlvij. di.ꝺ petroꝯſulo. eñ ꝙ teſtes vl' lit teras habeāt ſu/ ꝑ diſpēſatiōe fa/ cta ſibi. Vl' dic ꝙ h redarguunt illi ꝗ ex ꝯtēptu ordināt aliq̄ſ nō examinādo eos: vt.lxxxj.diſt.di/ crū.ꝛ. c.ꝗcunqꝫ. ꝛ tm̄ indiſcreta diſpēſatio redar guit h et in oīb⁹ ſilib⁹.eꝝ de p̄bē.de multa. l ❡ Lai/ ci.Nō eni repēte de laico fiet ep̄s.lxj.di.c.j.ꝛ.ij.

An diſſimu lans diſpē ſet

m ❡ Qui a deceſſorib⁹. Niſi in hoc papa diſpenſaue/ rit: vt.vij.q.j.petiſti. n ❡ Dn̄ico. Nota ter.lxxv.diſt. ꝙ die. o ❡ Metropoli. In ꝓpria ciuitate ꝯſecrād⁹ eſt metropolitan⁹: vt hic ꝛ.lxiij.di.metropolitano. p ❡ Cōueniētib⁹. Hic habes ꝙ metropolitan⁹ conſe/ crandus eſt a ſuffraganeis: vt.lxvj.diſti.c.j.eꝝ de tem.

or.ſi archiep̄s.ꝛ ī aut.ꝺ ec.tl.§.j.Ar.ꝯ.xxiiij.q.j.pudē da.vbi dr ꝙ a papa ſit ꝯſecrād⁹.ſʒ p̄mū eſt ꝺ iure.pa/ (pa tn̄ iā p̄ſcp̄ſit ꝯ ius illꝺ. Q Ui ꝟo. S Ollicitudo. b ❡ Subdiaconat⁹. Vi/ det ſ ꝙ aliqs ꝓmouet in ſacerdotem ꝗ nullū habuit or/ dinē vt laicus ꝗ fit ſacerdos ſm H.ſʒ huic ob.xl. di.ſicut.eꝝ ꝺ cle. nō bap.veniēs. Sʒ ꝯ eꝝ de cle.ꝑ ſal.ꝓmo.c.vnico Ep̄s aūt nō pōt eſſe niſi fuiſſet ſa cerdos: vt eꝝ de etceſ.p̄.ex lr̄is.ī ſi.de hoc dixi.xl. di.ſic.ſi ꝟo non baptiſat⁹ ꝓmoue ret vl' criſmaret nulluʒ reciperet ſacr̄m: qꝛ baptiſ/ mus eſt ianua ſa cramētorꝝ: vt.xx/ xij.di.§.verꝝ.niſi enim poſitum ſit fundamētū nihil pōt ſupedificari vt.j.q.j.cū pau/ lus.Et ē arg. ꝙ ꝑpoſteratio facti nō vitiat factuʒ. Ar.ꝯ.vij.q.j.ni/ hil.xxiij.di. q̄rū/ dā.de ꝯſe.di.iiij. oīs Ioh.So.di cas ꝙ laic⁹ reci/ pit ordinē ſacer/ dotij ꝛ etiā ep̄a/ tus: qꝛ character imp̄mit ſi ꝯfera/ tur ī forma eccl'ie ab eo ꝗ ptātē hʒ: vt eꝝ ꝺ cle.ꝑ ſal. ꝓmo.c.j.ꝛ h dū/ modo ſit bapti/ zat⁹,nec decre.il la ex lr̄is in aliq̄ ꝯdicit. B.

An laicus ſit ordīa ſacerdos

Prepoſte/ ratio

C Uriales Hic aſſi gnat ter tiā cāʒ q̄re curia les nō ꝓmouen/ tur. Iohannes.

L Egē quā. d ❡ Ce prius. Nota q̄liter ex ſequēti facto ꝛ p̄cedēti ꝓbat me/ dium: vt.xxviij.di.qꝛ. e ❡ Ex militaribus. Milites nō impedit religio ſacr̄l: qꝛ ꝛ clerici ſacro tenent epis: vt.xxiij.di.q̄ꝫ.ꝛ tn̄ eis inuitis ꝓmouent: vt.xix.q.ij. due. f ❡ In ſuo. Nota ꝙ in ſuo habitu quiſqꝫ ꝓban dus ē.vt h ꝛ.liiij.di.multos.ꝛ eꝝ de reg.ſuꝑ eo.ꝛ.xvij. q.ij.ſiqs incognitus. Dicūt tn̄ ꝗdam ꝙ potius in mo/ nachali habitu ꝓbād⁹ ſit: qꝛ nō ſolū alij ip̄m ꝓbabūt. ſʒ etiā ip̄e ꝓbabit aſperitatē ordinis ꝛ habitus ipſorꝝ:

Milites ſunt de/ ...

... habi/ ꝓbādus

a Diſtinctio.LII

Q Ui ꝟo p̄termiſſis aliqb⁹ ḡdibus nō ſuꝑbia ſʒ negligē tia ad maiorē aſcēderit ḡdū: tādiu a maiorib⁹ abſtineat: ꝗ uſqꝫ cōgruo tēꝑe p̄termiſſos accipiat. Unde alexāder ſe/ cūdus ſcribit Grimaldo con ſtātienſi ep̄o. De eo ꝗ ſubdia conatus ordine poſtpoſito di aconus ꝛ p̄ſbyt eſt ordinat⁹.

S Ollicitudo dilectiōis tue ſtuduit conſulere: vtrū portator iſtarꝝ lr̄arꝝ dia/ conat⁹ ꝛ p̄ſbyterat⁹ officium idone⁹ ſit ꝑagere necne: cum ad id p̄poſtero curſu ſbdiaco nat⁹ ordine poſtpoſito negli/ gētia poti⁹ q̄ʒ ſuꝑbia cogſcat aſcēdiſſe. vnde nos cōſulēdo charitati tue mādam⁹: vt ab officio ſacerdotali eū ꝓhibe as: donec ꝓxīo q̄ttuor tēporꝝ b ieiunio ſbdiaconat⁹ miniſte/ riū ſibi rite īponaſ: ꝛ ſic dein ceps ad maiora officia eū re/ dire ꝯcedaſ. Diſtinctio.LIII

c C Uriales āt vt ſu/ pra ſcp̄tū ē: ꝛ iō or dinari ꝓhibēt: qꝛ freq̄ntꝺū ab eccl'a repetūt: plīma incōmoda ec/ cleſia ꝯſequit. vl' qꝛ ijdē curi/ ales nō voto religiōis: ſʒ vt officiorꝝ ſuorꝝ rōcinia fugiāt: ad eccl'iaʒ ſe trāſferunt. Un̄ Grego. ſcribit li.viij. regiſtri oībus ep̄is de lege Mauricij auguſti. Quare ſit conſtitu/ tum ne curiales ordinentur.

L Egē quā p̄ijſſim⁹ imꝑa tor dedit: ne fortaſſe hi qui militie vel rōnibus ſunt publicis obligati: dū cauſarꝝ ſuarꝝ periculū fugiūt: ad ec/ cleſiaſticū habitum veniant: vl' in monaſterijs ꝯuertant: veſtre ſtudui fraternitati trāſ mittere: ob hāc maxime cāʒ: ꝙ hi ꝗ ſeculi actionibus ipli cati ſūt in clero eccl'ie p̄ꝓpe re ſuſcipiēdi nō ſūt: qꝛ dū ī ec d cleſiaſtico hītu non diſſilr q̄ʒ p̄us vixerāt viuūt: neq̄ʒ ſtu dēt ſeculū fugere ſʒ mutare. ꝙ ſi etiā tales q̄qꝫ mōaſteriū petūt: ſuſcipiēdi nll'o mō ſūt: niſi p̄us a rōcinijs public' fu erint abſoluti. ❡ Siqui ꝟo e ex militaribus viris ānūera ri in mōaſterijs feſtināt: non ſunt temere ſuſcipiēdi: niſi vi ta eorꝝ ſbtilit inq̄ſita fuerit ꝛ f iuxta normā regularē in ſuo g hītu ꝑ trienniuʒ ꝓbati: tunc mōaſticū habitū deo auctore ſuſcipiāt. Diſtinctio.LIIII.

h S Erui āt' ordīari ꝓ/ hibēt: niſi a ꝓprijs dn̄is libtatē legiti/ mā ꝯſeq̄nt. Unde Leo ep̄s ſcribit oībus ep̄is. Seruus ad clericatus officiū non promoueatur.

N Ullus ep̄orꝝ ſuū alte/ ri⁹ ad clericatus officiū ꝓmo i uere p̄ſumat: niſi forte eorum k petitio aut voluntas acceſſe/ l rit: ꝗ aliq̄d ſibi in eo vēdicāt ptāt'. dʒ ei eē īmūis ab alijs ꝗ dīne militie ē aggregād⁹ vt

qꝺ nō pōt facere in ſua veſte Ioh. Sʒ certe licet iura quedā dicāt ꝙ in ꝓprio habitu ſit ꝓbādus ꝗs: ꝯſuetu do tn̄ ſe in ꝯriū hʒ.ꝛ decre.etiā ꝯdicit: eꝝ ꝺ reg.ſtatu/ mus. g ❡ Per trienniū. Incognit⁹ ꝓbabit ꝑ trienniū: vt h ꝛ.xvij.q.ij.ſiqs incognit⁹. Sʒ laicus cognitus vl' clericus ignotus ꝑ bienniū.xix.q. iij. monaſterijs. clericus notus ꝑ annuʒ.xvij.q.ij. gōſaldus. vl' for/ te notus ſtatim poteſt recipi: ex/ tra de regul'.ad apoſtolicam. In cruce ſignat' ſta tuitur dimidius annus: extra de regu.c.j.

S Erui āt. Primo oſtendit ꝙ nec priuatorū nec eccleſiarꝝ ſer/ ui ſunt ꝓmouen di niſi libertatē ſint cōſecuti. Se cundo oſtendit quid iuris ſit ſi aliter ſint ordina ti. Tertio quali/ ter ſerui iudeorꝝ a dominio ipſorꝝ valeant liberari. Nota ergo ꝙ nū q̄ʒ ſeruus priua/ ti eſt promouen/ dus: niſi plenam libertatem ſit cō ſecutus: ita ꝙ ni hil iuris retine/ at in eo domin⁹: vt.ꝯ.co.quicūqꝫ. Eccleſia tamen nō poteſt manu/ mittere ſuos ſu/ os pleno iure: ni ſi det prelatus duos eiuſdeʒ me riti.xij. q.ij. epi/ ſcopus qui. nec tunc pleno iure manumittitur: vt ibidem colli/ gitur. De hoc di/ ſtingue: vt eꝝ de ſer. non ordi. eo libentius.

Tps pro/ bationis

Seru⁹ q̄n ordinādus

N Ullus. i ❡ Eorꝝ: Id ē iſtius vel illius. ſufficit em̄ vnius voluntas ſi plures ſunt: vt inſti.de do na.§.erat olim.C.de com.ſer.ma.l.j. k ❡ Aut voluntas. Etiam ſi tacita: vt.ꝯ.e.ſi ſeruus. l ❡ Qui aliquid. Arg. ꝙ omniū ꝯſenſus eſt requiren/ dus quorꝝ iuri in aliquo detrahitur. vt hic: ꝛ.lxxxv.di. archidiaconum: vt extra de offi.delega.ſuper eo. C.de archidiaconum: vt extra de offi.delega.ſuper eo.C.de aut.p̄ſtan.l.vlti.ꝛ.ff.de aqua plu.ar.l.in concedendo lxvj.di.archiepiſcopus.viij.q.j.licet.

Conſenſus omnium

a caſtris dñicis q̃b⁹ aſcribit nomē ei⁹ nulli⁹ neceſſitatis vincul' abſtrahat. Item ex ꝯci. Triburienſi. De ſeruili ꝯditione nullus ad ſacros ordines deueniat.

NUlli de ſeruili ꝯditiõe ad ſacros ordines ꝓmoueant: niſi prius a ꝓprijs dñis legitimã libertatē ꝯſequant: cui⁹ libertatis charta a añ ordīationē in ãbone publice legat: ⁊ ſi null⁹ ꝯdixerit rite ꝯſecrabūt. Porro ſeru⁹ niſi canõice ꝯſecrat⁹ poſtq̃ de g̃ b du ceciderit: ei⁹ cõditiõis ſit cui⁹ fuerat añ g̃dū. Ex ꝯcil. Magunciensi. c. viij. Palea.

MAgn⁹ ep̃s auguſtudinēſis dixit q̃d dilectionis veſtre ꝓcuratores actores ⁊ executores ſeu curatores pupilloꝝ ſi debeant ordinari: gratuſ ep̃s dixit: ſi poſt depoſita vniuerſa ⁊ reddita ratiocinia actus vite ipſoꝝ fuerint comprobati ⁊ in omnibus debere eos ⁊ cum laude cleri ſi poſtulati fuerit honore mūerari. ¶ Si ei añ libtatē negocioꝝ ⁊ ab aliq̃ ſine ꝯſideratiõe fuerit ordīati ab eccleſia īfirment. vniūſi dixert: Recte oīa ſtatuit ſctitas vr̃a. Ideoq̃ ita nr̃a q̃z ē iſta ſnīa. Item ex ꝯcil. toletano nono. Poſt donū libertatis famuli reuocent in clerum.

QUi ex famul' eccl'ie fuituri deuocant ī cleꝝ: ab ep̄is ſuis neceſſe ē vt libertatis ꝑcipiãt donū: ⁊ ſi honeſte vite claruerint meritis adiuti: tūc demum maioribus fungant officijs. q̃s vero flagitij ſordidauerit incorrigibil' noxa: ꝑ c petua ſeruit⁹ ꝯditiõis religet in cathenã. Qui aūt ordinãdi a dñis ſuis libertatē conſequunt: ab eoꝝ p̄rocinio penit⁹ debēt eſſe alieni: vt ī nullo eoꝝ obſequijs inueniant obnoxij. Unde in ꝯcil. toletano q̃rto legit. Ad clericalem gradum ſuſcipiunt: qui nullo obſequio retēto a dñis ſuis libertatem percipiunt.

QUicūq̃ libtatē a dñis ſuis ita recipiūt vt ſibi b in eis nullū obſequiū patronus retentet: ſi iſti ſine crimine ſunt: ad clericatus ordinē liberi ſuſcipiãt: quia directa manumiſſiõe abſoluti noſcūtur. Qui vero retēto obſequio manumiſſi ſunt: ꝓ eo ꝙ adhuc patroni ſeruitute tenent obnoxij: nullatenus ſunt ad clericatus ordinē ꝓmouēdi: neq̃ñ voluerint eoꝝ dñi: fiãt e ex cleric' ſerui. Ex ꝯci. toletano. lxxxij. ca. Palea.

DE ſeruoꝝ ordinatiõe q̄ paſſim ad g̃d⁹ eccl'iaſticos ꝓmouent: placuit oībus cū ſacris canonib⁹ ꝯcordare: ⁊ ſtatutū ē vt nullus ep̄oꝝ deinceps eos ad ſacros ordīes ꝓmouere p̄ſumat: niſi prius a ꝓprijs dñis libtatē ꝯſecuti fuerīt. ⁊ ſi q̃libet ſeru⁹ dñm fugiens aut ꝑ lr̃as aut adhibitis teſtib⁹ munere ꝯduct' vl' corruptis: aut q̃libet calliditate vel fraude ad g̃dus eccl'iaſticos ꝑuenerit: decretū ē vt deponat: ⁊ dñs ei⁹ eū recipiat. ¶ Si vero au⁹ aut pr̃ ab alia patria in aliã migrãs ī eadē ꝓuīcia filiū genuerit: ⁊ ipſe fili⁹ ibidē educat⁹ eſt ⁊ ad g̃dus eccl'iaſticos ꝓmot⁹ fuerit: ⁊ vtꝝ ſeru⁹ ſit ignotū ſit: ⁊ poſtea veniēs dñs illi⁹ legib⁹ eū acq̃ſierit: ſancitū eſt: vt ſi dñs ei⁹ illi libertatē dare voluerit: in g̃du ſuo ꝑmaneat. Si vero eū cathena ſeruitut' a caſtris dñicis abſtrahere voluerit: g̃dū amittat: q̃ iuxta ſacros canones vilis ꝑſona manēs ſacerdotij dignitate fungi nõ põt. Item ex cõci. Martini pape. Sine patroni ꝯſenſu non ordinet q̄ patrocinio cuiuſlibet eſt obligatus.

SI q̃s obligatus fuerit tributo ſeruili vel aliq̃ ꝯditiõe vel p̄rocinio cuiuſlibet dom⁹: nõ ē ordinãd⁹ clericus: niſi ꝓbate vite fuerit: et p̄roni ꝯſenſuſ acceſſerit. Ex ꝯcilio toletano. c. ij. Palea.

Que publice fiunt

NUlli de ſer. a ¶ Publice. Arg. ꝙ ſi aliq̃ fiūt publice facta nemo p⁹ea audiatur ꝯdicētoꝝ. viij. q. j. lꝫ. ⁊ xvj. diſ. q̃d dicitis. ⁊ xij. q. ij. q̄ ⁊ hūanis. ſic: ex̄ q̄ ma. ac. poſ. c. vl. Arg. ꝯ xv. q. vj. c. j. in fi. b ¶ Ceciderit. Niſi ſit p̄ſbr vel diacon⁹: vt. ꝫ. e. ex antiq̃s. Sꝫ nūq̃d gaudebit tal' ꝓuilegio cl'icali q̃ꝫtū ad canonē: ſi q̃s ſuadēte: Arg. ꝙ nõ: ex̄ de fo. cõpe. c. ij. ⁊ xvij. q. iiij. ſi q̃s deiceps. Argu. ꝯ. ff. de decur. l. vj. Ad h̄ dico ꝙ iſte in oīb⁹ caret ꝓuilegio clericali: p̄terq̃ in eo ſolo ꝙ nõ poteſt verberari ſine ſacrilegio: q̃ illud ꝓuilegiū datuꝫ ē clericis: nõ tm̄ fauore ipſoꝝ: ſꝫ etiã odio laicoꝝ. vñ in odiū laicorum vtit eo: vt ex̄ de ſen. excõ. ſup eo. ſed al's accuſari põt a bigamis ⁊ iudicari a laico: licet ſec⁹ ſit in clerico depoſito. Et hoc iõ eſt: q̃ iſte fecit furtū corporis ſui: vt. C. de ſer. fugi. l. j. Itē nūq̃d põt ꝯhere m̄rimoniū: nõ: q̃ noluit q̃d facere potuit: ex̄ de ꝯuer. ꝯiu. q̃dam. Jo. nõ credo excõicatū q̄ depoſitū ꝑcutit cū ſit ꝓuatus oī dignitate ⁊ priuilegio q̃d habebat. Ar. ad hoc. lxxxiiij. di. quiſquis. B.

An depoſitus gaudet ꝓuilegio canonis

An depoſitus poſſit m̄rimoniuꝫ ꝯhere

QUi ex famulis ec. c ¶ Religet. Hoc obtinet in ſeruis eccl'ie tm̄: vt ꝓpter ingratitudinē reuocent in ſeruitutē. xij. q. ij. octaua. Itē ſi p̄ſbr ſit. xij. q. ij diaconi. ſꝫ in laicis ſecus. Nam illi omne ius q̃d hñt in ſeruo tenētur remittere. vñ nõ poſſunt reuocare in ſeruitutē nec tenet lex. C. de epiſ. ⁊ cle. ſeru⁹. Ubi hēs ꝙ dño reddit ſeru⁹ ſi deſerit mõaſteriū: ꝑ id q̃d hēs ex̄ de ꝯdi. appo. c. ij. ſꝫ ſi vult trãſire ad aliud monaſterium tunc diſtinguitur: vt ex̄ de ſer. non ordi. eo libētius.

Ingr̃titudo reuocat in ſeruitutem.

QUicunq̃. d ¶ Nullū obſequiū. Dicūt q̃daꝫ q̃d obſequiuꝫ q̃d ꝯſiſtit in nõ faciendo. ſ. de nõ vocãdo ī ius. vl' q̃d in reuerētia ꝯſiſtit vt de aſſurgēdo: nõ põt patronus remittere: q̃ illud naturaliter debetur: vt. C. de bo. li. l. vl. C. de in ius vo. l. ij. ſed h̄ nõ ē veꝝ: q̃ ſuꝑ eo põt libertus tranſigere. ff. de ꝯdi. inde. l. ſi nõ ſortē. § libertus. Sꝫ dñ ꝯcedo ꝙ generali remiſſione non tollit vt ibi dicit ſꝫ ſpeciali põt. nec tenet quod ē ex̄ de ſer. non or. c. nullus. nõ em̄ in eo retieri põt aliq̃d iuris licet ſit ar. ꝯ. ꝫ. e. frequēs Jo. Ul' melius dic ꝙ honeſta ꝯditio fuit ibi appoſita quã quia non ſeruabat deg̃dari iubet in illa decre. nullus. B.

Q̃d obſequium poſſit paganus remittere

e ¶ Ex cleric'. Q̃d tñ facere nõ pñt: niſi probata cã ingr̃titudinis: vt. xv. q. vij. ep̄s ſacerdotibus.

Seruus ordinatus

DE reb⁹ vero. a ¶ Ceteꝝ. Hic agit q̃d iuris ſit ſi ſeru⁹ ordīat ñ adepta libtate. vñ nõ ꝙ ſi ſciēte ⁊ ꝯſēt e dño ordīat reuocat ī ſuitutē etiã ſi ſacerdos ſit factus ſm quoſdã: licet Hu. hoc neget: vt. ꝫ. e. q̃s autē. ſi ſciente ⁊ non contradicente dño ſit ingenuus: vt. ꝫ. e. ſi ſeruus. Si autē domino neſciente diſtinguit aut ep̄o ſciēte aut ignorãte. Si autē ſciēte ep̄o vel eo q̄ pñtat ipm ordinet: duplū reſtituet domino ep̄s vel pñtans. ꝫ. e. ſi ſeru⁹ abſente. Si vero ep̄o ⁊ p̄ſentatore ignorãte: tūc locū hꝫ h̄ capituluꝫ.

EX antiq̃s. b ¶ Ante fuerint. Ar. ꝯſtitutionē extēdi ad p̄terita. iij. q. iiij. oēs. ⁊ x. q. iij. ſic q̃dã. Ar. ꝯ. ex̄ de ꝯſti. cog̃ſcentes. c ¶ Religioſo. Ergo videtur ꝙ auferat eis ꝓuilegiuꝫ clericoꝝ. de hoc. lxxxiiij. diſ. q̃ſq̃s. d ¶ Peculij. Sꝫ nonne peculiū dñi ē. xiij q. ij. illud. q̄ g̃ eſt hec pena: dic peculij. i. reꝝ quas poſt ſacerdotiuꝫ eſt lucratus. vel forte habuit vſū peculij. ⁊ ille auferetur ei. e ¶ Aut vicarium. Sꝫ vnde dabit cū nihil habeat: ſꝫ dic ꝙ ſuuꝫ videt eſſe q̃d lucrat ꝯniuērſibus oculis dñi. ff. de ma. l. iij. dñs em̄ recipiendo reꝫ a ſeruo ipſius videtur approbare dationē: vt. C. de ꝯdi. ob tur. cau. l. vl. Sil'r ſeruus reipublice cū manumittit dabit vicariuꝫ ꝓ ſe: vt C. de ſer. reipu. ma. l. j. f ¶ Vicarium. Arg. ꝙ q̃s dãdo vicarium liberat ſe: ſic. xxxvj. q. j. de raptoribus. Sꝫ q̃d ſi ad pñs non põt habere vicarium: nunquid poſtea dando liberat ſe: ſatis credo ꝙ ſic. C. de patribus qui fi. diſ. l. ij.

...s vica/ ...oco ſui

FReqũns. g ¶ Actores: Id ē ꝓcuratores. ⁊ ſic in cauſa liberali ītuenit ꝓcurator ꝯ id. ij. q. vj. ſi q̃ñ. ſꝫ ibi loquit de eo qui īpedit: hic de eo q̄ impetit. Item hic hēs ꝙ ciuilit agit: ⁊ tñ ad depoſitionē: ſic. xlvij. diſ. q̃m ꝯ regulã illã. ff. de mune. ⁊ ho. reſcꝑto. ⁊ ex̄ de accu. q̃liter. ſꝫ h̄ ideo eſt: q̃ alit nõ poſſet reſtitui dño: niſi deponeretur.

Procurator in cauſa liberali

h ¶ Diluere. Hic hēs ꝙ incūbit onus ꝓbationis reo. Cõtra id vj. q. vl. c. vlti. p̄terea ei q̄ ē in poſſeſſiõe libertatis ꝓbatio incūbit. Sꝫ dic ꝙ non hꝫ ideo cõmoda poſſeſſoris: q̃ vitioſe fuit in poſſeſſione: vt. C. de proba. l. ius ei⁹. Uel dic ꝙ ideo ꝓbat: q̃ ſeruus nõ põt interuertere poſſeſſionem ſuam: licet ſit fugitiu⁹. ff. de acq̃. poſ. reꝫ que nobis. ſꝫ q̃re non conuenit iſtos coram ſeculari iudice: cum ſeruus fugitiu⁹ ⁊ gerens ſe ꝓ libero remittēdus ſit ad foꝝ domini: licet alibi inueniat: vt. C. vbi ⁊ apud queꝫ cauſa ſtatu. l. j. ſed h̄ facit priuilegiuꝫ ordinis.

i ¶ Reddi. Queri conſueuit quare ſeruus alien⁹ conſecratus domino reddatur: ⁊ non res aliena conſecrata: vt. x. iiij. q. vl. ꝯpim⁹: Rñ. q̃ in reb⁹ inaīatis nullus ꝑpenditur dolus: ſic. vij. q. j. ep̄us. Itē quia ibi eſt cõſecratio in ſu/

Quõ

DE rebus vero illoꝝ vl' peculio: q̄ a ꝓprijs dominis libtate donãt: vt ad g̃dus eccl'iaſticos ꝓmoueri debeãt: ſtatutuꝫ eſt: vt in ꝑtãte dñoꝝ ꝯſiſtat: q̃cq̃d añ libtatē habuerūt: vtꝝ illis ꝯcedere an ſibi retinere voluerint. a Ceteꝝ ſi a dñis ſuis libertatē ꝯſecuti nõ fuerint: ⁊ ad eccleſiaſticos ordines aliq̃ modo irrepſerīt: p̄ſbyter peculij amiſſiõe mulctet. diacon⁹ vero factus aut vicariū ꝓ ſe p̄ſtabit. aut ī ſeruitutē ꝛuocabit. ceteri vero g̃dus nõ pñt queq̃ a nexu ſeruitutis abſoluere. Unñ Gelaſi⁹ ſcribit martino ⁊ Juſto ep̄is. Seruus ſi latēter irrepſerit ad ſacerdotiuꝫ: peculij amiſſione mulctetur.

EX antiq̃s regulis ⁊ nouella ſynodali explanatiõe comprehēſum ē: ꝑſonas obnoxias ſuituti cingulo celeſtis militie nõ p̄cingi. ſꝫ neſcio vtꝝ ignorãtia aut voluntate rapiamini: ita vt ex hac cã nullus pene ep̄oꝝ videat extorris: ita eī nos freq̃ns ⁊ plimoꝝ q̃rela circūſtrepit: vt ex hac ꝑte nihil penitus putet ꝯſtitutū. actores ſiq̃dē illuſtris viri filij nr̃i amãdi grauiter ꝯq̃runt: hoīes ſuo iuri debitos alios iã in clericos: alios iã in diacones ordinatos: cū nõ ſolū p⁹ modernum ꝯciliū: q̃d tãtoꝝ collatiõe põtificū ſꝫ omniuꝫ ſaluberrime ꝓuiſionis aſſenſu conſtat eſſe ꝑfectū: huiuſcemodi ꝑſone ſuſcipi nõ deberēt: veꝝ etiam ſiq̃ forte in diuine cultu mili b tie añ fuerīt ignorãtia faciente ſuſcepti: eliminati prorſus c ⁊ exuti religioſo ꝓuilegio ad dñoꝝ ſuoꝝ poſſeſſiones iuſta debuerīt admonitiõe cõpelli. ⁊ iõ frēs chariſſime eoſ q̃s ſupradicti viri actores in clericat⁹ officio mõſtrauerint detineri: diſcuſſos ⁊ obnoxioſ approbatos cuſtodito legū tramite ſine intmiſſione reſtituite: ita vt ſiq̃s iã ex his p̄ſbyt d repit: in eodē g̃du peculij ſui amiſſione mulctatus maeat. f diacon⁹ vero aut vicariū p̄ſtet: aut ſi nõ habuerit ipē reddatur. reliq̃ vero officia ſciãt neminē poſſe ab hac noxietate ſi ꝯuicit vēdicare: q̃tenus h̄ ordine cuſtodito nec dñoruꝫ iura nec ꝓuilegia vlla ratiõe turbēt. Idē Herculētio ſtephano ⁊ iuſto ep̄is. Seruus cleric⁹ fact⁹ ſuituti obnoxius maneat.

FReqũns eq̃dē ⁊ aſſidua noſ q̃rela circūſtrepit de his pontificibus: qui nec antiq̃s regulas nec decreta nr̃a nouiter directa cogitãtes obnoxias poſſeſſiõib⁹: obligataſq̃ ꝑſonas venientes ad clericale cingulum nõ refutant. Nuꝑ etenī rectores illuſtris femīe placide petitorij oblatione ꝯqueſti ſunt ſabinū, marcellianenſis ſine cluſionatus vrbis antiſtitē antiochū ſeruum iuriſ patrone ſue abſentis dñe occaſione captata ad p̄ſbyterij honorē vſq̃ ꝑductuꝫ: eiuſq̃ frēꝫ leunciū clericalis officij priuilegio decoraſſe. ⁊ iõ frēs chariſſimi inter ſupradictos g actores ⁊ eos q̄ extreme ꝯditionis repetunt obiectu: cognitionē vob nr̃a aucte deputam⁹: vt oī veritate diſcuſſa ſi reuera obiectã ſibi maculam iuſte refragatiõis nõ po h terit rõne diluere: leūciū clericum queꝫ gradus p̄finitus legibus non defendit: ad ſequendã ꝯditiõis ſue neceſſi i tatē modis oībus reddi iubete. antiochum vero quia per

perficie.ſed in hoīe eſt in aīa: et lex dicit ꝙ alia eſt rō i oīe ꝗꝫ i alia re.ff.de leg.j.ſi dom⁹.§.cū alicui.ī fi.

Quis aut leges. a Repellant: Jd ē reſtituāt̄ ei: et ſic habes h̄ ꝙ plus valet ɔtradictio ꝗꝫ abſētia ɔtra regulā.ex̄ ð elec. ꝙ ſic. Jtē habes hic ꝙ ad id ipſe ſeruus nō poteſt tranſigere cum domino: vt.C.de tranſactio.interpoſitas. g Aliena.ꝭ.xij.q.ij.fraternitas.ꝭ.xiiij.q.vj.res propter quam. h Reddātur. Poſtꝗꝫ ſcit eccleſia ea eſſe alterius. Sed pone ꝙ prelatus ſciat rem nō eſſe eccleſie. Nunquid ſtatim tenet̄ reſtituere: videt̄ h̄ ꝙ ſic: et extra de ſimoni. per tuaſ. in fine. ꝛ extra de poſtula.bōe. Quia bonam fidem debz agnoſcere: vt.ff. man.quint⁹. Dico ꝙ ſi diffidit de iure eccleſie denūciabit illi quē credit dominuz: vt rē petat: nec in hoc facit fraudem: vt.ff.de neg.geſt.at ſi natura.§.cū me abſente. et de hoc inuenies.xxxiij.q.ij.ſi virgo. i Hoc tamen. i Jude⁹ māncipiū chri. Diſtingue: aut fuuſ iu dei ē vernacul⁹: id eſt ex propria ancilla nat⁹: aut ēptic⁹. Si ē em prtius: aut emit eum anteꝗꝫ fuit chriſtianus aut poſt. Jtē ſi emit eum ante: aut cā feruiendi aut cā mercimōij. Vernacul⁹ ſi vult fieri chriſtian⁹ ſtatim eripitur in libertatem nullo pcio dato: vt C.de epiſ.et de rī.deo nobis.§ vlti. Sicut eniz emptus ad feruiendum ſine pcio liberatur ſi vult fieri chriſtianus: multo magis qui natus ē ex ācilla propria ſine precio liberatur ſi vult fieri chriſtianus.

Contradictō

Quod poſt pbabilē ɔdictionē factū ē caſſat̄. Nūqd eodez mō coipo ꝙ aliqd poſt p/babile appel.fa/ctū ē caſſandū ē ſtatiz: qð videt̄: vt.ij.q.vj.quotiens.i ſi. Dico ꝙ nō niſi pbet̄ cā ap.vt ex̄ de teſti. ex parte ade. ex̄ de reſtituti. ſpo. audita.ij.q.j. in primiſ. Sz nōne eſt ɔtrariū.ꝭ.e.ſi ſeruus: Ibi eniz epūs ſciēs ɔdē/natur in duplū: ſed poteſt eſſe ꝙ ꝛ epūs ɔdēnat̄ ꝛ fu⁹ reſtituat̄. b Generalis. b Et originarios. Originarij ſunt q ex aſcripticijs nati ſunt in ipo ſolo: vt.C.de agricul. ꝛ cē.l.colonoſ.li. xj.ꝛ tles ſine gleba nō pñt vēdi: vt.C.de agrico. quēadmodum. nec videt̄ eē diferētia inter eos et fuos: vt.C.e. nei diuri⁹. Aſcriptcij ſunt q per xxx. annos fuert in ſolo.C.e.cū ſatis.Jo.h. Aſcriptcij eni duob⁹ modis fiūt: aut pſcriptione: aut duplici ɔfeſſiōe p ſcripturaz bis factā: vt.C.de agri.et cenſi. cum ſimus.B.

Originarij

Serui

Aſcripticij

ſacerdotiū retolli nō poteſt: ſi in ſua ecclīa ī hoc in quo ē honore collocare deſiderat dñā: nō velut redditū ſibi habeat: ſz ꝑ miſterioꝝ celebratiōe ſuſceptū. Idē ruphino et aprili epiſ. De eodē.

Quis aut leges pncipū aut patrū regulas aut admonitiōes modernas dicat debere cōtēni: niſi q īpunitū ſibi exiſtimat trāſire cōmiſſuz? Actoreſ ſiqdē filie nr̄e illuſtr ꝛ magnifice femīe maxīe petitorij nobis īſinuatiōe ɔqueſti ſūt ſiluestrū atqꝫ cādidum originarios ſuos ɔtra ɔſtitutiones q̄ ſupradicte ſūt: et cōtradictiōe pueūte nō legitime a Lucerino pōtifice diacōes ordinatos: iō fr̄es chariſſimi tāte pūaricatiōis exceſſuſ nouerit ſagaci⁹ inq̄rēdos: ꝛ ſi ɔſtiteri q̄relā vitate fulciri: ɔtinuo ɔdictiōe pueunte q nō legitime ſūt creati a ſacr offi a ciȷs repellant̄. Idē eiſdem.

Nec ad religioſe vite ꝓpoſitū: nec ad clericatus officiū ſeruꝰ ſine dñoꝝ cōſenſu admitta/tur.

Generalis querele etiā vitanda pſūptio: quā ꝓpe modū cauſant̄ vni b uerſi paſſim fuos ꝛ originarios dñoꝝ iura poſſeſſionēqꝫ fugiētes ſub religioſe ɔuerſatiōis obtētu vel ad monaſteria ſeſe cōferre: vl ad ecclīaſticū famulatū ɔniuētib⁹ qꝫ preſulibus indifferenter admitti: que modis omnibus ē amouenda ne pnicies p chri c ſtiani nomīs inſtitutū aut aliena iura peruadi aut publica videat̄ diſciplia ſubuerti: pcipue cū nec ipſā miniſterij clericalis hac obligatiōe fuſcari dignitatē cōueniat: cogaturqꝫ ꝓ ſtatu militātiū ſi d bi cōditioneqꝫ iurgari aut videri qð abſit obnoxia: qb⁹ ſollicita cōpetent̄ interdictiōe ꝓhibitis q̄ſquis epūs vel pſbyter et diacon⁹ vl eoꝝ qui monaſterijs peſſe noſcūt̄: huiuſmodi pſonas apð ſe tenētes nō reſtituēdas patronis aut e deīcepſ vl ecclīe fuituti vl religioſis ɔgregationib⁹ putauerit applicādas: niſi volūtate forſitā dñoꝝ ſuoꝝ ſbſcptionis teſtimōio pmit⁹ abſolutas f vl legitīa trāſactiōe cōceſſas piculū ſe ꝓprij honoꝛ n ambigāt cōioniſqꝫ ſubituros. ſi ſup hac re cuiuſqꝫ veraꝝ nos q̄rela pulſauerit. Magniſ q ꝓpe ſtudijs fz beatū Petꝝ apſlm pcauēdū eſt ne fides et diſciplina dñi blaſphemet̄. Idē nihil pire credim⁹ ecclīa g ſticis vtilitatib⁹: ſi q̄ ſūt alie/ h na reddant̄. Hoc tūc obfuādū eſt cū dñs ꝛ fu⁹ eiuſdē ꝓ i feſſiōis īueniunt̄. Ceteꝝ ſi iude⁹ mācipiū chriſtianū emerit: iudic vl epi aucte etiā eo inuito ad libertatē dz ꝓduci.

Unde Gregori⁹ Libertano epiſcopo. Ad libertatē perducantur mancipia chriſtiana a iudeis comparata.

c Inſtitutuz: Jd eſt ne fauore ecclīe aliqd iniuſte ſtatuat̄: q2 ptextu pietat nō ē facienda ipietas: vt.xiiij.q.v.forte.et.j.q.j.nō ē purāda. d Jurgari. Jd ē litigare. e Seruituti: Jd ē clericatui. f Trāſactiōe. Et nonne h̄ ē ſimonia: vt qs ſe emat vt ꝓmoueat̄: imo vt ꝓmot⁹ maneat i ordie: vt ꝭ.e.ex antiqs. Sz dic ꝙ h̄ nō fit trāſactio ſup ordīe ſz ſup libertate vl ſup ipo fuo et ſup fuitio pōt fieri trāſactio.xxxvj.q.j.de raptorib⁹. Nec ē magi ſimōia ꝗꝫ ſi quis emeret terrā: vt ibi edificaret eccleſiā. ſed tamen ri chriſtianus. Dicit enim Gregorius pro illo ſolo dandū preciū: qui cauſa mercimonij eſt emptus: vt.ꝭ.e.fraternitatē. Si aūt eſt emptus poſtꝗꝫ fuerit chriſtian⁹: liber efficitur nullo precio dato: quia cōmerciuz chriſtiani penitus eſt ei interdictū: vt.ꝭ.e.mancipia. Si autem eſſet emptus dum eſſz paganus ſi cauſa ſeruitij ē emptus et vult fieri chriſtianus: liber efficitur ſine precio: vt.ꝭ.eo.fraternitatem. Si autē cauſa mercimonij ē emptus ſi eū venalē nō exponit ꝭ tres menſes. poſtea

Quō

Seruus iudei an baptizandus

a Mancipia xpiana quecunqꝫ iudeuz cōpaſſe b patuerit: ad libertatē iux legū pcepta ſine omi ambigui c tate pducite: ne qð abſit: religio chriſtiana iudeis ſubiecta polluat̄. Itē ex ɔci. toleta.iiij. Officia publica nō ſūt iudeis committenda.

d Nulla officia publica e iudeis īiūgant̄: p q̄ eis occaſio tribuat̄ penā chriſtiāis inferre. Si vo chriſtiani ab eis in iudaiſmo ritu ſunt ma f culati vel etiā circūciſi: non reddito pcio ad libertatez ꝛ religionē redeāt chriſtianā. De his aūt q in infidelitate empti ad grāz baptiſmi venire deſiderāt: qd fieri debeat: Gregori⁹ ſcribit Fortunato neapolitano epō. In libertatē vendicent̄ ſerui q ab īfidelitate ad fidez accedunt.

Fraternitatē vr̄am primo oportet eſſe ſollicitam: ſi de iudeoꝝ ſeruitio nō ſolum iudeus ſz etiaz quiſqꝫ paganoꝝ fieri voluerit chriſtianus: poſtqꝫ volūtaſ eius fuerit patefacta: ne hunc ſub quolibet ingenio vl argumēto cuipiā iudeorū venundandi facultas ſit: ſed is qui ad chriſtianā ɔuerti fidē deſiderat: defēſiōe vr̄a in libertatē modis oīb⁹ vendicet̄. Ubi vo qs huiuſcemodi oportet ſeruos amittere: ne forſitan vtilitates ſuas irrationabiliter exiſtiment impediri: ſollicita vos hoc ɔuenit ɔſideratiōe fuare: vt ſi paganos qs mercimonij cauſa de extraneis finibus emerint: infra tres mē g ſes dū emptoꝛ cui venditi fuerint non inuenitur: fugere ad eccleſiam forte contingit: et velle ſe dixerint fieri chriſtianos: vel extra eccleſiam hanc talem voluntatē prodiderint: precium eorum ibi a h chriſtiano emptore pcipiant. Si āt poſt pfinitos tres mēſes quiſqꝫ huiuſcemodi ſeruorum iudeorum velle ſuum dixerit et velle voluerit chriſtianuſ: nec aliquis eum poſt i modum emerit: nec dominuſ q̄libet occaſionis ſpecie hūc audeat venundare: ſed ad libertatis ꝓculdubio premia perducatur: quia hunc non ad vendenduz ſed ad ſibi ſer k uiendum dicitur comparaſſe. Idem ianuario karolitano epiſcopo. Palea.

Si quilibet iudeorū ſeruus ad venerabiliora loca fidei cauſa confugerit: nullatenus eum patiamini p iudicium ſuſtinere. Sed ſiue oliz chriſtianus ſiue nūc fuerit baptiçat⁹ ſine vllo chriſtianorum pauperuz damno religioſo eccleſiaſtice pietatis patrocinio modis omnibus defendatur. Item ex concilio toletano. Palea

Et ſi iudeorum ſerui in eccleſijs ɔuerſi ad chriſti gratiā cōuolauerint: libertati donētur. Item ex concilio maticenſi. xv. Palea.

Preſenti concilio deo auctore ſancimus: vt nullum chriſtianum mancipiuz iudeo deinceps ſeruiat. Sed datis pro quolibet bono mācipio.xij.ſolidis ipz mancipium quicunqꝫ chriſtianorum ad ingenuitatez ſeu ad ſeruitium licentiam habeat redimēdi: et ſi chriſtianus fieri deſiderat: et non permittitur: ſimiliter faciat. quia nefas eſt vt quem chriſtus dominus ſanguinis ſui effuſione redemit: blaſphemū chriſtiane religionis vinculis tenere. quod ſi acquieſcere ſtatutis noſtris quicunqꝫ iudeus noluerit: qꝫdiu ad pecuniam conſtitutam venire diſtulerit: liceat mancipium ipſuz cum chriſtianis vbicunqꝫ voluerit habitare. Item ex cōcilio aurelianenſi. De eodem

l Si ſeruus abſente domino aut neſciēte: epiſcopo tamen ſciente ꝙ ſeru⁹ ſit aut preſbyter aut diacon⁹

fine oī pcio liberat̄: q2 preſumit̄ ꝙ ad fuiendū eū emerit: vt eo.c. fraternitatē. Si autez infra tres meſes eum expoſuerit venalē: ꝛ forte eū vēdere n̄ pt: ſi vult fieri chriſtian⁹ liberat̄ recepto pcio. ſolidorū.xx. vt.ff. de iudeis.c.j. Idē per oia in fuuſ paganoꝝ.l3.D. dicat ſi vnacul⁹ pagani fiat xpian⁹ tenet̄ fuire dño ſuo fm illð apli: Quicūqꝫ fui ſūt ſub iugo īfideli um dños ſuos oī honore dignos arbitrent̄. et alibi: Serui ſbditi eſtote dnis ꝛc. et fm hoc pt paganus eē dns chriſtiani: ſz nō fieri Mancipia chriſtiana Ante emptionē. b Ad libertatez.ꝭ.xvij.q.iiij. iudas q ꝭ.ſz hic de eo agit quem ɔſtat eē chriſtianū: ibi de eo q mētit ſe chriſtianū: vt euadat iuguz fuitutis. c Perducite: Idē pductos oſtēdite: q2 ſtatim liber ē. ex̄ ð iude. c.ij.ñ coloi pñt eē iudeoꝝ: vt ibi dī. Sed nūqd xpian⁹ pt emer iudeū mācipiū: ſic: tñ vt cū illo n̄ moret̄: vt.xxviij. q.j.ſepe.ꝛ.c. nullus Joh. d Nulla offi.ꝭ.xvij.q.iij.ɔſtituit. e Occaſio. Ar. ꝙ nemo cogit̄ ſibi eligere exoſū: vt.xij.q.ij.di.c. vl. Jo.ar.iiij. di.c.j. f Non red.fm.l.decapitat̄.C.ne iudeuſ chriſtianū mā.l. vnica.

Vernacul⁹ pagani

Exoſus

Fratorni/tatē vraz. g Fuerit.i.vē di debet. ꝛ tunc cū emptoꝛ nō inuēit̄ nō pdit ſui pciū. Ar.xvj.q. iij. placuit. vel forte vēdit ſue/rāt: ſz ēptoꝛ abſēt cauſe ſe aliq ð cā h Percipiāt. Dat̄.xij.ſolidis ꝓ meliori manci pio: vt ex̄ ð iuð. c.j. Sz qd ſi nō ipz vlut redimere q̄rat pciū hoſtiari: vt.ff.ð manu.l.iij. aut fui at.v. anis.C. de captl.l.vl.ꝛ.xxv/vj.q.j.ð raptori b⁹ h Percipiant. Sic q alicþs cogit̄ vēdere rē ſuā: vt.xiiij.q.vj comperimus. i Emerit: id ē emet. ſic qnqꝫ poit̄ futuꝝ p p̄terito: vt.lxiij.di ſti.noſce.ibi pōit̄ forte pūetū p p/ueniſſe.ſic.ff.de vbo.ſignif.ðbum erit.ꝛ.ff.ð le.ij. et ꝛ.3.di.l.poderet. k Dicit: id ē pſūit. ē hic pſūptio iur. Et dicūt qdam ꝙ hāc pſūptionē n̄ admittit pbarō cū h̄ nō pſu/mat: ſz et ſtatuat iuſ: vt ex̄ ð regla vidua. ex̄ ð ap. p tuaſ. Et iſtud ɔcedo ꝙ vbicūqꝫ n̄ tm̄ pſumit iuſ. ſz et aliqd certi ſtatuit: qð n̄ admittat̄ pbatio i ɔriū.l3.D.ɔriū dicat: vt.xxvij.q.j.nec aliq.ꝛ.xxv.q.ij.ex odia ria ꝭ.xvij.q.iiij.i vēditiō Joh. Ego credo ꝙ ſp admittit̄ pbatio i ɔriū niſi iuſ ſtatuat ꝙ n̄ admittat̄: ꝙ h̄ eſt.l.dī. S ferru.B. l Fu⁹ ab/

Preciū fui

Cogit̄ quis vēdere.

Verbū pro verbo

Preſūptio iuris et pro iure

k

ſente. videt ei eps tūc cū eo diſpēſaſſe. ſi. xxviij. di. dia/
coni. Et eſt ar. ad h ꝙ eps diſpēſat ipſo facto circa no
tū vt dixi. l. diſtin. qui in aliquo. a ¶ Officio perma/
nente. De diſpenſatione fauore libertatis. deberet eniz
depoi: quia furtū cōmiſit corporis ſui: vt. C. de ſer. fu.
l. j. Sz qd ſi iſti
nō habēt vñ ſol/
uant: tunc dico
iſtū reddēdū do
mino: vt. ſ. e. ex
antiqs. ar. ff. de
eo p quē factum
eſt. l. vltima.
b ¶ Recōpen/
ſet: Jd ē ſi habz
pprium: alioqn
nō: qꝛ delictū p/
ſone rc. vt. xvj.
q. vj. ſi epm. ex ð
ap. rephēſibilis.
c ¶ Supplica/
uerint. Et ſic pa
tet ꝙ nō ſep de/
ponit ordinatus
q occultat crimē
ſuū qð eſt cōtra
D. vt dixi. l. diſ.
ex penitētibus.
Jtē patet h ꝙ e/
piſcopus nō te/
net puidere ordi
nato. cū alter eū
examinet: vt. ſ.
xxiiij. diſtin. qn.
S ¶ J ſeruus.
d ¶ Sciē
te. Ar. ð tacitur
nitate ex de his
q fi. a pla. c. ij. et
dixi. xxvij. diſti.
diaconus. r. xx/
viij. di. diaconi.
e ¶ Vni⁹. Sed
qliter h ſtare pt
i pſbytero vl dia
cono. Nā epſ de
bet Fuare inter/
ſticia tpoꝝ q ſūt
ſ. lxvij. di. in ſin/
gulis. Sed ſi ob
Fuauit: cōſtat ꝙ
pluſ ſterit ꝙ per
annū. dicūt qdā
ꝙ iſte fuit ordia
tus ſine examia/
tione r nō obſer
uatis īterſticijs.
Vel dic ꝙ erat
grādeu⁹: vnuſqz
ad annū potuit
pmoueri ī diaco
nē: vt. lxxvij. diſ.
mōach⁹. Vl dic
ꝙ ann⁹ iſte inci/
piat non a tempore ordinationis: ſz a tempore ſciētie.
Ar. xvij. q. ij. ſi quis incognitus. f ¶ Seruilē. Plus
ei valet ordo ꝙ ſcientia r militia: vt. ff. de liber. cau. qui ð

ordinatus fuerit: ipo in cleri
a catus officio pmanēte eps eū
dño ſuo cum duplici ſatiſfa/
b ctiōe recōpēſet. ¶ Si vo epi
ſcop⁹ eū ſeruū neſcierit: q te/
c ſtimoniū phibēt: aut ſuppli/
cauerint eū ordiari: ſimili re
dibitiōe teneant obnoxij.

I tē Leo omnib⁹ epis con/
ſtitutio noua. De eodē
d S J ſeruus sciēte r nō cō
tradicēte domio ſuo in clero
fuerit ordiat⁹: ex h ipo liber
et īgenu⁹ erit ¶ Sed ſi igno
rāte dño: licet ei intra ſpaciū
e f vni⁹ anni et Fuilē fortunā p/
g bare: et Fuū ſuū accipe. verū/
etiā ſi legitimo pbatus expi
mēto monach⁹ efficiat: eua/
dit iugū ſeruitut. debēt eniz
h p triēniū anteqz monachi ef/
ficiant in monaſterio pmane
re. poſtea vo ſi monachi effe
i cti fuerint: liberi efficiūt. epi/
ſcopalis ei ordo liberat a for
k tuna ſeruili vel aſcripticia: ſz
nō a curiali ſiue officiali. naz
et poſt ordinationē durat: ſz
etiā ius patrie ptāt ſoluit e/
piſcopalis dignitas. aſcripti
cios vo in ipſis poſſeſſioni/
bus clericos etiā pter volun
tatē dñoꝝ fieri pmittim⁹: ita
tñ vt clerici facti impoſitā ſi/
l bi agriculturā adipleāt. I tē

A Leo papa omib⁹ epis.
m Dmittūt paſſiz ad ſacꝝ
ordinē: qb⁹ nlla nataliū nul/
la moꝝ dignitas ſuffragat:
et q a dñis ſuis cōſeq liberta
tē minime potuerūt: ad faſti/
giū ſacerdotij tanqz ſeruil vi
litas hunc honorē capiat p/
uehunt. ab hiſ itaqz fres cha
riſſimi oēs vre puincie abſti
neāt ſacerdotes: r nō tm ab
m his: ſz etiā ab alijs origiarijs
vl q alicui oditiōi obligati ſt
volum⁹ tēpari: niſi forte eoꝝ
petitio aut volūtas acceſſerit:
q aliqd ſibi ī eos vēdicāt po
teſtat. De Fuis mōaſterij q
rit an eccliaſticis officijs poſ
ſint aggregari an ñ: ſz famli
eccliaꝝ nō ſūt ordinādi ſic ſu
pradictū ē: niſi a pprijs epis
libertatē cōſequāt. ¶ Por/
ro ſeru⁹ mōaſterij libertatez
ſeq ñ valet: nō g ad clerica/
tū ſibi accedere licz. Qð aūt
liber fieri nō poſſit: pbat au
ctoritate. viij. ſynodi: in q ſic
ſtatutū legit. Monaſterij ſer
uū abbati vl monacho nō li/
cet liberū facere.

A Bbati vl monacho mona/
n ſterij Fuū nō licebit facere li/
o berū. q eni nihil ppriū hz li/
bertatē rei aliene dare nō pt.
¶ Nā r ſic ſcli leges ſāxert:
p nō pōt poſſeſſio alienari niſi
q r a pprio dño. N ac aūt aucte
phibēt Fui adipiſci liberta/
tē recedēdi ab obſeqo mōaſte
rij: ſz nō phibēt nāciſci liber
tatē pmouēdi ad ſacros ordi
nes. pōt ei in ſacr ordib⁹ oſti
tut⁹ monaſterij obſeqo ppe/
tuo deſeruire: ac ſi Fu⁹ mona
ſterij r libertatē adipiſci r ſa
cris officijs aſſociari valet.
vnde in alio caplo pfate con
ſtitutiōis hec cā reddit. iniu/
ſtū eni ē vt monachis rurale
op⁹ faciētibus ſerui eoꝝ ocio
torpeāt ac delitijs affluant.
Q ð aūt ſerui eccliarū q no/
mine etiā monaſterij Fuos ſi
gnificari ītelligim⁹: ad ſacre
religiōis ppoſitū debeāt aſ/

libertate ī ſi. g ¶ Suum. cū diſtinctione. ſ. co. ex an/
tiquis. h ¶ Per trienniū. Ad monachatū dat trien
nium. ad clericatū ann⁹: qꝛ clerici ſūt in publico: r mo
nachi latent. l ¶ Epiſcopalis. Et etiā ſacerdotalis:
vt. ſ. co. ex ātiqs. k ¶ Sed nō a curiali. Quidā dicūt
iſta vba nō eſſe ī
ipa lege. r veruz
eſt ꝙ in illa non
ponūt ſed alibi:
vt de aut. de ſā.
ct epi. § ſz h q/
dem. ſed Fm hec
iura canonica h
nō tenet: qꝛ cum
ordo liberet a ſer
uili fortuna. mul
tofort⁹ a curia/
li: q aūt dignitas
liberat a pote/
ſtate patria: hēs
in aut. oſtitutio
q de digni. coll.
vj. r. C. ð decur. l.
vl. et ī aut: vt or/
diarie pfec. coll.
v. l ¶ Adiple/
ant. h nō tenet:
vt. ſ. co. qcūqz.
A Dmitīt.
m ¶ Ori/
ginarijs: tales
enim liberi ſūt:
vt. C. de agricul.
ne diuti⁹. r ex ð
iudeis. c. ij. Joh.
A Bbati vl.
n ¶ Libe
rū. Quia ſi ma/
numittitur ſer/
uus ecclie duo
dabunt loco illi/
us: vt. xij. q. ij. e/
piſcop⁹. Sz ab/
bas nihil hz pro
prij: vt. xij. q. j. ñ
dicatis. Vñ non
pōt facere hāc re
cōpenſationē.
o ¶ Propriuz.
Quia nemo pōt
plus iur in aliū
rc. vt ex ð dona.
int vi. r vxo. nu
p. r. ff. de re. iu.
nēo. j. q. vij. dai/
bertū. ſz fallit ex
de elec. ſuffraga/
neis. ff. de acq. re.
do. nō ē nouū.
p ¶ Alienari. x/
ij. q. ij. ſi qs. niſi ī
caſibus: vt. ff. de
pigno. ac ſi oue/
nerit. r iſti. q a/
lie. nō. §. j. et. ff. ð vſufru. l. ꝙ nfm. q ¶ Proprio. ſi. ex
tra de iurepa. ꝙ autez. r ¶ Hac auctoritate. Jn alio
ſ. xvij. q. iiij. in venditionibus.

An ordo li
beret a odi
tiōe curiali

Originarij

Seruus ec
cleſie

Nemo pl⁹
iuris

M Vltos. a ¶ Negare. Ex hoc videt ꝙ ſerui ec/
cleſiarū Fm pſcriptū modū pbari ipediri nō pñt
ſi velint pmoueri: cū op⁹ ſit pietat manumittere ſer/
uos. xij. q. ij. cū redēptor. Sz dic ꝙ Grego. nō dat ptā/
tē hic Fuis ouertēdi et ſe ſubtrahēdi. ſed platos īſtruit
vt nō alit manu
mittāt ꝙ pbatio
ne adhibita. Vl
dic ꝙ loquit de
iam manumiſſis
vt etiā tales in/
diſtincte nō ſint
recipiēdi: niſi p/
bent p triennīū
in laicali habitu
b ¶ Oia. Et
ita nō debemus
omnes refutare
nec etiā oēs ad/
mittere: et ſic me
dia via tenenda
ē: vt. xlv. di. diſci
plina. ff. de offi.
proconſu. ſolent.
c ¶ Militie. nō
ob. xix. q. iij. mo/
naſterijs. et dixi
liij. di. legem.
d ¶ Morte. nō
tamē oia. nec ſo/
la q tūc puniebā
tur morte: hodie
repellūt a pmo/
tione: quia furtū
et ſimplex forni/
catio nō punie/
bāt morte: vt. x/
xxvj. q. ij. ðniqz.
r in alijs mult:
vt. xxij. q. ij. ſi qs
p vetus. hec tñ h
repellūt a pmo/
tione.
P Rohiben
dū ē. e ¶ Fue/
rint: Jd eſt vixe
rint. Vl etiā co/
rū heredeſ: vt. C
de liber. et eorū.
li. libertine. fili⁹
tñ liberti pōt: vt
ff. ð obſequijs li
ber. heres. C. de
ope. libertorum.
ꝙ ex liberta. ſec⁹
tamē eſt in liber
tis eccliaruz: vt
ſ. e. qui ex famu
lis. qꝛ eoꝝ dña. ſ.
eccla nūqz mori
tur: vt. xij. q. ij. li
berti Joh.
C Orpore
vitiati. Hic agit de corporib⁹ vitiatis: r q pe/
na debeat ordinatoribus talium. notanduz ꝙ
vi ſponte vitiati in quocunqz mēbro repelluntur a pmo/
tione: et deijciuntur iam promoti: vt. ſ. co. penitentes.

ſumi: auctoritate Gregorij p/
batur: qui in generali ſyno/
do reſidēs dixit. Si cōuerſa/
tionis pbate fuerit famulus
ecclesie poteſt ordiari.

M Vltos ð eccleſiaſtica
familia nouimus ad oipotē/
tis ſeruitiū feſtinare: vt ab
humana ſeruitute liberi in di
uino ſeruitio valeāt in mona
ſterijs cōuerſari: qð ſi paſſim
dimittim⁹: omnibus fugien/
di eccliaſtici iuris dominiuz
occaſiōez pbem⁹ ¶ Si vo fe
ſtinantes ad oipotent ſerui
tiuz incaute retinem⁹: illi in/
a uenimur negare qdaz qui de
b dit oia. Vñ neceſſe ē vt ſi qs
ex viris eccliaſtic vl ſclar mi
c litie ſeruitute ad dei ſeruitiū
ouerti deſiderat: pbetur pri/
us in laicali habitu conſtitu/
tus: et ſi mores ei⁹ atqz ouer
ſatio bono deſiderio illi⁹ teſti
moniū ferūt: abſqz vlla retra
ctione in monaſterio oīpo/
tenti dño ſeruire pmittat: vt
ab humano Fuitio liber rece/
dat: q diuio amore diſtrictio
rem appetit ſubire ſeruitutē.
¶ Si autez r in monachali
habitu Fm patrū regulas ir/
rephēſibilit ouerſat⁹ fuerit:
poſt pfixa a ſacris canonib⁹
tpa: iā ad qðlibet eccliaſticū
officiū puehat: ſi tamē illis
nō fuerit criminib⁹ macula/
d tus: q ī veteri teſtamēto mor
te mulctant. E cce qñ ſerui
ad clericatum aſſumi valeāt:
vl quando nō admittantur.
liberti quoqz non ſunt pmo/
uendi ad clerū: niſi ab obſe/
quijs ſui patroni fuerint ab/
ſoluti. V ñ in ocilio eliberta
no. Abſqz patroni aſſenſu li/
berti non pmoueant ad cle/
rum.

P Rohibendum ē
vt liberti quoꝝ patro
e ni in ſeculo fuerint ad cleruz
non pmoueant. Diſti. LV

f C Orpore vo vitia/
ti ſimiliter a ſacris
officijs prohiben/
tur. V nde Gela/
ſius papa. Qui de monaſte/
rialib⁹ diſciplinis: ad clerica
le munus accedit: et de laicis
ante acta eius vita examine
tur.

g P Riſcis igitur pro
ſua reuerentia manen
tibus inſtitutis que quidem
vbi nulla rerum vel tempoꝝ
vrget anguſtia: reglariter cō
uenit cuſtodiri: quia eatenus
eccleſie vel cunctis vel ſuffici
entibus priuate ſūt miniſtr:
vt plebibus ad ſe pertinenti
bus diuina munera ſupplere
non valeant: concedimus vt
h ſi quis monaſterialibus di/
ſciplinis eruditus ad clerica
le munus accedit: etiā de lai
cis ante acta eius vita requi
ratur: ne ſit aliquo facinore ī
fectus vel illitteratus vel bi/
gamus vel ab adoleſcentia
ſordidatus vel corpore vitia/
tus vel ſeruilis vel origina/
rie conditionis vel curie vel
publicarum rerum nexibus
implicatus: vel publica peni
tentia notatus: vel nulla cō/
gruentis temporis expectati
one diſcuſſus. I tem ex con
cilio arelatenſi. iij. Annue ſu
ſpēſiōi ſubiaceat q pter cano/
nū formā aliquē ordinat.

ſunt enim ſui homicide ſ. eo. ſiquis. et. c. qui partem. ſi
autem caſu vitiati ſunt corpore: ſcilicet ab hoſtib⁹ in/
uiti: vel propter egritudinez voluntarij ſiue a ſe ſiue a
medicis nō obeſt eis. ſ. e. c. ſiqs a medicis. Si autē als
ſunt vitiati: aut ipſi inſiſtebant operi licito aut operi il
licito: ſi illicito
repelluntur. ſi li
cito et ſunt vitia
ti ī minimis mē
bris: ſiue occult
non repelluntur
a promotiōe: vt
ſ. eo. qui partez.
et. c. eunuchus.
Sz ſi in magnis
et manifeſtis nō
promouētur: vt
ſ. eo. ſi euangeli/
ca. Si ergo ali/
quis in principa
libus membris
ſcilicet in oculo
vel manu habes
enorme vitiū nō
pmouetur. ſecus
ſi modicum et ꝙ
non generet ſcā/
dalum: vt extra
de cleri. egro. vel
debili. c. preſby/
terum. extra de
corpo. vitia. c. j. r
ij. Johan.
P Riſcis igi
tur p ſua.
g ¶ Vl ſufficiē
tibus. Vbi eniz
nō eſt copia alio
rū bene aſſumū/
tur minus legi/
timi: vt. ff. de de/
cur. generalit. §.
pe. ſic als in defe
ctū pbationū ad
mittit min⁹ ido/
ne⁹ teſtis: vt. iiij.
q. iij. ſerui. xiiij.
q. ij. c. ij.
h ¶ Monaſte/
rialibus. Hic vi
det ꝙ monachi
nō pñt eſſe plati
eccliaꝝ ſclarium
niſi ex diſpēſati/
one. extra de ca/
pel. mona. c. in ec
cleſijs. extra de
ſta. monacho. c.
ij. H. dicit ꝙ de
iure poſſunt: dū
tamen habeant
et abbatis r epi
ſcopi conſenſum
xvj. q. j. cum pro vtilitate. et. c. doctos. de regula. ha/
bes ꝙ licite poſſunt: vt extra de ſta. monacho. c. ij. Jo/
han. credo ꝙ de iure cōmuni poſſūt pmoueri. ſi pñt ſe
cū habere ſociū ſui ordinis: vt extra eo. ti. mōachi. B.

Liberti nō
ordinādi

Min⁹ ido/
ne⁹ admit/
titur

Monachi
an poſſint
eē clerici ſe/
culares

an poſ
ſint eē
prelati
in ecclia
Monachi

N Ull⁹. a ¶ Seuerio2e. Et nõne ſeuerio2: fuit illa ɔſtitutio q̃ ſuar rales pr̃ate ordinãdi: vt.xxxvj. di.q eccleſiaſtic. ſic.⁊ h adijcit alia pena. b ¶ Anno. Nota h ãnũ cõputari a tp̃e ſcie: vt.xvij.q.ij.ſiqs inco/gnit⁹.ij.q.vj.§.biduũ. Quid ſi ãn⁹ ſit biſextil' in q̃ aliq̃ſ ſuſpẽſus ẽ: nũq̃d ſuffic̃ abſtiere.cc/ clxv.dieb⁹: nõ vi deſ: q2 illi duo di es habẽt p vno: vt ex ð v.ſig.q̃ſi uit.ſ nõ ẽ ita: vt ff. ð ſta.li.cũ he/res.§.ſtich⁹. q2 h capl'm loquit̃ de viriat' ĩ aia.⁊ q̃z tũ ad h fac ad p poſitũ magr̃i.

Qñ incipit annus.

N Ullus penitẽtẽ: nullus bigamũ: nullus viduarũ maritũ in p̃dict' honoꝛib⁹ audeat oꝛdinare: ⁊ licet h iaz omniũ ꝑpe canonũ inſtituta ɔtineãt: tñ ne cuiq̃z ſacerdotũ ſupplicantiũ ſicut iã ſupra diximꝰ impoꝛtunitas vl' ſuggeſtio iniq̃ ſurrepat: neceſſe a fuit vt nũc ſeuerioꝛẽ regulaz ſibi velint dñi ſacerdotes imponere. ⁊ ideo q̃cũq̃z ab hac die ɔ ea q̃ ſupius cõphenſa ſunt: clericũ oꝛdinare p̃ſumpſerit: ab ea die q̃ hoc ei potu b erit app2obari: anno integro miſſas nõ p̃ſumat celebrare. quã rẽ ſi quis obſeruare noluerit: ⁊ ɔ ſtatuta fratrũ faciens miſſas celebrare p̃ſumpſerit: eccl'ie cõione p̃uet̃: et ab omniũ fratrũ cõmunione nouerit ſe alienũ: q2 dignum eſt vt ſeueritatez eccleſiaſtice diſcipline ſẽtiat: q̃ ſalubꝛit̃ a ſanct' patrib⁹ inſtituta obſeruare ɔtẽnit. Item Hilarius papa. **Non oꝛdinentur penitentes vel illitterati.**

P Enitẽtes vl' inſcij lr̃aꝝ aut aliq̃ membꝛoꝝ dãna perpeſſi: ad ſacros oꝛdines aſpirare nõ audeãt. Quiſq̃s aut taliũ ɔſecratoꝛ extiterit: factũ c ſuuz ip̃e diſſoluet. ¶ Coꝛpoꝛe aũt vitiati intelligunt̃ nõ caſu ſz ꝓpꝛia volũtate abſciſi. Unde in canonib⁹ apl'oꝝ legit̃. **Qui ſemetipſum abſciderit non oꝛdinetur.**

d S Iq̃s abſciderit ſemetipm̃: id ẽ ſiq̃s ãputauerit ſibi e virilia: nõ fiat clericus: q2 ſui f eſt homicida ⁊ dei conditioni inimic⁹. ¶ Siq̃s cũ cl'ic⁹ fuerit abſciderit ſemetipm̃: oĩno

An de ɔ facrũ ꝓpꝛium poſſit vẽire

Origenes fec ſe eunuchum

Marcus p̃cidit digitũ

damnet̃: q2 ſui homicida eſt. Itẽ ex ɔcil'. arelatẽſi.ij. **Nõ producant̃ ad cleꝝ: q̃ ſeipſos abſcidũt.**

g H Ij q̃ ſe carnali vitio repugnare neſcientes abſcidũt: ad cleꝝ ꝑueĩre nõ pñt. Itẽ Innocẽtius ſcribit felici Miceriano ep̃o. **Nõ eſt oꝛdinãdus q̃ partem digiti volẽs ſibi abſcidit.**

h Q Ui ꝑtẽ cuiuſlibet digiti ſibiip̃i volens abſcidit: hũc ad cleꝝ canones nõ admittũt. cui vo caſu aliquo ɔtigerit: dũ opi ruſtico curã impẽdit: aut aliquid faciens ſe nõ ſpõte ꝑcutit: hos cano i nes p̃cipiũt ⁊ clericos fieri: ⁊ ſi in clero reperti fuerint non abijci. ¶ In illis eñ voluntas ẽ vindicãda: q̃ ſibi cauſa k fuit ferrũ inijcere: in iſt' ãt ca l ſus veniã meruit. Similr̃ vo intelligẽdũ ẽ de his q̃ ꝑ languoꝛẽ a medic' ſecant̃: aut a barbaris abſcindunt̃: aut a dñis caſtrãt̃. Uñ in niceno ɔci. legit̃. **Qui ꝑ languoꝛẽ a medic' deſecat̃: ad clerum valet admitti.**

m S Iquis a medicis ꝑpt̃ lãguoꝛez n deſectus eſt aut a barbaris abſciſus: hic in clero permaneat. ¶ Siquis autẽ ſe cum ſanus eſſet abſcidit: hunc et in clero conſtitutum abſtinere conueniet: ⁊ deinceps nullum debere talium pꝛomoueri. ¶ Sicut autez claret hoc quod de his qui hanc rem o affectauerint audentq̃z ſeipſos abſcindere: hec que diximus ſunt ſtatuta: ſic eos q̃s p aut barbari aut dñi caſtrauerunt: ſi inueniunt̃ al's digniſſimi: tales ad clerum ſuſcipit

Quid eũ nire poſſit.

ctionẽ ð: homicida: ſic q̃ infantẽ exponit homicida ẽ. lxxxvij. di. c. vl. Et ẽ ar. q nõ ẽ ɔſiderandũ q̃d euenit ſz q̃d euenire poſſit: vt.xxij.q.j. in nouo.xxj.di.deniq̃z. xxiij.q.v. relegẽtes. ff. de his q̃ deic. vel ef. ſi ꝓ.§.pen⁹ ⁊ C. ð vſufr. ſi ãbiguitatẽ. Ar. ɔ.xxiij.q.v. occidẽdis.

g ¶ Hij qui ſe. h ¶ Uitio ſ.xxiij.di. maritum. h ¶ Ui ptem. h ¶ Digiti. Foꝛ te ſi h̃ret ſupfluos digitos cos poſſ; p̃cidere ſic vngues vl' dẽtes nimis ꝓlixos p̃cidere poſſet. Et Hiero. fec ſecare dẽtes: ⁊ Eſaias ſuã linguã ampu tauit: vt.viij.q.j in ſcriꝑt. Ar. ɔ xxxv. di. ab exoꝛdio. vbi ð: q de nihil ſupfluũ cre auit in nob. Et ẽ arg. ad h. §. e. ſi q̃s. vbi ð: inimicus. i ¶ Preci piũt. i. pmittũt. ſic.xxj.q.j. hac rõne. k ¶ Cauſus. Sic ſimplici tari ⁊ ĩgrãtie venia tribuit̃. ɔ. de ɔſe. diſ.ij.c.iij.⁊ ex ð rcꝝ pmu.cũ vniuerſoꝝ. tñ caſus nõ excuſat in amoꝛtiõe termioꝛũ. ff. ð ter.amo. l.ij. B. ¶ Illr. Iſtud reſpicit vltimam ptẽ capl'i. ¶ Iq̃s a medicis. Medic' licite pmouetur: ſi euz nõ remoꝛdet ɔſcia: ex ð era. q.ad aures. ei ei nõ ĩputat̃ euet⁹ moꝛtalitat'. ff. de of. p̃ſi. illicitas.§. ſicuti. ⁊ tñ impitia eius culpe annũerat̃. ff. ad. l. acq. idẽ iuriſ. cir ca medium. n ¶ Defectus ẽ. Ut tñ nõ pariat nimiã deformitatem: vt ex ð cler. egro. p̃ſbyter.

Abſcidis digitos

Hieron. Eſaias

Medicus pmouetur

hiſtoꝛia eccleſiaſtica: ſz hec nõ ſũt trahẽda ad ɔſeq̃ntiã: vt.iiij.q.ij.c.vl.vij.q.j.periſti. f ¶ Homicida. Nõ q homicida ſit: ſz ꝑpt̃ homicidij p̃iculũ q̃d ſeq̃ poteſt ſe/ o ¶ Audẽtq̃z. Qui ei ſibi audet manũ ĩferre: mltõ potius alijs auderet: vt. ff. ð edil'. edic. cũ autẽ.§. excipit. p ¶ Aut dñi. Qui autem ſeruum caſtrat capite puni/

tur. et ſeru⁹ ei loc⁹ in q̃ hoc factum eſt confiſcã/ tur. C. ð eu/ nu. l. j. a ¶ Eunuchus. Talis enim vitioſus ẽ: vt. ff. de edil. edi. ſi nau tem. et q̃nq̃z p̃cioſioꝛ. ff. ad. l. acquil' l. ſi ſeru⁹.§. ſi puerũ. b ¶ Si i ꝑ ſecutiõe. nõ eſt ergo ne/ ceſſe ſeruã/ re carnẽ illã vel puluerẽ vt dicũt vul gares. c ¶ Nat⁹. vt frigidus. d ¶ Iq̃s ꝑ egro. e. Nõ per diſciplinã: vt videat̃ cozã hominibus eius conti/ nẽtia. ⁊ foꝛ te hoc facit propter hypocriſiz. ſic xxxv. di. ec/ cleſie p̃im/ ceps. ¶ Iq̃s claud⁹. Nõ tamen vt o poꝛteat ip̃z vẽire cũ baculo ad al/ tare: vt de conſe. d. iſti. ſ. null⁹ epi/ ſcopus. ta/ mem ſm le/ gem veterẽ claudus nõ pmouebat̃. ꝓlix. diſ. c. j. et vlti. f ¶ Atoꝛ p̃ſẽ. ¶ A noꝛ/ manis. De iſtoꝛũ fero citate habes ɔ.vij.q.j.ſcl ſcitaris. g ¶ Siniſtre. Idẽ ſi

Eunuchus inuoſus

Nota

Claudus

eccleſiaſtica regula. Itẽ ex canone apl'oꝝ. **Licite oꝛdinet̃ ep̃s q̃ ꝑ hominũ ĩſidias eunuchicat̃.**

a E Unuchus ſi ꝑ ĩſidias ho b minũ factus eſt: vl' ſi in ꝑſecutione ei⁹ ſunt amputata viri c lia: vel ſi ita nat⁹ ẽ: ⁊ eſt dign⁹ fiat ep̃s. Item ex ɔcil'. Martini pape. **Non excludãt̃ a clero: q̃ a medic' vl' a barbar' vl' a dñis ſuis caſtrãt̃.**

d S Iquis ꝓ egritudine naturalia a medicis ſecta habuerit. ſimilit̃ et qui a barbar' aut qui a dñis ſuis caſtrati fuerint: ⁊ moꝛib⁹ digni inueniunt̃: hos canõ admittit ad clerũ ꝓmoueri. ¶ Si q̃s autẽ ſanuſ nõ ꝑ diſciplinã religiõis ⁊ abſtinẽtie: ſz ꝑ abſciſionez a deo e plaſmati coꝛpoꝛ' exiſtimat poſſe a ſe carnalis ɔcupiſcentia amputari: ⁊ ideo ſe caſtrauerit: non eũ admitti decernimuſ ad aliq̃d clericat⁹ officiũ. q ſi iã fuerit añ ꝓmot⁹ ad clerum ꝓhibit⁹ a ſuo miniſterio deponat̃. Itẽ ex cõcilio Hilerdẽſi. **Nõ ꝓhibet̃ a ſacris oꝛdinib⁹: q̃ a medicoꝝ inciſione claud⁹ efficit̃.**

S Iquiſ in infirmitate poſit⁹ clericus medicoꝛũ inciſiõe claudus efficit̃: ꝓmoueri ad ſacros oꝛdines eũ nõ denegam⁹. Itẽ Stephan⁹ roberto marenſi ep̃o. **Nõ ꝓhibet̃ a clero: q̃ digitũ ſibi caſu abſcidit.**

L Atoꝛ p̃ſentiũ flaui⁹: ſcz cleric⁹ ad ſedez aplicã veniens detulit a te directã nobis ep̃laz: q̃ indagare ſtu f duiſti eũ a noꝛmannis nuꝑrime g captũ ſiniſtre man⁹ digitũ habere abſciſũ. ſciſcitar' ſi ob hoc ad eccleſiaſticũ oꝛdinẽ valeat ꝓmoueri an nõ. ¶ Qð etiã nos reperiẽtes: q2 ſolertia tua mag' ſuꝑ hoc ſollicita a ſede apl'ica doceri flagitat: noꝛmã iuſticie ſemꝑ ſeq̃ ɔ̃ſiderãs: ſtudiũ tue ſctĩtatis merito collaudam⁹: reuerẽtiam tuã ſcire volẽtes: q̃m ſi ita ẽ q a noꝛmãniſ digitũ ip̃e habeat abſciſũ ad ꝓmouendũ ſi al's dignus fuerit: nil ei nocebit: eo q q̃d de his q̃ a medic' vl' dñis ſiue paganis nõ ſpõte tale q̃d patiunt̃: ſacri cẽſeãt canones: dile/ctionẽ tuã latere nõ credimus. Itẽ Gelaſi⁹ papa palladio epiſcopo. **Tp̃e ſinceritatiſ dignitas accepta ſequẽti debilitate nõ admittit̃.**

h P Recepta canõica: q̃bus eccl'iaſtica regit̃ diſciplia: ſic nõ patiunt̃ venire ad ſacerdotiũ debileſ coꝛpoꝛe: ita ſi quis in eo fuerit cõſtitut⁹: ac tũc fuerit ſauciat⁹: amittere nõ põt q̃d tp̃e ſue ſinceritatis accepit. ¶ Stephan⁹ ſiquidẽ p̃ſbyt̃ petitoꝛio nobis defleuit oblato: q haberet in ſubditis olim ſibi et ante annoſ plimos collatã p̃ſbyterij dignitatem: quã reuera immaculati coꝛpoꝛis iudicio ſuſcepiſſet. ſed nuꝑ ꝓpter ꝓuĩcie vaſtitatẽ thuſcie quã p̃ oĩb⁹ ꝓuinciis barbaroꝝ feritas diuerſa ſectantiũ ⁊ ambiguitas ĩuexit animoꝛũ dũ ĩminẽtes gladios euadere fuge p̃ſidio niteret̃: acutis ſudib⁹ occurrẽtia ſibi ſepta trã i ſiliẽs ĩferioꝛes ꝑtes coꝛpoꝛ' ĩſeruiſſe ſuggeſſit: q̃ vix adhibita curatiõe biẽnio potuiſſẽt abſtergi. ⁊ ideo frater chariſſime ſupradicto locũ ſuũ dignitatẽq̃z reſtitue: q̃ten⁹ ſacroſcã myſteria ſic ɔſueuit exerceat. nec eñ ɔuenit ob h auferri añ ſuſceptũ oꝛdinez: in q̃ k poſtmodũ in ĩualitudinẽ coꝛpoꝛis caſu ꝓbat̃ faciẽte ꝓlapſus. Hoc aũt nõ de oĩb⁹ mẽbꝛis ĩtelligẽdũ eſt. q̃ enĩ oculũ caſu amiſerit: licet deſit volũtas: tñ ſacerdotiũ adipiſci nõ põt. Uñ Gelaſi⁹ ſcribit ruphino ep̃o. **Nõ ſũt p̃ſtãda iura ſacerdotij cui oculus eruit⁹ eſt.**

l S I euãgelica admonitio iracũdiã nec vſq̃z ad verbũ furẽtẽ ꝓſilire pmittit: vt ſi racha fr̃i ſuo q̃s dixerit: re⁹ ſit gehẽne ignis: q̃li putam⁹ pẽa plectẽdũ eẽ: q̃ ñ ſolũ pugno ip̃ie ꝑcuſſit ĩ leuitici oꝛdĩs hoĩez miſterio fulgẽtẽ: ſz q̃ſi nõ ſufficeret ad cedẽ man⁹: ita inſtigãte ſe diabolo rapt⁹ ẽ ad iracũdiã: vt fuſte nõ ſolũ ꝑcuteret: ſz ẽt erueret oculũ fr̃is: ⁊ q̃uis hmõi exceſſus grauioꝛi eẽt pena plectẽdus: bñ tñ fraternitas tua fecit ab officio eũ p̃ſbyterij r̃mouerj. h tñ ſollicitudĩs tue ſit: vt locuz

dextre. dum tamen nõ ſit defoꝛmitaſ magna. ex.eo.c.j. et extra de cle/ ri. egro. p̃ſ/ byter⁹. ma/ xime ſi nõ a miſit aliquẽ de illis per quos fit ſignũ crucis. h ¶ Recepta. ¶ Debiles. Scz volun/ tare nõ caſu i ¶ Inferioꝛis. Uide/ batur q iſte nõ poſſet eſſe ſacerdoſ: quia nec mi les eſſe poſ/ ſet niſi haberet ad mi nus vnũ teſticulum. ff. de re mili. cum vno. k ¶ Poſtmodũ. Ar. q licet quis peruenit ad ſtatum a q̃ nõ poteſt incipe: tamen toleratur. xix.q.ij. per latum. xxij. q.j. ad limina. xxxij. q. vij. hi qui. ⁊ c. neq̃z. Ar. cõtra extra de era. et q̃ lita.c.j. l ¶ Si euã gelica.

Nõ ð amiſſione digiti

Nõ habẽs teſticulos

Mat.v.c.

a ¶ Inuit⁹. Arg. eſt ad q̄ſtionē ꝙ ſi ſpōſa ē oppꝛeſſa a ſpōſo: nō poſſet intrare religionē: q2 nō ꝓdeſt ei ꝙ īuita eſt paſſa. q̄d de h̄ ſit in q̄ſtiōib⁹ dixi: tn̄ q̄ oculū amiſerit remanet tutor: vt. C. de excuſa. tu. frat tu⁹.
b ¶ Excepiſſe. Ar. ꝙ vbi canō nō excipit: nec nos excipere debem⁹. ij. q. v. ꝯſuluiſti.
c ¶ Iniurie. q2 pena vni⁹ nō dz ꝯuerti ī p̄miū alteri⁹. ff. ad ſylī. l. ſi ſequens. ff. q̄d me. cau. ſic. §. pe
Prouocās ad iram dius. d ¶ Prouocare. Grauiuſ delinq̄t q̄ me ad iracūdiā ꝓuocat ꝙ̄ ego. C. ad. l. iuli. de vi ꝑua. qm̄. ⁊. xxiij. q. v. cum homo
P Reſbyteroꝝ. De legītis nō eſt dubiuz q̄n licite ꝓmoueant': ſz il/
Promotio illegitimoꝝ legitimuſ non. ſi tn̄ ſint in monaſterijs vl' canōicis regl'arib⁹ licite ꝓmouēt': vt. ī. eo. c. j. et ex. co. c. j. et. c. ad abolēdū. q2 īgreſſus monaſterij tollit irregularitatez: vt. xvj. q. j. legi. xix. q. vi. c. vi. ⁊ i aut. de mōachis in ꝑn. licet q̄daz ꝯtrariū dicāt. et dicūt ꝙ religio circa eoſ nō pluſ operat' niſi ꝙ facilius cuz eis diſpenſat'. Ar. pro eis. lv. di. c. j. priſcis. et. l. di. ca. ſi ille. et dico ep̄m poſſe diſpenſare circa tales: vt ex̄ e. veniēs. ⁊. c. ex trāſmiſſa. ſz ſol⁹ papa diſpenſat cū eis in ep̄atu. ex̄ ð elec. īnotuit.

ei pnīe ꝯſtitutas ⁊ in aliquo eū monaſterio retrudas laica tm̄ ſibi cōione ꝯceſſa. in loco autē illius aliuz te neceſſe eſt ordīare p̄ſbyterū. ¶ Nā ille cui erut⁹ eſt ocul⁹ nō pōt ſm̄ canones ſacerdotij iura ꝯcedi. neq̧ ei aliq̄d ei ꝓdeſt: a q̄ oculū inuit⁹ amiſit: cuz nec volēs quiſq̧ oculuz amiſiſſe credendus eſt: nec ſacratiſſimos canones aliquē caſū in amiſſiōe oculi ei q̄ ſacerdotiū adipiſcēdū nō īpediret: ſuis b excepiſſe regul' inuenim⁹. ſed h̄ tātūmō ad ꝓhibitionē feciſſe videm⁹: vt q̄ caret oculo ſacerdotij officiū adipiſci nō poſſit. ¶ Sz nec illi nullate c nus q̄ſi in cōpēſatiōe iniurie ſacrat⁹ ordo ꝯcedi poterit: q̄ ad tātā ſacerdotē ꝓpriū po d tuit iracundiā ꝓuocare: vt ⁊ ille officiū ī q̄ erat amitteret: ⁊ iſte ꝓuect⁹ ſui ꝑderet facultatē. Diſtin. LVI.

e P Reſbyteroꝝ etiaz filij ad ſacra officia nō ſūt admittēdi. Vn̄ Urban⁹ papa. ij. ait: Filij p̄ſbyteroꝝ a ſacris ꝓhibent' officijs.

f P Re/ g ſbyteroꝝ filios a ſacrī miſterijs remouem⁹: niſi aut h in cenobijs aut ī canōic' religioſe ꝓbati fuerīt cōuerſari. i ¶ Sed h̄ intelligēdū ē de illis q̄ paterne īcōtinētie imitatores fuerint. verū ſi moꝝ honeſtas eos cōmēdabiles fecerit exēplis ⁊ auctib⁹: nō ſolū ſacerdotes: ſz ēt ſūmi ſacerdotes fieri pōt. Vn̄ Damaſuſ papa ſcribit Hiero. p̄ſb̄ro.

O Siuſ papa fu Palea. it fili⁹ Sephani ſb̄diaconi. Bōifaci⁹ papa fuit fili⁹ iocūdi p̄ſb̄ri. Felix papa fili⁹ felicis p̄ſb̄ri ð titulo faſciole. Agapiti⁹ papa fili⁹ gordiani p̄ſb̄ri. Theodor⁹ papa filius theodori ep̄i ð ciuitate hieroſolyma. Siluerī⁹ papa fili⁹ ſiluerij ep̄i rome. Deuſdedit papa filiuſ iocundi p̄ſb̄ri. Felix enī terti⁹ natiōe romanus ex patre felice p̄ſb̄ro fuit. Item gelaſi⁹ natiōe afer ex p̄re ep̄iſcopo valerio natus eſt. Itē Agapit⁹ natiōe roman⁹: ex patre gordiano p̄ſbytero originē duxit: ꝙ̄plures etiā alij inueniunt': qui de ſacerdotibus nati aplīce ſedi p̄fuerūt.

H inc Aug⁹. ait: Vitia parētum filijs non imputentur.

k V Ndecunq̧ homines naſcant': ſi parentū vitia nō ſectant': honeſti et ſalui erūt. Semē enī homīs ex q̄licūq̧ hoīe dei creatura eſt et eo male vtētib⁹ male erit: nō ipm aliq̄n malū erit: ſicut k aūt boni filij adulteroꝝ nul l la eſt defēſio ſic mali filij ꝯiugatoꝝ nullū ē crimē nuptiarū. I tem Iohēs chryſoſtomus ſup Matth. homel'. iiij.

m N Vnq̄ de vitijs erubeſcamus parētū: ſz illð vnū q̄ram⁹ et ſꝑ āplectamur virtutē videlicet. hmōi etiā ſi

tes cōtinent'. ff. de verbo. ſig. liberoꝝ. et arg. ff. ad macedo. filium. ſed non eſt ita: quia odia ſunt reſtringenda: vt de penī. diſtin. j. pene. ff. de liberis et poſthu. cū quidā. tollitur enī vitiū per ſucceſſionē: vt. ī. c. domin⁹. et licet ſenator nō poſſit ducere illā cuius pater vl' mater artē ludicraz fecit. tamen pōt illā ducere cuius auus vl' auia artem ludicrā fec: vt. ff. de ri. nup. lege. §. j.
h ¶ Cenobijs. Sed hoc ad facilitatez diſpenſationis referas vt quidaz dicūt. idem eſt vbicunq̧ conuerſentur religioſi: quia locus non ſanctificat hominez: vt. xl. diſtin. non loca. Nam cōuerſati in monaſterijs ſepe deteriores ſunt alijs: vt. xlvij. diſtin. q̄tū liber.
i ¶ Sed intelligendū eſt. Iſtð ſpectat ad principium capituli.
V Ndecunq̧ homi.
k ¶ Nulla. Similit' locutio: De Verſus veſtes quas gerit' ſordida lana fuit.
l ¶ Sic mali. Nota ꝙ bonū Bonū p̄cedēs an̄ ex/ p̄cedēs nō excuſat malū ſequēſ: cuſet ma/ nec bonū ſequēſ ſequens purgat malū p̄cedēs: vt. xxiij. q. v. relegentes. et xiiij. q. v. forte. et. c. neq̧. Sz verū eſt ꝙ non nocet delictū patr' filio q̄tum ad vitam eternam. nocet tamē quo ad ordies. Itē quo ad ſucceſſionez: vt. vj. q. j. §. verum.

Dicūt tn̄ q̄dā ꝙ circa paternas eccleſiaſ īmediate habēdas ſolus papa poſſit diſpēſare. Ar. ex̄ e. ex tua. q̄d nō credo ꝑ illā decre. veniēs Io. ſed certe ſol⁹ papa diſpēſat in hoc caſu: vt ex̄ e. dilect⁹ fili⁹. ⁊ ex̄ eo. c. vi. vbi ð h̄ (tradit'. B.
P Reſbyteroꝝ. Idē de diacōis ⁊ ſubdiaconis: q2 nō eſt alia cā ꝓhibitionis: niſi quia timent' in eis exēpla paterni criminis: vt. vj. q. j. §. verum. et etiā ꝓpter odiū paternū: vt. xv. q. vi. cū mīte. ⁊
Queſtio de filijs ⁊ nepotibus xxiiij. di. quādo. g ¶ Filios. Sed nūq̄d hoc ad nepotes extendit': et videt' ꝙ ſic: quia nomine filioꝝ nepotes cōtinent'. ruz. Itē quo ad alias penas: vt. j. q. iiij. item peccato. mitius tamen loquitur lex de illis qui ſpurij ſūt: ꝙ nō obeſt eis hoc quin poſſint eligi ad decurionatuz: quia non eſt impedienda dignitas eius qui nihil admiſit: vt. ff. de decurio. ſpurij. in princi et. l. generaliter. §. ſpurios. et Boetius. Quid gen⁹ aut proauus ⁊c. ⁊ Iuuenaliſ: Tolle tuū p̄cor hanibilē. Malo pater tibi ſit terſites: dummodo tu ſis. Eacide ſimilis vulcaniaq̧ arma capeſcas. Quam te terſiti ſimilem producat (achilles.
Boetius Iuuenalis

N Vnq̄ de vitijs erubeſcamus paren.

a ¶ Neſcio. hoc vult dicere ꝙ ille qui natus ē ex parētibus ꝓrſuſ alienis a virtutibus dūtamē ipe ſit bonus. melior eſt ꝙ̄ ille qui natus eſt de bonis parētib⁹: ſi licet etiam ipſe ſit bonus.
Mulier dz parere b ¶ Parentib⁹. Id eſt ratiōe parentū.
N Aſci ð ad. c ¶ Ob ſuū ē. Mulieres enī ad h̄ natura genuit vt partuſ ederēt: vt. C. ð indic. vidui. l. ij. et pudor ē feminis nuptiarū p̄mia nō habere: vt. xxxij. q. ij. pudor.
d ¶ Sctōs. tn̄ in h̄ nō fuit ſctūs: q2 temerariū iuramētū voluit ſ̄uare: vt. xxij. q. iiij. vnuſquiſq̧.
e ¶ Triticū. xxxiiij. q. j. qm̄ vet⁹.
N Pōſus il.
Eccl'ia ſpōſa chriſti Eccl'ia vocat' ſpōſa xpi: q2 adhuc ꝑ delictū ſepari pōt ab ipa ſic ſpōſa a ſpōſo an̄ ꝯfirmatū matrimoniū: ſz ī futuro ſcl'o dicetur vxor q̄ mō ſpōſa dicit'. vij. q. j. ſic
S Atis (vir. puerſum.
Ecc̄i. 33. b Iſtud. c. intelligitur de iam ꝑ
i. Coꝛ. i. d moto: talis eniz propter delictuz alterius nō ꝑuatur iure ſuo. Nō
Iudi. ii. a eni priuādus eſt quis iure ſuo niſi ꝓ grauiſſimo
Gen̄. 25. c delicto: vt. xvi. q. vij. inuentū. ⁊. l. xxiiij. di. geſta. excipiunt quidā caſum in eo qui ignoranter adeptus eſt beneficiuz pecunia patris: vt. j. q. v. c.
Mat. 22. a j. ſed illud ideo ꝑdit: quia furtiuū

alienigenā habet matrē: etiā ſi fornicatiōe pollutā: vl' q̄libet hmōi ðdecore ſordidatā: nihil tn̄ ð ei⁹ aut vilitate fuſcabit' aut crimīe polluet'. q̄ð ſi fornicatorez ipm ad meliora ꝯuerſū nequaq̧ priorvita cōmaculat: multo magis ex meretrice nat⁹ ⁊ adultera ſi propria virtute decoret': parētum ſuoꝝ: nec dedecorat' obprobrijs. ¶ Itē nō eſt oīno nec de virtute nec de vitio parētū aut laudād⁹ aliq̄s aut culpādus. nemo ꝟo inde aut obſcur⁹ aut clar⁹ ē: īmo etiā vt ſi cōſiderāti⁹ aliq̄d dicam⁹ aut a exp̄ſſi⁹: neſcio quō ille magiſ b nō reſplēdet: q̄ ex parētib⁹ a virtutib⁹ ꝓrſus alien⁹: ꝙ̄ ipe q̄ fuerit dei virtute mirabil'. I tē Hiero. ī ep̄l'a ad ruphinū. Nō parētū ſed ꝓpria culpa quēq̧ cōdēnat.

c N Aſci de adulterio non ē ei⁹ culpa q̄ naſcit': ſz illi⁹ q̄ generat: quō ī ſemīb⁹ nō peccat terra q̄ ꝯfouet: nō ſemen q̄ð in ſulc' iacit': nō humor vl' calor q̄b⁹ tpata frumēta ī germē pullulāt: ſz ꝟbi gr̄a fur et latro q̄ fraude ⁊ vi eripit ſemīa: ſic gen⁹ hūanū recipit terra: id ē vulua q̄ð ſuū eſt: ⁊ receptū cōfouet: et cofotum corporat: corporatū in membra diſtiguit: ⁊ inter illas ſacri vētris anguſtias dei manus ſꝑ opat': ideq̧ corporis creator ⁊ aīe ē. Noli deſpicē bōitatē figli: id ē dei q̄ te plaſmauit ⁊ fecit vt voluit. Ipe ē dei virt⁹ ⁊ dei ſapīa: q̄ in vtero virgīs marie edificauit ſibi domum. Iepte int' viros d ſctōs apl'i voce numerat⁹ meretricis ē fili⁹. Eſau de rebecca: ⁊ iſaac hiſpid⁹ tā mēte ꝙ̄ e corpore: q̄ſi bonū triticū int' loliū auenaſq̧ ðgenerat: q2 nō in ſemīb⁹ ſz ī volūtate naſcēt' cauſa vitioꝝ eſt atq̧ virtutū. I tē Aug⁹. Iniq̄tates parētū filijs obeſſe non poſſunt.

f S Ponſus ille qui vocaturus erat ad nuptias bonos et malos cōgruens inuitatis: naſci etiam voluit de bōis et malis quo exemplo diſcant parentū ſuorū filij iniquitateſ ſibi obeſſe nō poſſe. I tem Gregori⁹. Non aliena culpa ſed ꝓpria aliquē ab eo quo fungit' deijcit ḡdu.

g S Atis peruerſū et contra eccleſiaſticaz ꝓbatur eſſe cenſuram: vt fruſtra quorundā voluptatibus ſuis quis priuetur officijſ: quē ſua culpa vel facinus ab officij quo fungitur gradu non deijcit. I tem Hieronym⁹. Ex adulterio natus a ſacerdotio nō prohibetur.

D Ominus noſter ieſus chriſt⁹ voluit nō ſolū de alienigenis cōmixtiōib⁹: ſz ēt de adulterīs naſci: nob magnā fiduciā p̄ſtās: vt q̄licūq̧ mō naſcamur: duz tamē veſtigia eius imitemur: ab ipſius corpore non ſeperemur: cuius per fidem membra effecti ſumus. et ſicut ille verus ē pontifex ⁊ ex adulterinis natus coniunctionibus. ita qualicunq̧ ordine natuſ ſit aliq̄s: tamen vt perfectam fidē habeat: ⁊ quod fide tenet operibus impleat: ſitq̧ litteratus et vir vnius vxoris neq̄ h q̄ꝫ a ſacerdotio repellitur.

¶ Iudas enī patriarcha cōcuuit cum thamar nuru ſua: et ex illo cōcubinatu nati ſūt phares ⁊ çaran. inde poſtea ſalmon qui fuit dux in deſerto: inde obeth: inde quoq̧ booç: inde poſtea iſai qui fuit pater dauid. ex illa ergo ꝓgenie origo ducitur chriſti q̄ verus ſacerdos eſt. ideoq̧ ſi filij eius ſumus: que ipſe fecit noſ imitari debem⁹. I tē Auguſtin⁹ de vnico baptiſmo libro p̄mo. A populo dei non ſeparat aliquem materna cōditio ſed ꝓpria culpa.

i I Smael vt ſeperetur a populo dei non obfuit: mater ancilla: ſed obfuk it fraterna diſcordia. nec pro

eſt. Sed quid ſi pater cōmiſit crimē leſe maieſtatis: nonne filius priuandus ē beneficio cū ſit infamis fact⁹: vt. vj. q. j. §. verum. et infames promoti etiam deijciū/tur: vt. vj. q. j. infames: nō: quia cum clericus ſit eſt a iuriſdictione principis exemptus. Itē fallit illud extra de eccle. edi. ad audiētiam. ij. et ex̄ de cle. egro. c. ij. vbi quis ſine culpa ꝑuatur iure ſuo. hoc tamen ſcias ꝙ multotiēs q̄s punitur ſine culpa: ſed non ſine cauſa: vt ex̄ vt lite nō cōte. c. qm̄ frequenter. ſ. xxxiiij. diſtin. ſi cuius vxorem. Queſtio
D Ominus noſter ie. Filij ſacerdotū ſui eccleſie
h ¶ A ſacerdotio. Nō intelligas ꝙ ipſo iure poſſit promoueri: ſed hoc ideo dicit ꝙ epiſcopus tenet' in hoc caſu diſpenſare: quia diſpenſatio quādoq̧ eſt debita: vt dixi. l. diſtin. vt conſtitue. Gen̄. 3s. b
i ¶ Repellit'. Sz nōne filij ſacerdotuz ſui ſūt eccleſie: vt. xv. q. vlti. cum multe. qualiter ergo ꝓmouent' non ad epta libertate. ſed dic ꝙ illð loquitur de his q̄ quaſi legitime ⁊ ſolenniter ducūt vel derogatuz ē ei ꝯtraria ꝯſuetudine. iiij. diſti. §. leges. Ruth. 4. b Heb. 9. c
I rretur. Smahel.
k ¶ Fraterna. quaz habuit contra iſaac. xxxij. q. iiij. recurrat. Gen̄. 2i. a

k iiij

Vi. lucas de pena in l. multi cres. z. nl c. de dignita. l. vbi ſcientifice loquitur et allegat hunc tex. [illegible]

a Ptāſ. Hāc oli habuerūt poteſtatē mulieres vt de licentia vel ptāte ſpaꝝ viri poſſent accedere ad ancillas ſuas ⁊ filij ita nati dicebant potius filij dñe q̄ȝ ancille. ſȝ erāt legalis filius dñe ⁊ carnalis filius ancille. ⁊ ita ſm legem moſaicam mulieres poterant adoptare filios. ſed ſm legē Juſtiniani non pñt niſi filij eius ſint in acie amiſſi: vt in ſti. de adop. §. femine.

Accedere ad ācillaſ licētia vxoris

S J gēs an. b Degeneres. Quo ad fortitudinem ⁊ nobilitatē: vt. xxxv. q. iij. q̄dā. c Per miſit. Nō q ꝓpter delictum ꝑmittit de⁹ inferri penas: vt. v. q. v. nō ois. ⁊. xvj. q. j. ⁊ tēpis. ⁊. c. reuertimī. ⁊. vij. q. j. ſciſcitaris.

Nō ꝓpter delictum

d Vñ. Jſtud ɔtinuat ei qd dixit. ſ. in illo. §. ſȝ hoc. B.

A Poſtolica. e Ab eccleſia. Nō q dr ab eccleſia electus q̄ a maiori pte capli eſt electus: vt ex de elec. cū nobis olim. ff. ad municipa. q maior. ex ꝯ elec. inf. in pn. f Cetere. Jmproprie poīt: ſic xxvj. diſ. deinde. vel noīe ceteroꝝ oēs cōphēduntur: vt. ff. ꝯ vbo. ſig. ceteroꝝ.

Quis dr ab eccl'ia elect⁹

O Enomanē ſem electū. Hodie non ſunt tales eligendi: ſȝ poſtulādi a ſolo papa: quia metropolitanus cū electo in epm nō poſſet diſpēſare:

a fuit ptās vxoris cuius mag. fili⁹ erat: qȝ ꝑ ipi⁹ iura ɔiugalia ⁊ ī ancilla ſeminat⁹ erat: ⁊ ex ācilla ſuſcept⁹ ē. Contra Bonifa. martyr ſcribens regi angloꝝ. **Vitia parētū etiā ad poſteros tranſferuntur.**

S J gēs āgloꝝ ſic ꝑ iſtaſ ꝓuicias diuulgatū ē ⁊ nob ī frācia ⁊ ī italia ipropera⁊ ⁊ ab ipiſ pagāiſ nob ipropériū obijcit: ſpret. legalib⁹ ɔnubijs adulterādo ⁊ luxuriādo ad īſtar ſodomitice gētis fedā vitā duxerit: de tali cōmixtione meretricū eſtimā b dū ē degeneres ꝓplos ⁊ ignobiles ⁊ furētes libidine fore ꝓcreādos: ⁊ ad extremū vniuerſam plebē ad deteriora et ignobiliora vergētē: ⁊ nouiſſime nec bello ſeculari fortez nec ī fide ſtabilē: ⁊ nec honorabilē hoīb⁹: nec deo amabilē eſſe vēturā: ſic alijs gētib⁹ hyſpanie ⁊ ꝓuincie ⁊ burgūdoꝝ ꝓplis ɔtigit: que ſic a deo recedentes fornicate ſunt: donec iudex taliū criminū vltrices penas ꝑ ignorātes leges dei etiā ꝑ ſaracenos venire ⁊ c ſeuire ꝑmiſit. Unde idē vrbanus in fine ſupioris capli diſtiguēdo ſubiūxit: niſi aut in cenobijs aut in canonicis religioſe ꝓbati fuerīt ɔuerſari. Itē Alex. ij. **De codē.**

A Poſtolica aucte pcipimuſ vob: vt ſi eū qui e ab eccl'ia elect⁹ ē altero digniorē eē canonicāq ei⁹ electionē ꝓbauerit: fulti nr̄a aucte ɔſecretis. nam ꝓ eo q fili⁹ ſa f cerdotis dicit: ſi cetere virtutes in eū ɔueniāt: non reijcimus: ſed ſuffragātibus meritis ɔniuēdo eum recipimus.

Hoc aūt qd de filijs ſacerdotum dicit: ex diſpenſatiōe eccleſie introduci videtur. et qd ex diſpenſatiōe introducitur: ad ɔſequentiā regule generalis trahi nō pōt. Unde Urban⁹ ſcribit Bar. turonēſi archiepo. **Filij ſacerdotum nō ꝓhibent ab epatu: ſi cetere virtutes in eis inueniant.**

g C Enomanēſem electum ꝓ eo q filius ſacerdotis dicit: ſi cetere virtutes in eū ɔueniūt: nō reijcimus ſed ſuffragātibus meritis eū patienter ſuſcipimus: nō tñ vt hoc ꝓ regula in poſteꝝ aſſu h mat: ſed ad tps eccl'ie ꝑiculo i ɔſulit. Cum ĝ ex ſacerdotibus nati in ſūmos pōtifices ſupra legant eſſe ꝓmoti: nō k ſunt intelligēdi ꝯ fornicatione: ſȝ ꝯ legitimis ɔiugijs nati: q̄ ſacerdotib⁹ añ ꝓhibitionē vbiqȝ licita erāt ⁊ in orientali eccl'ia vſqȝ hodie eis licere ꝓbant. Quod āt vitium l origīs ſemini iputari negat: videt eſſe ɔriū illi ſnīe: adulterorū filij abominatio ſunt dño. ſȝ ſicut ſupradictū eſt de pſbyteroꝝ filijs: ita ⁊ hoc de filijs adulteroꝝ intelligendū videt: vt illi dicant eſſe abominatio dño: ad quos paterna flagitia hereditaria ſucceſſione deſcendūt. Siſr ⁊ illud Urbani intelligendū eſt: qd ipe ſcribit petro legionēſi epiſcopo. **De eodem.**

Q Uia ſimpliciter ad ſedem apl'icam veniēs humiliter peccatū ɔfeſſus es: q pōtificij tui videbat officiū impedire: videlicet q ex mr̄e nō legitīa ꝓcreatus ſis: quā viuēte ꝓpria vxore pr̄ tuus co m gnouiſſe dinoſcit: nos apl'ice māſuetudīs grā admonēte a ceter. q̄ ſacerdotiū impediūt criminib⁹: tādiu ꝓfeſſione q̄ȝ fratrū teſtīonio q̄ tecū n ſunt īmunē te agſcētēs: ⁊ vitā tuā religioſaȝ audiētes ab hui⁹ te pcti vinculo abſolutū ī ſuſcepto ſacerdotali officio ɔfirmamus. **Diſtin. LVII.**

I Tē q̄ in egritudīe cōſtitut⁹ baptiçat: pſbyt ordiari non dȝ. Vñ in neoceſariēſi ɔci. legit. **Nō ordinet cleric⁹ q̄ in egritudīe ɔſtitut⁹ baptiſat.**

S Jq̄s in egritudine ɔſtitut⁹ fuerit baptiçatus: pſbr ordiari nō dȝ. nō eñi fides illius volūtaria: a ſed ex neceſſitate eſt: niſi forte b poſtea ipius ſtudium ⁊ fides ꝓbabilis fuerit: aut hominū c raritas exegerit. **Di. LVIII.**

vt ex de elec. innotuit. h Sȝ ad tps. ꝯ. j. q. vij. tali. Johā. i Cū ĝ. Reſpicit ꝓmum §. huius di. k De fornicatione. Nō dīc bene: qȝ ſi eſſent legitimi ſine diſpēſatiōe ꝓmouerētur. §. qd aūt. l Negat. ſ. e. vndecūqȝ.

Q Uia ſimpliciter ad ſedē. m Dinoſcit. Ar. ꝯ. ff. de acq. her. ſȝ ⁊ ſi ꝯ ſua. n Exvitā. Ex q̄ plura fecerūt ꝓ ipo. ⁊ tñ vnū faciebat ɔ ipm: nō debuit impediri ei⁹ ꝓmotio. xxv. iij. di. ꝯ ſyracuſane. ⁊. xiij. di. duo mala.

I Tē q̄ in egritudine cō. Jn hac diſ. tradit q qui baptizat in egritudine nō eſt ꝓmouendus. ⁊ ē intelligendū de tali qui cum ſanus eſſet diſtulit baptizari: ſed timore mortis petijt baptiſmum. Cauſa autez huius conſtitutiōis eſt: quia preſumitur nō vere penitens qui timoris cauſa eſt penitēſ. ⁊ ſic preſumunt peccata non eſſe ei dimiſſa. ſi tñ ſtatī moreret: pſumeret eccleſia peccata ei dimiſſa eſſe: vt de pe. diſ. vij. nullus. ⁊ ſic eccleſia circa idem factum habet contrarias pſumptiones: ſed diuerſo reſpectu: de ɔſe. di. iij. perlatum.

Baptizat⁹ ī egritudit.

S Jq̄s. Jntellige adultus. nam pueri ab hereticis baptizati

ꝓmouent: vt. j. q. iiij. placuit. a Sȝ ex neceſſitate: Jd eſt pſumit. ⁊ ſic canō pſumit h in deteriorē partē. ſiſr. xxx. q. v. aliſ. ſȝ cum irregularitas ꝓueniat a pctō: ⁊ baptiſmus tollat pctm: q̄re nō tollit irregularitatem ipius: Rñ. qȝ baptiſmus inducit hanc irregularitatez vnde non poteſt eam tollere: quia eadem res nō poteſt habere ɔrios effectus. Ar. ex de baptiſ. maiores. vltra medium ibi: ſȝ hec tā q̄ȝ impoſſibilia. ſic. ſ. xxvj. di. deinde. ſic eadē cā nō pōt parere obligationē ⁊ liberationē: vt. ff. de ſolu. q̄ hominē. §. vl. b Poſtea. Et ita ꝑ ſequēſ factū elidit pcedēs pſūptio: ſic de ɔſe. di. iiij. tūc valere xxxiij. q. j. cū ꝑ bellicā. ſic qñqȝ pſumptio ſeq̄ns elidit pcedētē: vt. ff. de in inte. reſt. diu⁹. c Raritas. Ar. q ꝓpt raritatē hoīum aliq̄ cōcedunt: vt. lv. di. c. pſcis.

Raritas

I Tem ex mōachali. ſ. lv. di. c. priſcis. Dixerat q mōachi pñt pficiparochialib⁹ eccleſijs. Sȝ ne crederet aliq̄s q h poſſet fieri ſine licētia abbat.: iō hāc ponit diſtinctionē ⁊c.

N Ullus ad eccl'ia. e Abbas. Nō q nullus mōach⁹ pōt ꝓmoueri ad eccleſiaſticos honores: niſi cū licentia abbatis: vt xvj. q. j. ſiq̄s monachus. ⁊. c. cū ꝓvtilitate. Jdē intellige de quolibet clerico vt ſine licētia plati ſui nō poſſit ab epo transferri ad alium: nec clericus epi ab archiepo: vt. liiij. diſ. nullus. ix. q. iij ꝑ ſingulas. ⁊ nō ſolū volūtas abbatis eſt req̄rēda: ſȝ etiā mōachoꝝ: vt. xix. q. iij. ſtatuimus. Naȝ hec eſt q̄dam alienatio. vñ nō pōt fieri ſine ɔſenſu omniū: vt. xij. q. ij. ſine Joh. qd dicit de epo credo falſum:

Mōachus nō ſine licētia abbatis

S Jq̄s. e Maiorē. Ex h lo (ſi cauſa ſbeſt. B.) co videt q monach⁹ poſſit eſſe platus in eccl'ia ſe

Mōachus ſit cē epus

I Tem ex mōachali habitu nullus aſſumat ad eccleſiaſticum officium: niſi fuerit oblatus ꝓprij voluntate abbatis. Unde Grego. ſcribit. **Monachus nō ordinet clericus: niſi volūtate abbatis epiſcopo fuerit oblatus.**

N Ullus ad eccleſiaſticū officium ex monaſterio ꝓdu e cat monachus: niſi quez abbas loci admonit⁹ ꝓpria volūtate obtulerit epo. Itē ex ɔcilio carthag. v. **De eodem.**

S Jq̄s de alteri⁹ mōaſterij ɔuētu repertum vel ad clericatū ꝓmouere volue f rit vel in ſuo monaſterio maiorem ꝑſonam monaſterij cōſtituere ſine licentia abbatis ⁊ monachoꝝ: eps q̄ hoc fecerit a ceteroꝝ cōione ſeiūctus g ſue tñmō pleb cōione ɔtent⁹ ſit: ⁊ ille neqȝ clericus neqȝ canonicus neqȝ pp̄oſitus perſeueret. **Diſtin. LIX**

I Tem q̄ eccl'iaſtic. diſciplinis ibuti ſunt: ⁊ tēpoꝝ approbatiōe diſcuſſi nō ſunt: ad ſummum ſacerdotiū ꝓuehi nō aſpirēt. Unde ait papa Zoſimus. **Non aſpiret ad ſummum ſacerdotium qui eccleſiaſticis diſciplinis non eſt imbutus.**

Q Ui eccl'iaſtic. diſciplinis ꝑ ordinē nō ē ibutus: nec tēpoꝝ approbatōe diuiniſ ſtipēdijſ erudit⁹: neq̄q̄ȝ ad ſūmū ſacerdotiū eccl'ie aſpirare vl' pſumere dȝ. ⁊ nō ſolū in eo ābitio īefficax hēat: veꝝ ordiatores ei⁹ careāt eo ordīe quem ɔ pcepta crediderāt pſumēduȝ. Itē Urban⁹ papa. **Ad ſacerdotale officiū nullus niſi ꝑ ſingulos ĝdus approbatus accedat.**

S J officia ſecl'aria pncipalē locū nō veſtibulū actio k nis igreſſis: ſȝ ꝑ ſingl'os ĝd⁹ l examiat. deferūt. q̄s tā arrogās tā ipudēs īuenit: q̄ in celeſti militia q̄ ꝓpēſi⁹ pōderanda ē: ⁊ ſic aux repetit. ignib⁹ explorāda: ſtatī dux eſſe deſiderat: cū tyro añ nō fuerit: et pus velit docē q̄ȝ diſcere: aſſueſcat ī dñi caſtr. in lectorū pmit⁹ ĝdu diuini rudimenta ſeruitij. nec illi vileſcat exorciſtā acolythū ſbdiaconum ⁊ diaconū ꝑ ordinē fieri: nec h m ſaltu: ſȝ ſtatut. maioꝝ ordiatiōe tpib⁹. Jā Xo ad pſbyterij faſtigiū tal' accedat: et vt nomē etas ipleat: ⁊ meritū ꝓ n bitatiſ ſtipēdia anteacta teſtētur: inde ſūmi pōtificis iure locū ſperare debebit. fac hoc nimia remiſſio ɔſacerdotum noſtroꝝ: q̄ pompā multitudinis q̄rūt: ⁊ putāt ex hac turba aliquid ſibi dignitatis acq̄ri. Hic paſſim nūeroſa plu

culari. q eps poſſit eſſe nō eſt dubiū: vt. xviij. q. j. ſtatutum. Jtem q plebanus poſſit eſſe: habes. xvj. q. j. monachos. ⁊. c. in parochia. Jtem q canonicus poſſit eſſe videt. lxxiiij. diſ. quorundā. Jtem q vicedominus epi poſſit eſſe videt: qȝ eps debet habere teſtimoniū a monachis: vt. ij. q. vij. cū paſtoris. ſȝ iconomū dȝ habere eps vt ſit ei teſtis: vt. xvj. q. ij. q̄m. ergo pōt eē iconom⁹ vl' vicedñs epi. ⁊ iſtd Hug. admittit. Ar. ɔ. xvj. q. j. de pñtiū. de hac materia nōui. xvj. q vij. in noua. pōt tñ intelligi qd h dr ꝯ eccl'ia mōachali que epalis etiam fuit. g Sue. Siſr. ſ. di. xviij. placuit. Sȝ ɔ. ꝯ. iiij. q. v. c. j.

I Tem. Dictuȝ fuit ſ. di. l. nō ɔfidat. ⁊. lv. diſ. pſcis. q null⁹ ordinādus eſt niſi ſeruatis interſticijs tēpoꝝ. ideo oñdit h q ad inſtar ſeculariū dignitatū nullus ꝑ ſaltū ē ordinandus. B.

Q Ui eccleſiaſticis.

S J officia ſecularia: Jd eſt ſeculares nō deferūt pncipalem locū igreſſus ⁊c. l Quis. Nō modū argumētādi ex q̄ ita ē apd ſeculares: eodez mō erit apud eccleſiā: ſic. xxxj. di. tenere. lij. q. v. qȝ xix. q. iij. monaſterijs. ſic. xij. q. ij. cum deuotiſſimā. Et ē arg. ad q̄ſtionē illaȝ q ſi aliq̄s ē legitimatus a pncipe: q apud eccl'iaȝ ē legitimus. qd nō credo: ad h ex q̄ fi. ſint leg. ꝑ venerabilem. m Saltu. Gradatī eñ deferēdi ſunt honores: vt. xciij. di. legim⁹ in fi. ⁊. ff. de mu. ⁊ ho. vt gradatim. Nam caſum apperit q̄ ꝑ abrupta aſcēſum q̄rit: vt. xlviij. di. ſicut. n Stipendia. Nota q magis pſumit ꝓ illo q̄ plura ſtipendia habet in eccl'ia: qȝ is gradus ceteros antecedit quē labor ꝓlixior ⁊ ſtipendia lōgiora fecerūt anteire: vt. C. ꝯ of. mag. offi. nemo. ⁊. lxj. di. miramur.

Promot⁹ ꝑ ſaltum

Hñs plura ſtipendia

ralitas etiaʒ in his locis vbi ſolitudo ē taliũ repit̃:dum p parochias extẽdi cupiũt:aut quibus aliud p̃ſtare non pñt diuinos ordĩes largiunt̃.qđ oportet diſtricti ſemp eſſe iu/ a dicij.raꝝ eſt eñi omne qđ magnũ ē. Itẽ Gre. Cuiuſlibet meriti laic⁹ ad ſummũ ñ aſpiret ſacerdotiũ.

Hoc ad nos puenisſe qđ nõ diſſimili dignũ eſt deteſtatione cõplecti:ꝙ q̃dã honoris deſiderio inflammati defunctis b ep̃is tonſorant̃:⁊ fiũt repẽte ex laicis ſacerdotes atqꝫ iuerecũde ⁊ repẽte religioſi propoſiti ducatũ arripiũt:q̇ neceſſe adhuc milites didicerũt. Quid putam⁹ ꝙ iſti ſbiectis p̃ſtaturi ſunt:q̇ añqꝫ diſciplinatus limen attingãt:tenere locũ regiminis nõ formidãt: c Qua de re neceſſe eſt:qꝫuis iculpati q̇ſqꝫ ſit meriti:añ tñ p diſtincta eccl'iaſtici ordinis ſe exerceat officia. Itẽ Celeſtinus ep̃is galliaꝝ. Nõ aſpiret ad ſũmũ ſacerdotiũ:q̇ eccleſiaſticis diſciplinis nõ eſt imbutus.

d Ordinatos ꝰo q̇ſdã frẽs chariſſimi ep̃os:q̇ nullis eccl'iaſticis ordinib⁹ ad tante dignitatis faſtigiũ ꝯſtituti fuerint:ꝯ patrũ decreta huius vſurpatione q̇ ſe hoc recognoſcit feciſſe didicimus:cũ ad ep̃atum his g̃dibus quib⁹ freq̃ntiſſime cautũ eſt debeat puenire: vt in minorib⁹ initiatis officijs ad maiora firment̃. Debet eñi añ eſſe diſcipulus q̇ſquis doctor eſſe deſiderat:vt poſſit docere qđ didicit. Oĩs eñi vite iſtitutio hac ad id qđ f tẽdit ſe rõne ꝯfirmat.qui minime lr̃is operã dederit:p̃ceptor eſſe nõ põt lr̃aꝝ.qui nõ p ſingl'a ſtipẽdia creuerit:ad meritũ ſtipẽdij ordinẽ nõ põt puenire.ſolũ ſacerdotiũ īter iſta rogo vilius ē:cur facili⁹ g tribuit̃:cũ difficili⁹ impleat̃:

h Ecce oſtẽ/ Di.LX ſum ē excepte q̇ pñt ad ſacerdotij ordinem ꝓmoueri ⁊ q̇ nõ. Nunc autẽ ꝯſiderandũ ē ex quib⁹ ordinibus in archip̃ſbyteꝝ vl' p̃poſitũ vl' ep̃m vl' archiep̃m ſint eligendi. De his ita ſtatutũ ē in ꝯci. Urbani pape celebrato Aluernie. Archip̃ſbr vel decanus aut archidiaconus nõ niſi diaconus aut p̃ſbyter ordinentur.

k Nullus ep̃us in eccleſia ſua niſi diacon⁹ ſit archidiaconũ inſtituere:nec archipreſbyterũ aut decanum: l niſi p̃ſbyteri ſint:ordinare p̃ſumat:qđ vt diſtrictius teneatur:ap'lica auctoritate ꝓhibemus ⁊ interdicim⁹. Itez Calixtus papa. Nullus in p̃poſitũ vel archiep̃m vl' archip̃ſbyteꝝ vel archidiaconũ:niſi p̃ſbyter vel diaconus ordinet̃.

m Nullus in p̃poſitum:nullus in archiep̃m:nullus ī archip̃ſbyteꝝ:

nullus in decanũ:niſi p̃ſbyt̃ vel diaconus:nullus in archidiaconũ niſi diaconus ordinet̃. Itẽ Innocentius.ij.

Innouam⁹ De eodẽ. aũt ⁊ p̃cipimus:vt nullus in archidiaconũ vel de/ a canũ niſi diaconus vel p̃ſbyt̃ ordinet̃. archidiaconi ꝰo vl' decani vel p̃poſiti:q̇ infra ordines p̃noĩatos exiſtũt:ſi in b obediẽtes ordinari ꝯtempſerĩt:honore ſuſcepto p̃uent̃.ꝓ c hibem⁹ aũt ne adoleſcẽtibus vel infra ſacros ordines ꝯſtitutis:ſʒ qui prudẽtia ⁊ merito vite clareſcũt:p̃dicti cõcedant̃ honores. oꝝ vnum ꝓpter ꝓcacitatẽ quorundam ſtatutũ ē:qui nomẽ p̃poſiture adepti officiũ ꝯtẽnũt:nolẽtes fieri ſacerdotes:al's autẽ inane eſſet:cũ etiã in ep̃m eligi pñt in ſubdiaconatu cõſtituti. Iuxta illđ Urbani pape. Non eligat̃ in ep̃m niſi in ſacris ordinibus conſtitutus.

d Nullus in ep̃m eligat̃: niſi in ſacris ordinibus religioſe viuẽs fuerit inuẽt⁹. Sacros aũt ordines dicimus diacõatũ ⁊ p̃ſbyteratũ. hos ſiq̇dẽ ſolos p̃mitiua le/ e git̃ habuiſſe eccl'ia.ſbdiaconos ꝰo q̇ ⁊ ip̃i altarib⁹ miniſtrãt:oportũitate exigẽte ꝯcedimus:ſi tñ ſpectate ſint vite religiõis ⁊ ſcie.qđ ip̃m nõ ſi f ne romani põtificis vel cum g metropolitani ſciã fieri firmiter p̃mittim⁹. Alteꝝ ꝰo vt ī ep̃m vel archiep̃m:niſi in ſacris ordib⁹ ꝯſtitut⁹ nõ eligat̃ ꝓpt̃ dignitatẽ ordĩs ſtatutuʒ eſt. Diſtinctio.LXI

h Tem laici nõ ſunt in ep̃os eligendi:ſed p ſingulos ordĩes p̃us ſunt ꝓbãdi. Unde Grego. Brunichilde regine francorũ. Sacerdotes ex laicis nõ ſunt ordinandi.

Sacerdotale officiũ veſtriſ ī ptib⁹ ī tãta:ſic̃ dicim⁹ ē ãbitiõe pductũ:vt ſa i cerdotes ſbito qđ nimis g̃ue eſt:ex laic' ordinent̃. Item hormiſda papa oĩbus ep̃is.

In ſacerdo/ De eodẽ. tib⁹ eligẽdis vl' ordinãdis curã oportet eẽ pſpicuã. irrep̃hẽſibiles eẽ ꝯuenit:q̇s k pelle neceſſe ē corrigẽdis.lõ/ ga dʒ vitã ſuã ꝓbatiõe monſtrare:cui gubernacl'a cõmittũt̃ eccl'ie. Idẽ:nõ negam⁹ eſſe in laic' deo placitos mores:ſʒ milites ſuos ꝓbatos ſibi q̃rũt inſtituta fideliũ.diſcere p̃us q̇ſqꝫ dʒ anteq̄ʒ doceat:⁊ exemplũ religioſe conuerſatiõis de ſe potius aliis m n p̃ſtare qꝫ ſumere. emendatiorẽ eſſe ꝯuenit ꝓplo:quẽ neceſſe ē orare ꝓ ꝓplo.lõga obſeruatiõe religioſus cultus tradatur vt luceat ⁊ clericalib⁹ obſequiis erudiendus inſeruiat:vt ad venerandi g̃dus pductus ſũmã quis ſit: fru o ctus humilitatis oſtẽdat.nec tñ ꝯſecrare de laicis inhibemus:ſed nec đ penitentibus quidez quiſqꝫ ad huiuſcemodi gradũ ꝓphanus temerator aſpiret:ſatis illi ſit poſtulanti veniam ꝯcedi.qua ꝯſcientia abſoluat reũ:qui ſe pec p cata ſuo ꝓplo ſit teſte confeſſum:quis eñi quem pauloante iacentẽ viderat veneretur q antiſtitẽ:ꝓferens memorandi criminis labẽ:non hʒ lucidã ſacerdotij dignitatẽ Itẽ Innocẽtius papa. De eodẽ.

r Miſeruʒ eſt cũ fieri magiſtrũ:q nũqꝫ fuit diſcipul⁹:eũqꝫ ſummũ ſacerdotẽ fieri q̇ in nullo g̃du vnqꝫ obſecut⁹ fuerit ſacerdoti. Itez Leo ep̃s. De eodem.

Miramur tñ apđ vos p occaſionẽ tp̃is ĩpacati:aut ã s bitiũ p̃ſũptionẽ aut tumltũ

Spes an ī ducat ſimoniam

Nota

Confeſſio vnius nocet alteri

Eligẽd⁹ in p̃poſitum

Acolythus põt eligi

Queſtio

Cantor

Collatio archidiaconatus

laici non eligendi in ep̃os

Humilitas

Tumultus popularis.